

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Administratie Werkgelegenheid
afdeling Tewerkstelling
cel Migratie

Markiesstraat 1
1000 Brussel
Website: www.vlaanderen.be/werk

JAARRAPPORT 2004

TEWERKSTELLING VAN BUITENLANDSE WERKNEMERS IN HET VLAAMSE GEWEST

0 INHOUDSOPGAVE

0	INHOUDSOPGAVE.....	2
1	INLEIDING.....	4
2	BEGRIPSOMSCHRJVING.....	10
3	ALGEMEEN OVERZICHT.....	20
4	A-KAARTEN.....	24
4.1	REGLEMENTERING.....	24
4.2	ALGEMENE EVOLUTIE.....	25
4.3	SITUATIE 2004.....	26
5	B-KAARTEN.....	29
5.1	ALGEMENE EVOLUTIE.....	29
5.2	PROVINCIALE SPREIDING UITGEREIKTE B-KAARTEN.....	31
5.3	RESULTATEN VOLGENS “CATEGORIEËN” B-KAART.....	32
5.3.1	<i>Overzicht.....</i>	<i>34</i>
5.3.2	<i>Hooggeschoolden en leidinggevenden.....</i>	<i>34</i>
5.3.3	<i>Gespecialiseerde techniekers.....</i>	<i>45</i>
5.3.4	<i>Beroepssporters.....</i>	<i>51</i>
5.3.5	<i>Navorsers en gasthoogleraren.....</i>	<i>56</i>
5.3.6	<i>Au pair-jongeren.....</i>	<i>60</i>
5.3.7	<i>Stagiairs.....</i>	<i>64</i>
5.3.8	<i>Artiesten.....</i>	<i>67</i>
5.3.9	<i>Beroepsopleiding.....</i>	<i>71</i>
5.3.10	<i>Gezinshereniging (art. 9,16° en 9,17°).....</i>	<i>72</i>
5.4	ARBEIDSKAARTEN ‘B’ BUITEN CATEGORIE.....	74
5.4.1	<i>arbeidskaarten binnen seizoen- en gelegenheidswerk.....</i>	<i>75</i>
5.4.2	<i>Nieuwe EU-Lidstaten (83 vergunningen).....</i>	<i>77</i>
5.5	EFFECTEN EU-NIEUWKOMERS.....	79
5.6	WEIGERINGEN ARBEIDSVERGUNNINGEN EN –KAARTEN B.....	80
5.6.1	<i>Reglementering.....</i>	<i>80</i>
5.6.2	<i>Situatie 2004.....</i>	<i>80</i>
5.7	BEROEPSCHRIFTEN.....	80
5.7.1	<i>Reglementering.....</i>	<i>80</i>
5.7.2	<i>Situatie 2004.....</i>	<i>82</i>
6	C-KAARTEN.....	83
6.1	ALGEMEEN.....	83
6.2	REGLEMENTERING.....	83
6.3	SITUATIE 2004: AANTAL TOEGEKENDE ARBEIDSKAARTEN C.....	89
6.4	OPDELING C-KAARTEN PER LEEFTIJDSCATEGORIE.....	91
6.5	BESPREKING VAN DE CIJFERGEGEVENS PER CATEGORIE.....	91
6.5.1	<i>Kandidaat vluchtelingen.....</i>	<i>91</i>
6.5.2	<i>Studenten.....</i>	<i>93</i>
6.5.3	<i>Gezinshereniging.....</i>	<i>96</i>
6.5.4	<i>Tijdelijk verblijf met BIVR.....</i>	<i>97</i>
6.5.5	<i>Samenwoning.....</i>	<i>99</i>
6.5.6	<i>Slachtoffer Mensenhandel met BIVR.....</i>	<i>100</i>
6.5.7	<i>Slachtoffer mensenhandel met aankomstverklaring.....</i>	<i>102</i>
6.6	OPDELING NAAR NATIONALITEIT (ALLE CATEGORIEËN).....	103
6.7	PROVINCIALE SPREIDING (ALLE CATEGORIEËN).....	104
6.8	WEIGERINGEN EN BEROEPSCHRIFTEN.....	104
7	VOORLOPIGE ARBEIDSVERGUNNINGEN.....	105

7.1	INLEIDING.....	105
7.2	REGULARISATIEAANVRAGERS.....	105
7.2.1	Reglementering.....	105
7.2.2	Afgeleverde voorlopige vergunningen aan regularisatieaanvragers.....	106
7.3	AFGHAANSE ONDERDANEN DIE VÓÓR 1 JANUARI 2003 EEN ASIELAANVRAAG HEBBEN INGEDIEND EN DIE EEN NEGATIEVE BESLISSING HEBBEN ONTVANGEN.....	108
7.3.1	Algemene gegevens.....	109
7.3.2	Sectorale spreiding uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoekers.....	110
7.4	NIET ONTVANKELIJKE AANVRAGEN (WEIGERINGEN).....	110
8	VRIJSTELLINGEN.....	111
8.1	INLEIDING.....	111
8.2	BESPREKING.....	111
9	TOEZICHT - HANDHAVINGSBELEID.....	119
9.1	INLEIDING.....	119
9.2	ALGEMEEN OVERZICHT.....	120
9.2.1	Aantal uitgevoerde controles: periode van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2004.....	120
9.2.2	Gevolgen van de controles.....	123
9.3	BIJZONDERE CATEGORIEËN / AANDACHTSPUNTEN 2004.....	125
9.3.1	Beroepssporters.....	125
9.3.2	Indische dienstknecht-koks.....	126
9.3.3	Gespecialiseerde techniekers.....	127
9.3.4	Hooggeschoolden / leidinggevendenden.....	127
9.3.5	Au pairs.....	128
9.3.6	Samengevat betekent dit voor de specifieke categorieën volgend resultaat.....	128
9.4	WERKING VAN DE AC'S EN CELLEN MENSENHANDEL.....	129
9.4.1	AC.....	129
9.4.2	Cel Mensenhandel.....	130
10	CONCLUSIES.....	133
10.1	ALGEMEEN.....	133
10.2	A-KAART.....	133
10.3	B-KAART.....	134
10.3.1	Hooggeschoolden en leidinggevendenden.....	134
10.3.2	Gespecialiseerde techniekers.....	135
10.3.3	Beroepsportbeoefenaars.....	136
10.4	C-KAART.....	136
10.5	EFFECTEN VAN DE TOETREDING VAN NIEUWE LIDSTATEN.....	137
11	GROENBOEK OVER HET BEHEER VAN DE ECONOMISCHE MIGRATIE.....	139
11.1	INLEIDING.....	139
11.2	REACTIE VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP - ADMINISTRATIE WERKGELEGENHEID OP HET EUROPEES GROENBOEK OVER HET BEHEER VAN DE ECONOMISCHE MIGRATIE: EEN EU-AANPAK, 15 APRIL 2005.....	139
12	OVERZICHT VAN DE STATISTISCHE TABELLEN.....	156

1 INLEIDING

De afdeling Tewerkstelling van de administratie Werkgelegenheid is in het Vlaamse Gewest belast met de toepassing van de regelgeving inzake de tewerkstelling van vreemde werknemers. Zij reikt daartoe in Vlaanderen de arbeidskaarten en -vergunningen uit, weigert aanvragen tot tewerkstellingen en adviseert de minister inzake beroepschriften tegen de weigeringsbeslissingen.

Dit jaarrapport geeft een overzicht van de in 2004 behandelde aanvragen.

Er dient vooraf te worden opgemerkt dat het aantal afgeleverde arbeidskaarten en -vergunningen absoluut géén beeld geeft van het totaal aantal buitenlandse werknemers dat het voorgaande jaar in Vlaanderen werd tewerkgesteld.

Het is volgens de administratie evenmin mogelijk om op basis van deze gegevens meer algemene conclusies te trekken inzake immigratie in het algemeen en arbeidsmigratie in het bijzonder.

Het overgrote deel van de buitenlandse werknemers die in Vlaanderen en België kunnen worden tewerkgesteld is immers vrijgesteld van de procedure inzake arbeidskaarten en –vergunningen (o.a. onderdanen van de Europese Economische Ruimte, vreemde werknemers in het bezit van een vestigingsvergunning, erkende vluchtelingen, studenten tijdens de vakantieperiodes, internationale schouwspelartiesten voor een tewerkstelling minder dan drie maand, ...).

In de nieuwe regelgeving die medio 1999 van kracht werd, werden de "vrijgestelde categorieën" nogmaals uitgebreid. In 2000 werd daar nog een nieuwe categorie aan toegevoegd, met name de personen wiens verblijf werd geregulariseerd en aan wie aldus een verblijfstitel van onbepaalde duur werd toegekend.

Ook bij de wijzigingen in 2003 en 2004 werden de vrijgestelde categorieën verder substantieel uitgebreid:

- Niet alleen de personen die in het bezit zijn van een vestigingsvergunning (gele identiteitskaart), maar ook de personen die gemachtigd of toegelaten werden om onbepakt in ons land te verblijven in toepassing van de wet van 15/12/1980 of van de regularisatiewet van 22/12/1999 (Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister zonder verdere beperking) zijn nu vrijgesteld van de verplichting tot het krijgen van een arbeidskaart;

- Daarnaast worden ook de postdoctorale vreemde werknemers die houder zijn van een doctorsgraad of een gelijkwaardige kwalificatie hebben, en die uitgenodigd worden door een gastuniversiteit om er fundamenteel wetenschappelijk onderzoek te komen verrichten, onder bepaalde voorwaarden vrijgesteld van het bekomen van een arbeidskaart;
- Ook de personen die rechtsgeldig kunnen tewerkgesteld worden door een PWA zijn nu vrijgesteld van arbeidskaarten en vergunningen;
- Daarnaast werden nog enkele beperkte aanpassingen doorgevoerd aan reeds bestaande vrijgestelde categorieën;
- Tenslotte worden de werknemers die in het bezit zijn van een arbeidskaart A, B of C nu ook vrijgesteld van arbeidskaarten voor de arbeid verricht op het grondgebied van een andere bevoegde overheid dan deze die de arbeidskaart heeft afgeleverd. Concreet komt het hier op neer dat iemand die in het bezit is van een arbeidskaart A of C uitgereikt door het Vlaamse Gewest ook kan worden tewerkgesteld in één van de andere Gewesten zonder dat in het betrokken Gewest opnieuw een arbeidskaart dient te worden aangevraagd en afgeleverd. Iemand die door het Vlaams Gewest in het bezit werd gesteld van een arbeidskaart B voor een tewerkstelling bij een werkgever in Vlaanderen zal met deze werkgever ook werken kunnen gaan uitvoeren in de andere Gewesten zonder dat hiertoe door het betrokken Gewest een nieuwe arbeidskaart B en een nieuwe arbeidsvergunning moet worden afgeleverd.

Op 1/5/2004 zijn tien nieuwe landen toegetreden tot de EU. Gezien de reeds bestaande vrijstelling voor onderdanen van de landen binnen de Europees Economische Ruimte zouden logischerwijze ook de onderdanen van deze nieuwe lidstaten moeten vrijgesteld zijn van de verplichting tot het bekomen van arbeidskaarten en vergunningen. België heeft evenwel gebruik gemaakt van de mogelijkheid die in de toetredingsakten werd voorzien om tijdens een overgangperiode de vrije toegang tot de eigen arbeidsmarkt te beperken. Enkel voor de onderdanen van Cyprus en Malta geldt reeds het volledig vrij verkeer van werknemers. Deze overgangsmaatregelen werden vastgelegd in een KB van 12/04/2004, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 21/04/2004. De effecten van dit Koninklijk Besluit worden in de loop van dit jaarverslag verder besproken.

Op de vaak gestelde vraag naar de algemene evolutie van de tewerkstelling van allochtone werknemers zal in dit rapport geen antwoord worden gegeven

De verplichting tot het opmaken en verstrekken van statistische info rond de tewerkstelling van vreemde arbeidskrachten volgt uit:

- Conventie 97 van de IAO (van 1949) betreffende Migrerende Werknemers;
- Verordening (EU) Nr. 311/76 van de Raad van 09/02/1976, betreffende de opstelling van statistieken over buitenlandse werknemers;
- artikel 20 van de wet van 30/04/1999, betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers.

In deze bijdrage worden de gegevens opgenomen die betrekking hebben op het Vlaamse Gewest. De gegevens voor heel België worden verzameld door de federale overheidsdienst bevoegd voor de werkgelegenheid.

In opvolging van de analyses van de voorgaande jaren zal in dit verslag opnieuw een opsplitsing naar de verschillende categorieën van vreemde werknemers worden gemaakt.

Waar nodig en relevant wordt de evolutie bij deze categorieën ook verder becommentarieerd.

Er dient ook te worden opgemerkt dat er sinds 2000 enkele wettelijke en reglementaire bepalingen werden gewijzigd waarvan sommige een onmiddellijk effect resorteerden op de afgeleverde vergunningen en derhalve de statistische jaargegevens beïnvloeden:

- KB van 15/02/2000 inzake de tewerkstelling van geregulariseerden op basis van de wet van 22/12/1999, en op basis van de wet van 15/12/1980, BS 26/02/2000;
- Omzendbrief van 6/4/2000 betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de buitenlandse onderdanen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend inzake de voorlopige arbeidsvergunning voor regularisatieaanvragers, BS 15/04/2000;
- KB van 19/07/2000 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9/06/1999 houdende uitvoering van de wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers (inzake de tewerkstelling van beroepssportbeoefenaars en trainers), BS 1/08/2000;

- KB 12/09/2001 tot wijziging, wat de au pair-jongeren betreft, van het koninklijk besluit van 9/06/1999 houdende uitvoering van de wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, BS 18/09/2001;
- Omzendbrief van 6/02/2001 tot wijziging van de omzendbrief van 6/04/2000 betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de buitenlandse onderdanen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend, BS 24/02/2001(ed.2)
- KB 6/02/2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9/06/1999 houdende uitvoering van de wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, BS 27/02/2003;
- Omzendbrief van 01/04/2003 tot opheffing ingevolge de invoering van de arbeidskaart C, van de bestaande omzendbrieven waarbij in een voorlopige arbeidsvergunning werd voorzien, BS 14/05/2003;
- KB 2/04/2003 tot bepaling van de modaliteiten van indiening van de aanvragen en van aflevering van de arbeidskaart C, BS 9/04/2003
- Omzendbrief van 6/10/2003 betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de Afghaanse onderdanen die in België een asielaanvraag hebben ingediend voor 1 januari 2003, BS 20/10/2003.
- Omzendbrief van 8/3/2004 betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de Afghaanse onderdanen die in België een asielaanvraag hebben ingediend voor 1 januari 2003, BS 11/3/2004.
- Omzendbrief van 3/9/2004 betreffende de voorlopige arbeidsvergunningen voor de Afghaanse onderdanen die in België een asielaanvraag hebben ingediend voor 1 januari 2003, BS 22/9/2004.
- KB van 12/4/2004 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9/06/1999 houdende uitvoering van de wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers naar aanleiding van de toetreding tot de Europese Unie van nieuwe lidstaten, BS 21/4/ 2004.
- KB van 15/7/2004 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9/06/1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met betrekking tot de toekenning van de arbeidskaart C aan begunstigden van een tijdelijke bescherming, BS 23/8/2004.

Tenslotte is er ook nog het jaarlijks terugkerende Koninklijk Besluit (dit keer van 6 december 2004, gepubliceerd op 7 januari 2005) waarbij “ *gelet op de dringende noodzakelijkheid*” en “ *overwegende de noodzaak om de indiening van de aanvragen van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten mogelijk te maken na 31 december...* “ de procedure van indiening van de aanvragen om arbeidsvergunningen en arbeidskaarten nog steeds bij wijze van overgangsmaatregel wordt geregeld door artikel 40 van het KB in verwijzing naar de procedures die werden vastgelegd in de koninklijke en ministeriële besluiten van 1967 en 1969. Het teruggrijpen naar deze oude procedures was hoofdzakelijk het gevolg van het feit dat bij de behandeling van de wet en het uitvoeringsbesluit de nodige tijd ontbrak om deze aangelegenheid behoorlijk te regelen. Op dat ogenblik lagen immers een aantal voorstellen ter tafel om, met het oog op een betere beveiliging van de arbeidskaarten, een nieuw type van arbeidskaarten aan te maken naar het model van de nieuwe en beter beveiligde identiteitskaarten van destijds. De diverse voorstellen hadden belangrijke implicaties zowel naar behandelingsprocedures zelf als naar de kostprijs ervan, en dienden nog verder te worden onderzocht.

Omdat de tijd drong gezien de aangekondigde parlementsverkiezingen van juni 1999 en om het reeds geleverde werk met betrekking tot het ontwerp van wet en het uitvoeringsbesluit toch niet te laten verloren gaan, werd gemakshalve beslist om met betrekking tot de procedures “bij wijze overgangsmaatregel tot 31/12/2000” terug te grijpen naar de bestaande teksten voorzien in de besluiten van 1967 en 1969. Ofschoon deze teksten dringend dienden geactualiseerd en in feite reeds van bij het van kracht worden van de gewijzigde reglementering in 1999 niet meer correct konden worden toegepast, (zo wordt bv. in deze besluiten voor de indiening van de aanvragen nog verwezen naar de gewestelijke bureaus van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, naar het bevoegd gewestelijk secretariaat voor het leerlingenwezen, enz...terwijl ingevolge de institutionele hervormingen van de jaren 80 en 90 sommige van deze diensten ofwel andere opdrachten werden toebedeeld ofwel zelfs werden opgeheven), worden de zogenaamde overgangsbepalingen nog jaarlijks verlengd.

Overigens moet worden vermeld dat het uitvoeringsbesluit in deze overgangsbepalingen strikt genomen enkel spreekt over de procedure van *indiening* van de aanvragen en zelfs helemaal niets vermeldt over de te volgen procedures bij de verdere afhandeling. Mede daarom werd door de dienst migratie van het Vlaamse Gewest reeds meermaals aangedrongen opdat er ter zake door de bevoegde federale minister een initiatief zou worden genomen. Gelet op de bevoegdheden die in het kader van de bijzondere wet van 8/08/1980 tot hervorming van de instellingen aan de gewesten

werden toegekend (en waarbij zij o.m. bevoegd worden verklaard voor de toepassing van de normen betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers) lijkt het ook logisch dat de gewesten verder zelf zouden kunnen instaan voor de materiële organisatie van deze procedures tot indiening en toekenning van arbeidskaarten en vergunningen.

Ofschoon er sinds 1999 reeds meerdere aanpassingen aan het KB van 9/6/99 werden doorgevoerd, en ofschoon bezwaarlijk kan worden gesteld dat er sindsdien onvoldoende tijd geweest is om deze procedures op punt te stellen, moet worden vastgesteld dat de “overgangsmaatregelen” nog ieder jaar in de loop van de maand december worden verlengd “gelet op de dringende noodzakelijkheid”.

Dat een dergelijke handelswijze vanwege de wetgever de reeds complexe regelgeving van de tewerkstelling van buitenlandse werknemers niet vereenvoudigt, hoeft uiteraard geen verder betoog.

2 BEGRIPSOMSCHRIJVING

Arbeidskaart:

De toelating verleend aan een vreemde werknemer om in België arbeid te verrichten in loondienst.

Arbeidskaart A:

Arbeidskaart van onbeperkte duur en geldig voor alle werkgevers, sectoren en beroepen, door de vreemde werknemer in principe persoonlijk aan te vragen, en geldig voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen.

Arbeidskaart B:

Arbeidskaart toegekend aan een vreemde werknemer als gevolg van de toekenning van een arbeidsvergunning, door een werkgever aan te vragen. In tegenstelling tot de arbeidskaart A is de arbeidskaart B slechts geldig voor een welbepaalde periode (van ten hoogste 12 maanden) en beperkt tot de tewerkstelling bij één werkgever.

Arbeidsvergunning:

De toelating verleend aan een werkgever om een bepaalde vreemde werknemer, voor een welbepaalde arbeidstaak en voor een beperkte periode te werk te stellen. Deze arbeidsvergunning is eventueel hernieuwbaar.

Arbeidskaart C:

Arbeidskaart van beperkte duur en geldig voor alle werkgevers, sectoren en beroepen, door de vreemde werknemer in principe persoonlijk aan te vragen en toegekend aan vreemde werknemers en die op het ogenblik van de aanvraag reeds tijdelijk in België verblijven om andere dan tewerkstellingsredenen, en geldig voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen.

Asielzoekers:

Zie Kandidaat Vluchtelingen.

Au Pair-jongeren

Jongeren die naar België komen met het doel hun taalkennis te verrijken en hun persoonlijke vorming te verbeteren en die kost en inwoning genieten in ruil voor licht huishoudelijk werk.

Beroepschriften:

De werkgever wiens aanvraag om arbeidsvergunning wordt geweigerd, alsook de werknemer die in België wettig verblijft en aan wie de arbeidskaart wordt geweigerd, kunnen beroep instellen bij de Vlaamse minister bevoegd voor Tewerkstelling. Het gemotiveerd beroepschrift moet ingediend worden binnen de maand na de weigeringbeslissing, bij aangetekend schrijven.

Beroepssporter:

Een beroepssportbeoefenaar is de werknemer die wordt aangeworven met een arbeids-overeenkomst voor betaalde sportbeoefenaar overeenkomstig de wet van 24/02/1978 en de uitvoeringsbesluiten, mits een hogere verloning.

ER-landen :

Dit zijn landen die lid zijn van de Europese Economische Ruimte. Hiertoe behoren de landen van de Europese Unie (EU) en sommige landen van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA). In de tekst wordt eveneens de terminologie “Europese Ruimte” (ER) gehanteerd:

- Landen van de Europese Unie. :

België, Nederland, Duitsland, Luxemburg, Frankrijk, Engeland, Ierland, Italië, Denemarken, Griekenland, Spanje, Portugal, Oostenrijk, Finland en Zweden.

Op 1.5.2004 traden 10 staten toe tot de Europese Unie.

Het gaat om Malta, Cyprus, Polen, Hongarije, Slowakije, Tsjechië, Estland, Letland, Litouwen en Slovenië.

Op basis van artikel 2,1° van het KB van 9.6.1999 is de onderdaan van een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte, diens echtgenote en bloedverwanten in opgaande en nederdalende lijn die zich met hem vestigen of komen vestigen vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart.

Voor Malta en Cyprus is het vrij verkeer van werknemers naar de EU-arbeidsmarkt ingegaan op 1.5.2004.

Voor Polen, Hongarije, Slowakije, Tsjechië, Estland, Letland, Litouwen en Slovenië geldt in eerste instantie een overgangperiode van 2 jaar (tot 1.5.2006). Na evaluatie kan de overgangperiode verlengd worden met 3 jaar (tot 1.5.2009). Bij ernstige verstoring van de arbeidsmarkt zou deze periode nogmaals met 2 jaar kunnen verlengd worden (tot 1.5.2011). In totaal kan België dus zijn reglementering inzake buitenlandse werknemers verder toepassen gedurende een periode van 7 jaar.

Voor Roemenië en Bulgarije zou de overgangperiode pas kunnen aanvangen in 2007 (indien zij op dat ogenblik effectief als toetreders beschouwd worden).

- Landen van de EVA die tot de ER behoren:

IJsland en Noorwegen en Liechtenstein

- Landen van de EVA die niet tot de ER behoren:

Zwitserland

Op 31 mei 2004 trad het artikel 38bis van het KB van 9/6/99 buiten werking. Dit artikel werd destijds ingevoerd na de goedkeuring bij wet van 30 januari 2002 van de Overeenkomst dd. 21/6/99 tussen de Europese Gemeenschappen en haar lidstaten enerzijds en de Zwitserse Bondstaat anderzijds, over het vrije verkeer van personen.

De overgangsbepalingen van deze overeenkomst voorzagen in de mogelijkheid om nog gedurende een periode van twee jaar voorrang te verlenen aan de werknemers die in de eigen reguliere arbeidsmarkt waren geïntegreerd. Op 31 mei 2004 werd de vrijstelling bedoeld in artikel 2, 3° van het KB dus ook van toepassing op die Zwitserse onderdanen en hun familieleden die op basis van deze overeenkomst in het bezit werden gesteld van een vestigingsvergunning of die gemachtigd of toegelaten werden om hier onbeperkt te verblijven.

Bij lezing van deze overeenkomst dient echter te worden gesteld dat de beoogde vrijstelling van arbeidskaarten voor Zwitserse onderdanen verder gaat dan de vrijstelling voorzien in artikel 2, 3° van het KB:

Zo wordt o.m. in bijlage 1 artikel 2 van deze overeenkomst gesteld dat "...onderdanen van een overeenkomstsluitende partij het recht op verblijf en uitoefening van een economische activiteit hebben op het grondgebied van de andere overeenkomstsluitende partij. Dit recht moet blijken uit de afgifte van verblijfsvergunning of een specifieke vergunning voor grensarbeiders. In artikel 6 van bijlage 1 wordt verder uitvoerig ingegaan op de regels betreffende het verblijf van werknemers in loondienst. Een onderscheid wordt hierbij gemaakt voor tewerkstellingsperiodes van minder dan drie maanden, van meer dan drie maanden maar minder dan één jaar, en voor ten minste één jaar. In paragraaf 7 van dit artikel wordt hierbij zelfs gesteld dat "de vervulling van de formaliteiten voor de verkrijging van de verblijfsvergunning geen beletsel mag vormen voor de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de arbeidsovereenkomst die door de aanvrager is gesloten". Uit al deze bepalingen kan worden besloten dat het dus wel degelijk de bedoeling is om onderdanen van de Zwitserse Bondstaat volledig vrij te stellen van de verplichting tot het

voorafgaand bekomen van arbeidskaarten.

Waar de verblijfswetgever aan het KB van 8/10/1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een hoofdstuk I ter heeft toegevoegd waarbij in artikel 69ter §2 uitdrukkelijk gesteld wordt dat de onderdanen van Zwitserland en de leden van hun familie, voor wat betreft het verblijf, onder dezelfde bepalingen vallen als deze welke van toepassing zijn op EU-onderdanen, werd er tot op heden nog geen gelijkaardige wijzigende bepaling ingevoerd voor wat betreft de tewerkstelling.

Opnieuw doet zich de nood gevoelen aan het beter op elkaar afstemmen van de verblijfsreglementering enerzijds en de arbeidsreglementering voor buitenlandse werknemers anderzijds.

Gasthoogleraren:

Personen die:

- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of
- buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling,
- door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling zijn uitgenodigd met het oog op het verstrekken van onderwijs of het deelnemen aan onderzoeken.

Gespecialiseerde Techniekers (in de vroegere regelgeving "Monteerder Specialisten" genoemd):

Personen die door een arbeidsovereenkomst verbonden blijven met een werkgever die in het buitenland gevestigd is, en die naar België komen om over te gaan tot de montage, het op gang brengen of de herstelling van een, bij die werkgever, in het buitenland vervaardigde installatie.

Hernieuwing:

Onder hernieuwing wordt verstaan: het afleveren van een nieuwe arbeidsvergunning en een nieuwe arbeidskaart B, met het oog op een verdere tewerkstelling van dezelfde werknemer in hetzelfde beroep, al dan niet bij dezelfde werkgever.

De arbeidskaarten B worden afgeleverd met een maximum geldigheidsduur van 12 maanden. Zij zijn meestal hernieuwbaar. De aanvraag tot hernieuwing dient door de werkgever te worden ingediend, uiterlijk één maand voor het verstrijken van de geldigheid van de lopende arbeidsvergunning en arbeidskaart B.

Hooggeschoolden:

Personen met universitaire of gelijkgeschakelde vorming, die in die hoedanigheid worden tewerkgesteld aan een in het Koninklijk Besluit vastgelegde minimale verloning.

Kandidaat vluchteling:

Personen die om asiel verzochten, zonder dat hierover reeds een definitieve beslissing werd genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen of in beroep door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Om te kunnen worden tewerkgesteld met een arbeidskaart C moet betrokkene gemachtigd zijn te verblijven in de hoedanigheid van ontvankelijk verklaarde kandidaat vluchteling.

Leidinggevenden:

Personen die een leidinggevende functie (komen) bekleden en die in die hoedanigheid worden tewerkgesteld aan een in het Koninklijk Besluit vastgelegde minimale verloning.

Postdoctorandi:

Personen die:

- houder zijn van een doctorsgraad of een gelijkwaardige kwalificatie hebben,
- die genieten van een tegemoetkoming voor wetenschappelijk onderzoek en
- die in het kader van de internationale mobiliteit een fundamenteel wetenschappelijk onderzoek in een gastuniversiteit tot een goed einde brengen met het oog op de valorisering van hun wetenschappelijke kennis opgedaan in het kader van het doctoraat en dit voor een periode van maximum drie jaar.

Navorsers:

Personen die:

- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of,
- buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling of;
- die door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling zijn geselecteerd en uitgenodigd, om voltijds deel te nemen aan een programma of een project van wetenschappelijk onderzoek gevoerd in de onthalende instelling en hiervoor genieten van een wetenschappelijke omkadering.

Regularisatieaanvragers:

Personen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend op basis van de wet van 22/12/1999, of die een aanvraag hebben ingediend voor 10/01/2000 op grond van artikel 9,3° van de verblijfwetgeving van 15/12/1980.

Schouwspelartiest:

In artikel 1, 8° van het KB van 9/6/1999 werd het begrip schouwspelartiest als volgt gedefinieerd: De personen die het beroep van schouwspelartiest uitoefenen zoals omschreven in artikel 3, 2° van het KB van 28/11/1969 genomen ter uitvoering van de wet van 27/06/1969 ter herziening van de besluitwet van 28/12/1944 betreffende de sociale zekerheid van werknemers

Per 1 juli 2003 trad evenwel een nieuw kunstenaarsstatuut in werking waarbij het nieuw sociaal statuut ook van toepassing wordt verklaard op de personen die “zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen betaling van een loon artistieke prestaties leveren en / of artistieke werken produceren in opdracht van een natuurlijk of rechtspersoon”. Tengevolge hiervan werd voormeld artikel 3, 2° opgeheven . Desondanks werd de definiëring van artikel 1, 8° van het KB van 9/6/1999 nog niet gewijzigd of aangepast.

Seizoen en gelegenheidswerk in de tuinbouwsector:

- Onder deze regeling voor seizoenarbeid in de tuinbouwsector, kan een werknemer 65 dagen per jaar werken als seizoenarbeider. Hij kan deze 65 dagen bij één of bij meerdere werkgevers uitputten.

- Deze regeling geldt voor alle tuinbouwteelten (met uitzondering van de aanleg en het onderhoud van parken en tuinen).
- Iedere werkgever dient evenwel in het bezit te zijn van een RSZ-nummer.
- Vanaf 2005 kan deze vorm van tewerkstelling ook gebeuren via uitzendarbeid.

Stagiairs:

Personen die, als praktische voortzetting van een theoretische vorming (die men reeds voltooid heeft), een stage vervullen bij een bedrijf of instelling.

Verblijfsvergunningen:

- Aankomstverklaring: Bijlage 3

Op basis van dit document worden personen toegelaten tot een kort verblijf van maximum 3 maanden op een vast adres (niet in een hotel, motel...).

Personen die reglementair in aanmerking komen voor tewerkstelling (hetzij omdat zij vrijgesteld zijn van de verplichting tot het bekomen van arbeidskaarten, hetzij omdat zij reeds in het bezit zijn van een arbeidskaart B in toepassing van artikel 9 van het KB van 9/06/1999, hetzij omdat zij in toepassing van artikel 17, 2° van datzelfde KB een arbeidskaart C bekwamen als slachtoffer mensenhandel, kunnen hun tewerkstelling reeds aanvatten in afwachting van een machtiging of toelating tot een verblijf van langere duur.

- Attest Bijlage 22

Attest afgegeven aan de ER-onderdaan (ook de 8 nieuwe lidstaten waarvoor de overgangsregeling inzake arbeidskaarten geldt) die:

- als werknemer, zelfstandige een winstgevende activiteit uitoefenen;
- diensten verricht voor een periode van maximum 3 maand;
- diensten ontvangt voor een periode van maximum 3 maand;
- meekomt als familielid met voornoemde personen.

- Attest van Immatriculatie Model A

Het AI is een voorlopig verblijfsdocument dat aantoont dat de vreemdeling zich bij het gemeentebestuur van de gemeente waar hij logeert of verblijft heeft aangemeld en wanneer de vreemdeling beweert een recht op verblijf te hebben.

Het wordt (tijdens de onderzoeksfase) afgegeven aan:

- personen die een ontvankelijk verklaarde asielaanvraag indienden;
- niet EU-onderdanen die naar België komen binnen het kader van gezinshereniging.

- Attest van Immatriculatie model B

Verblijfsdocument (tijdens de onderzoeksfase) afgegeven aan EU-onderdanen die een aanvraag tot vestiging (als zelfstandige, rentenier, werknemer,...) hebben ingediend.

- Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister - BIVR

Dit document wordt afgegeven aan de vreemdeling die gemachtigd of toegelaten wordt meer dan drie maanden in België te verblijven. Vreemdelingen die in het bezit zijn van een BIVR worden ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Het kan toegekend worden:

- aan een vreemdeling in het bezit van een Machtiging tot Voorlopig Verblijf (MVV);
- aan een vreemdeling ingevolge gezinshereniging met een niet EU-onderdaan die reeds gemachtigd is tot een verblijf;
- aan een vreemde student met de vermelding "defpro na studies"
(dit betekent dat de student - normaliter- na de studies België moet verlaten);
- aan een vreemdeling voor de duur van de geldigheid van hun arbeidskaart;
- aan een vreemdeling in het kader van een duurzame relatie (samenlevingscontract);
- aan een vreemdeling die een beroepskaart als zelfstandige bekwaam;
- aan een vreemdeling die een regularisatie van zijn verblijf bekwaam;
- aan een erkende vluchteling.

- Identiteitskaart voor een vreemdeling of vestigingsvergunning (= “gele identiteitskaart”) - IK
Dit document wordt afgegeven aan niet EU-onderdanen die toegelaten of gemachtigd worden zich in België te vestigen. Deze vreemdelingen worden ingeschreven in het bevolkingsregister. Het verblijfsdocument laat een verblijf toe voor een periode van 5 jaar. De houder van deze verblijfskaart is vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart voor het uitoefenen van een beroep in loondienst in België.
- Verblijfskaart van een onderdaan van een lidstaat van de ER
Dit document wordt na onderzoek van het verblijfsrecht afgegeven aan onderdanen van de ER.
- Bijzonder verblijfsdocument bijlage 35
Dit document wordt afgegeven aan een vreemdeling die een verzoek tot herziening, gericht tegen een ten opzichte van hem genomen verwijderingsmaatregel, heeft ingediend. Het wordt onder meer afgegeven aan vreemdelingen wiens gezinshereniging geweigerd werd, en die hiertegen een verzoek tot herziening ingediend hebben.

Voorlopige arbeidsvergunning :

In de omzendbrief van 1/4/2003 wordt de voorlopige arbeidsvergunning enkel nog weerhouden voor de personen die nog geen beslissing ontvingen op hun regularisatieaanvraag ingediend voor 10 januari 2000 of op hun regularisatieaanvraag ingediend op grond van de wet van 22/12/1999.

Bij omzendbrief van 6/10/2003 van minister Vandenbroucke werd hier alsnog een tweede categorie aan toegevoegd met name de Afghaanse onderdanen die in België een asielaanvraag hebben ingediend voor 1 januari 2003 en die hierop een negatieve beslissing hebben ontvangen.

De maatregelen ten aanzien van deze Afghaanse uitgeprocedeerde asielaanvragers werden inmiddels, zowel op vlak van verblijf (omzendbrief van 9/02/2005) als op vlak van tewerkstelling (omzendbrief van 14/03/2005), verlengd tot 1 september 2005.

In voorkomend geval wordt i.p.v. een arbeidskaart en een arbeidsvergunning, enkel een voorlopige arbeidsvergunning uitgereikt waarvan de geldigheid gekoppeld is aan het bezit van een bepaalde verblijfstatus.

Vrijstelling¹:

¹ Deze attesten werden tot maart 1998 afgeleverd.

Sommige werknemers zijn vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart. Voorheen werden alle aanvragen tot tewerkstelling behandeld en ontving hun werkgever steeds een document "vrijstelling" i.p.v. een arbeidsvergunning. Sinds de wetwijziging in 1998 worden géén geïndividualiseerde attesten meer afgeleverd. De werkgever wordt geacht zelf te appreciëren of de betrokken werknemer inderdaad behoort tot één van de vrijgestelde categorieën.

Vrijgestelde categorieën:

Personen die zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart in toepassing van artikel 2 van het KB.

Weigering:

Indien niet aan de wettelijke voorwaarden tot toekenning van een arbeidsvergunning en -kaart wordt voldaan, wordt de aanvraag geweigerd.

65-dagen-regeling:

zie "Seizoen en gelegenheidswerk in de tuinbouwsector".

3 ALGEMEEN OVERZICHT

In 2004 werden er in totaal 18.856 arbeidskaarten en vergunningen uitgereikt aan vreemde werknemers. Het betreft 35 A-kaarten, 5.269 B-kaarten, 12.581 C-kaarten en 971 voorlopige vergunningen.

Ten opzichte van 2003 noteren we een forse stijging van 1.458 eenheden. Deze stijging van het totaal aantal uitgereikte arbeidskaarten is geheel toe te schrijven aan de stijging van het aantal arbeidskaarten C, die in 2004 gedurende het ganse jaar toegekend werden, daar waar de regeling in 2003 pas sedert 1 april van kracht werd.

Zoals voorspeld in de vorige jaarverslagen zijn de toegekende arbeidskaarten A naar een onbeduidend niveau gedaald. De daling en het verlies aan betekenis van de arbeidskaart A is, zoals verder nog zal blijken, een gevolg van de verdere uitbreiding van de vrijgestelde categorieën en het feit dat sinds de gewijzigde regelgeving arbeidskaarten A nog louter toegekend worden op basis van de in het verleden bekomen arbeidskaarten B.

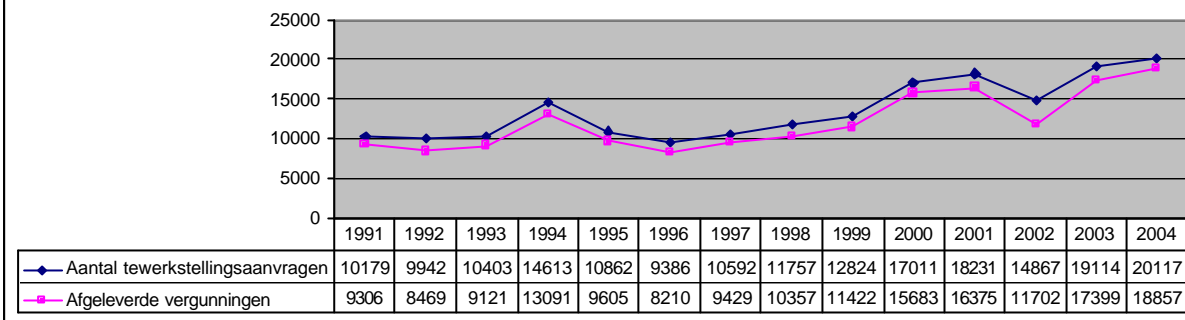
De daling van het totaal aantal toegekende arbeidskaarten B (van 5.402 eenheden naar 5.269 eenheden) lijkt relatief weinig, maar dient genuanceerd: binnen de onderscheiden categorieën zijn er opvallende verschillen, met name de stijging van het aantal arbeidskaarten B toegekend in het kader van seizoen- en gelegenhedswerk, en de daling van het aantal arbeidskaarten B voor gespecialiseerde techniekers (voornamelijk te wijten aan de toetreding van 8 lidstaten tot de EU en het daaraan verbonden vrij verkeer van diensten). Een gedetailleerde analyse volgt bij de bespreking van de respectievelijke categorieën.

In 2004 kwamen enkel nog de regularisatieaanvragers (Wet 22/12/1999) en de uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoekers in aanmerking voor een voorlopige arbeidsvergunning.

Ofschoon de omzendbrief met betrekking tot uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoekers aanvankelijk slechts tot 1/3/2004 van toepassing werd verklaard, is hij ondertussen reeds meermaals verlengd (voorlopig tot 1/9/2005).

Evolutie aantal tewerkstellingsaanvragen en afgeleverde vergunningen

Evolutie van behandelde arbeidskaarten en -vergunningen in het Vlaamse Gewest (periode 2000-2004)					
	2000	2001	2002	2003	2004
A-kaarten	833	509	323	142	35
B-kaarten	5.191	5.421	6.268	5.402	5.269
Au-Pairs	60	51	112	129	110
Beroepsopleiding	27	7	68	35	40
Beroepssportbeoefenaars	241	256	230	169	177
Gasthoogleraar	39	46	40	19	19
Gespecialiseerde Techniekers	422	531	924	727	285
Gezinshereniging (art 9,16° en 9,17°)				25	50
Hooggeschoolden	1.751	1.858	1.861	1.908	1.904
Leidinggevendenden	1.041	1.065	1.308	1.165	1.173
Navorsers	400	371	387	167	94
Schouwspelartiesten	28	25	28	49	52
Niet-EU seizoenarbeid					73
Nieuwe EU Lidstaat					83
Nieuwe EU lidstaten seizoenarbeid					930
Stagiairs	190	128	115	98	125
Andere	377	294	90	536	154
Subtotaal	4.576	4.632	5.163	5.002	5.269
Categorieën die voor 01/04/2003 in aanmerking kwamen voor een arbeidskaart B en sinds 1/4/2003 voor een arbeidskaart C					
gemachtigd of toegelaten verblijf	300	423	609	188	
humanitaire redenen art 9,3°	37	10	9	2	
slachtoffers mensenhandel	3	36	50	16	
Studenten	275	320	437	169	
Subtotaal	615	789	1.105	400	0
C-kaarten	0	0	0	9.779	12.581
Echtgenoot en kind diplomaat/consul				0	0
Echtgenoot onderdaan EER				1	0
Gezinshereniging art 17, 5°				586	707
Kandidaat Vluchteling				6.721	8.043
Samenwoonst				455	636
Slachtoffer Mensenhandel met BIVR				63	79
SMH met aankomstverklaring				37	14
Student				1.421	2.041
Tijdelijk verblijf met BIVR				495	1.061
TOTAAL afgeleverde kaarten	6.024	5.930	6.591	15.323	17.885
Weigeringen (A+B+C)	638	881	659	1.507	1.248
Beroepschriften (A+B+C)	485	331	349	382	259

Evolutie aantal toegekende voorlopige vergunningen per categorie 2000-2004					
	2000	2001	2002	2003	2004
(VA) Regeling Seizoenarbeid KPV	1.762	1.600	1.840	663	0
(VA) Kandidaat Vluchtelingen	1.076	1.614	1.760	638	0
(VA) Regularisatie(art 9) Seizoen	27	32	3	0	0
(VA) Regularisatie(wet) Seizoen	2.974	3.507	736	238	144
(VA) Regularisatie	3.560	3.628	757	521	669
(VA) Regularisatie(art 9)	40	53	5	4	4
(VA) Slachtoffers Mensenhandel	31	11	10	2	0
(VA) Ontheemden	189	0	0	0	0
(VA) Uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoekers	0	0	0	10	154
Voorlopige Arbeidsvergunningen	9.659	10.445	5.111	2.076	971
Niet ontvankelijke VA	690	773	492	208	12
* De "niet ontvankelijke VA" moeten feitelijk worden beschouwd als een "weigering"					

4 A-KAARTEN

Met een arbeidskaart A kan een buitenlandse werknemer voor onbepaalde duur worden tewerkgesteld in loondienst door om het even welke werkgever in om het even welke sector.

4.1 REGLEMENTERING

A) tot 31/03/2003 konden arbeidskaarten A worden toegekend:

- na twee, drie of vier jaar arbeid (afhankelijk van de verblijfstatus van de werknemer en van zijn / haar land van herkomst) verricht tijdens een wettig en ononderbroken verblijf en waarvoor arbeidskaarten werden toegekend;
- aan de vreemde werknemer die, voor de periode welke onmiddellijk aan de datum van de aanvraag voorafgaat, doet blijken van een wettig en ononderbroken verblijf van vijf jaar in België;
- op grond van familiale banden;
- op grond van diverse criteria (bvb. personen die gebruik maakten van het "recht op terugkeer" en personen die aan de voorwaarden van nationaliteitskeuze voldeden).

B) sinds 01/04/2003 werden de voorwaarden waaronder een arbeidskaart A kan worden toegekend grondig gewijzigd.

De arbeidskaart A kan nu nog enkel worden toegekend aan de buitenlandse onderdaan die, gedurende een periode van tien jaar onmiddellijk voorafgaand aan de aanvraag, bewijst dat hij **vier jaar arbeid met een arbeidskaart B** en **in de loop van een wettig en ononderbroken verblijf** heeft verricht.

De jaren tewerkstelling moeten effectief bewezen worden aan de hand van loonstaten, het volstaat dus niet dat er voor de ingeroepen jaren arbeidskaarten B werden toegekend, er moet binnen de betrokken periode uiteraard ook effectief arbeid zijn verricht.

Deze termijn van vier jaar arbeid wordt tot drie jaar teruggebracht voor de onderdanen van de landen waarmee België door internationale overeenkomsten of akkoorden inzake de tewerkstelling van werknemers is verbonden.

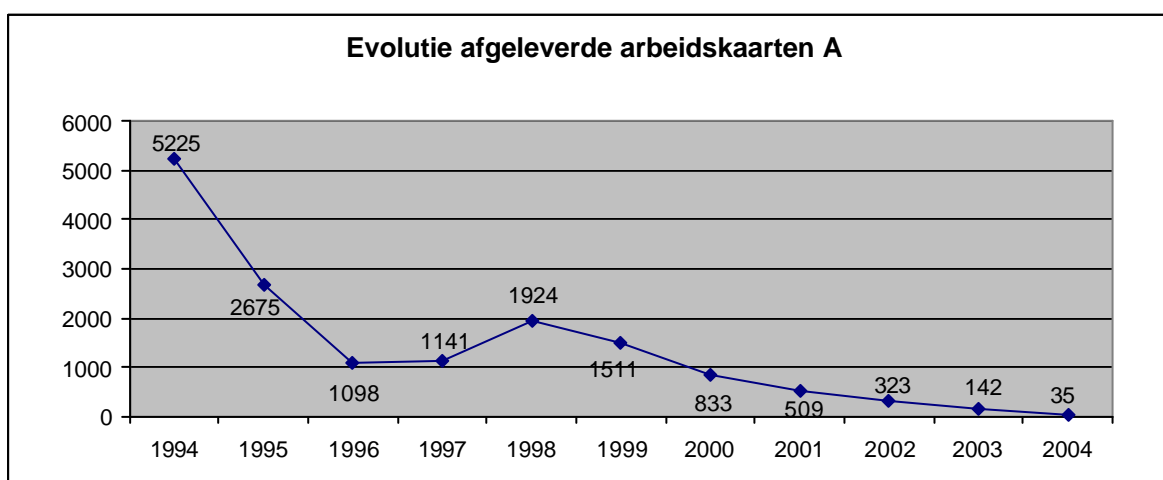
Voormelde termijn van vier jaar, respectievelijk drie jaar kan nog met een jaar worden verminderd indien de echtgenote of kinderen van de betrokken buitenlandse onderdaan samen met hem in België verblijven.

Komen evenwel niet in aanmerking de jaren arbeid gedekt door arbeidskaarten die werden toegekend aan:

- a) aan de **gespecialiseerde techniekers**, bedoeld in artikel 9,9°;
- b) aan de **stagiairs**, bedoeld in afdeling 1 van hoofdstuk VI;
- c) aan de **au pair-jongeren**, bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk VI;
- d) aan werknemers die door een arbeidsovereenkomst met een in het **buitenland gevestigde werkgever verbonden blijven**;
- e) om te werken als **navorser of gasthoogleraar** aan een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling;
- f) om te werken als **hooggeschoold personeel**, bedoeld bij artikel 9, 6 ;
- g) op grond van artikel **9, 16° of 17°**.

Vermits evenwel veruit de meeste arbeidskaarten B toegekend worden aan één van bovenvermelde categorieën, spreekt het voor zich dat het totaal aantal arbeidskaarten A dat in de toekomst nog zal worden afgeleverd uiterst beperkt zal zijn.

4.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Bovenstaande grafiek geeft een overzicht van het aantal afgeleverde arbeidskaarten A over de laatste jaren. Door de voortdurende aanpassingen van de reglementeringen en door het toenemend aantal vrijgestelde categorieën (dat voorheen wel in aanmerking kwam voor een arbeidskaart A), is het aantal buitenlandse werknemers aan wie nu nog een arbeidskaart A wordt toegekend marginaal klein geworden.

Buiten de vaststelling dat het aantal toegekende arbeidskaarten A van jaar tot jaar verder daalt en dat men kan verwachten dat op termijn dit aantal zich op een zeer laag niveau zal stabiliseren, kunnen er aan deze cijfers dan ook geen andere relevante conclusies worden verbonden.

4.3 SITUATIE 2004

In totaal werden er in 2004 nog amper 35 arbeidskaarten A toegekend. Dit is slechts een vierde ten opzichte van 2003 (142).

In de totaliteit van het aantal toegekende arbeidskaarten A, B en C is het percentage van de toegekende arbeidskaarten A verwaarloosbaar geworden. De cijfers illustreren dan ook bij uitstek de beperkte relevantie van dit type arbeidskaart.

Zoals ook reeds in de vorige jaarverslagen aangegeven heeft de administratie van het Vlaamse Gewest om diverse redenen de afschaffing van de arbeidskaart A bepleit.

Gezien de verdere uitbreiding van de vrijgestelde categorieën is het toepassingsgebied van dit type arbeidskaart verder herleid tot een opvangnet voor enkele uitzonderingsgevallen die alsnog tussen de plooiën van de verblijfsreglementering zijn gevallen. Voor die enkele nog resterende gevallen is de arbeidskaart A dan ook niet meer dan de brug naar een verblijf van onbeperkte duur:

Van zodra immers de arbeidskaart A wordt toegekend, verliest zij ook haar betekenis. De houder ervan bekommt automatisch het recht op een onbeperkt verblijf. Personen die een onbeperkt verblijfsrecht bekomen worden ingevolge de besluitwijziging van 6 februari 2003 (en het nieuwe artikel 3 b) van het KB van 9/6/99) vrijgesteld van de verplichting tot het bekomen van een arbeidskaart.

Overigens blijkt uit de praktijk dat de meeste personen vooraleer ze in aanmerking zouden kunnen komen voor een arbeidskaart A, reeds door de Dienst Vreemdelingenzaken gemachtigd werden om

onbeperkt in ons land te verblijven. Na verloop van tijd (meestal drie jaar) wordt op hun Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister de vermelding “Tijdelijk” geschrapt, waardoor zij automatisch vrijgesteld worden van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart. Blijkbaar gaat het hier om een interne praktijk van de Dienst Vreemdelingenzaken die niet verder gebaseerd is op een formele omzendbrief of reglementaire tekst.

Mede in het kader van een verdere vereenvoudiging en transparantie van deze reeds ingewikkelde regelgeving, blijft de administratie dan ook onverkort de totale afschaffing van de arbeidskaart A bepleiten.

De administratie is hierbij van mening dat de enkele uitzonderlijke gevallen die nu nog een volledige procedure moeten doorlopen voor het bekomen van een arbeidskaart A (die dan uiteindelijk slechts moet dienen voor het bekomen van een onbeperkt verblijf met een vrijstelling van arbeidskaarten als automatisch gevolg), in gemeenschappelijk overleg tussen de migratiediensten en de Dienst Vreemdelingenzaken moeten kunnen worden opgelost.

In plaats van de betrokkene deze volledige procedure te laten doorlopen stelt de administratie voor dat de Dienst Vreemdelingenzaken de notie “beperkt” verblijf zou schrappen op de verblijfstitel, hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van de betrokken migratiedienst.

Van zodra uit het bestaande dossier van een buitenlandse werknemer (dat hoe dan ook reeds bij de migratiedienst moet bestaan gezien de vereiste van het aantal jaren tewerkstelling met een arbeidskaart B) zou blijken dat hij aan de voorwaarden voldoet om een arbeidskaart A te kunnen bekomen, zou de migratiedienst de dienst Vreemdelingenzaken hiervan kunnen in kennis stellen met het verzoek om de notie “verblijf beperkt tot de duur van de arbeidskaart” op de verblijfstitel te schrappen en om te zetten naar een verblijf van onbeperkte duur.

In 2004 werden in totaal 58 aanvragen om een arbeidskaart A geweigerd

De geweigerde aanvragen tot het bekomen van een arbeidskaart A hebben veelal betrekking op aanvragen waarbij de betrokken werknemers hetzij niet beschikken over een regelmatig verblijf, hetzij zich ten onrechte beroepen op gepresteerde jaren arbeid die conform de regelgeving niet kunnen in aanmerking worden genomen voor de berekening van het vereiste aantal jaren tewerkstelling (zo bvb. de arbeid gepresteerd door werknemers die sedert jaren in België zijn

tewerkgesteld, maar hierbij steeds verbonden bleven door een arbeidsovereenkomst met hun werkgever in het buitenland.

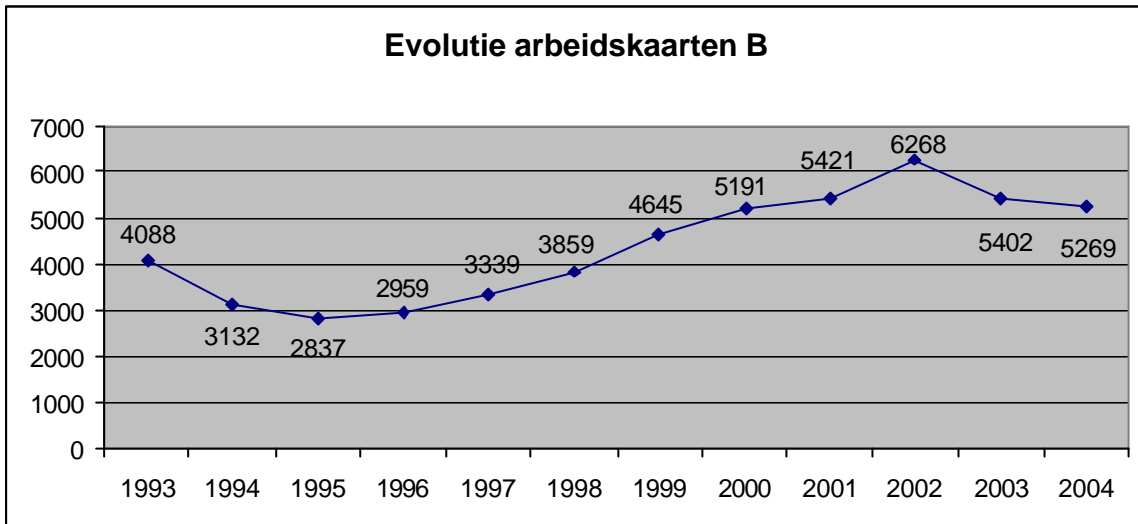
De beroepen die worden ingediend tegen een weigeringsbeslissing tot het bekomen van een arbeidskaart A (8 in 2004), leiden zelden tot een wijziging van de beslissing die door de administratie in eerste aanleg werd genomen. Net zoals in 2003 werd ook in 2004 geen enkele arbeidskaart A na beroep toegekend.

De minister beschikt immers niet over de mogelijkheid om af te wijken van de andere weigeringsgronden die in de wet en het uitvoeringsbesluit zijn opgenomen, en dit ongeacht de sociale en/of economische redenen die door de belanghebbende zouden kunnen worden ingeroepen.

5 B-KAARTEN

5.1 ALGEMENE EVOLUTIE

Evolutie aantal toegekende arbeidskaarten B per categorie (periode 2000-2004)					
	2000	2001	2002	2003	2004
Au-Pairs	60	51	112	129	110
Beroepsopleiding	27	7	68	35	40
Beroepssportbeoefenaars	241	256	230	169	177
Gasthoogleraar	39	46	40	19	19
Gespecialiseerde Techniekers	422	531	924	727	285
Gezinshereniging (art 9,16° en 9,17°)				25	50
Hooggeschoolden	1.751	1.858	1.861	1.908	1.904
Leidinggevenden	1.041	1.065	1.308	1.165	1.173
Navorsers	400	371	387	167	94
Schouwspelartiesten	28	25	28	49	52
Niet-EU seizoenarbeid					73
Nieuwe EU Lidstaat					83
Nieuwe EU lidstaten seizoenarbeid					930
Stagiairs	190	128	115	98	125
Andere	377	294	90	536	154
Subtotaal	4.576	4.632	5.163	5.002	5.269
Categorieën die voor 01/04/2003 in aanmerking kwamen voor een arbeidskaart B en sinds 1/4/2003 voor een arbeidskaart C					
gemachtigd of toegelaten verblijf	300	423	609	188	
humanitaire redenen art 9,3°	37	10	9	2	
slachtoffers mensenhandel	3	36	50	16	
Studenten	275	320	437	169	
Subtotaal	615	789	1.105	400	0
B-kaarten	5.191	5.421	6.268	5.402	5.269

Met betrekking tot de eerste helft van de jaren '90, werd een daling van het aantal afgeleverde arbeidskaarten B vastgesteld tot 1995. Deze was enerzijds te verklaren door de toetreding van Spanje en Portugal tot de EU (overgangsregeling tot begin 1990), en kwam anderzijds voort uit de totstandkoming van de Europese Economische Ruimte (1993), de veel strengere reglementering voor cabaretartiesten (1993), en de uitbreiding van de vrijgestelde categorieën (1995).

Ondanks een verdere uitbreiding van de vrijgestelde categorieën o.m. in 1999 en 2000, werd er sinds 1995 jaarlijks een stijging van het aantal toegekende arbeidskaarten B genoteerd.

De daling van het aantal toegekende arbeidskaarten B in 2003 kon geen trendbreuk genoemd worden, aangezien door de gewijzigde regelgeving in de loop van dat jaar bepaalde B-kaart categorieën ofwel vrijgesteld werden van een arbeidskaart, ofwel overgeheveld werden naar de nieuwe C-kaart procedure.

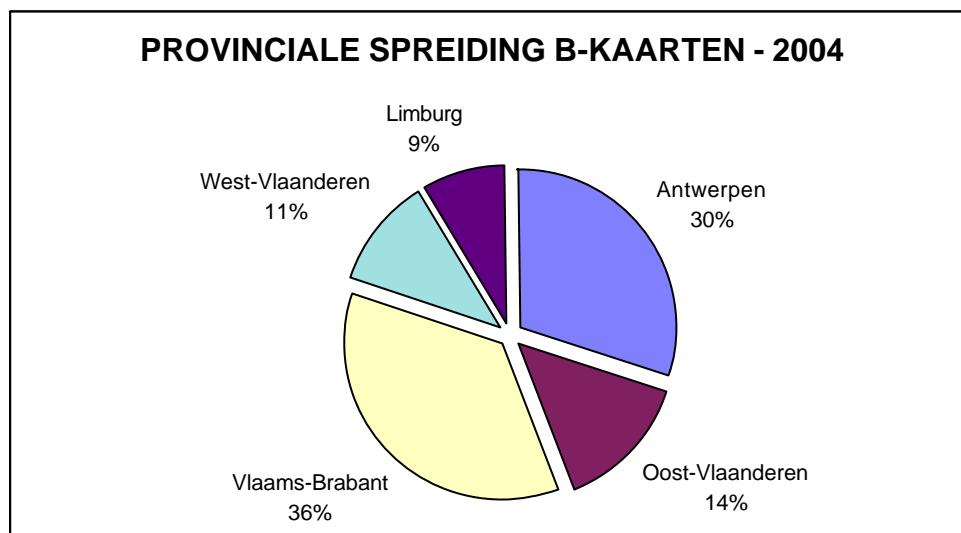

Ofschoon in 2004 een verdere daling van het totaal aantal arbeidskaarten B dient vastgesteld, moet een vergelijking van deze cijfers sterk worden genuanceerd, gezien de soms grote verschillen (in plus en min) bij sommige specifieke categorieën: zo is er een grote daling van het aantal gespecialiseerde techniekers die binnen het kader van vrij verkeer van diensten voorheen een arbeidskaart B dienden te bezitten (slechts 285, daar waar dit in 2003 727 arbeidskaarten betrof). Daartegenover staat dat in 2004 in totaal 930 arbeidskaarten B toegekend werden voor seizoenarbeiders uit de nieuwe EU lidstaten.

5.2 PROVINCIALE SPREIDING UITGEREIKTE B-KAARTEN

Provinciale verdeling B-kaarten per categorie - 2004						
Categorie	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Limburg	Vlaanderen
Au-pair	27	15	39	19	10	110
Beroepsopleiding	1	3	0	36	0	40
Beroepssportbeoefenaar	40	53	16	45	23	177
Gasthoogleraar	1	4	14	0	0	19
Gezinshereniging art. 9, 16° en 9, 17°	18	13	10	7	2	50
Hooggeschoolde	761	180	798	115	50	1904
Leidinggevende	271	92	734	38	38	1173
Gespecialiseerde techniekers	91	161	4	14	15	285
Navorser	23	14	57	0	0	94
Niet-EU seizoenarbeid	13	11	12	9	28	73
Nieuwe EU Lidstaat	16	28	26	7	6	83
Nieuwe EU lidstaten seizoenarbeid	186	98	135	246	265	930
Schouwspelartiest	23	9	2	18	0	52
Stagiair	49	11	30	18	17	125
Andere	80	23	29	17	5	154
Totaal B-kaarten	1600	715	1906	589	459	5269

5.3 RESULTATEN VOLGENS “CATEGORIEËN” B-KAART

De regelgeving voorziet in de mogelijkheid om voor een aantal welomschreven categorieën van buitenlandse werknemers toch een arbeidskaart B toe te kennen en dit ongeacht het feit of er op de lokale (of Europese) arbeidsmarkt werknemers beschikbaar zijn, en ongeacht het feit of er een bilateraal akkoord inzake vreemde werknemers met het land van herkomst werd afgesloten (art. 9 KB 9/6/1999).

Indien de arbeidsmarktsituatie (art. 8 KB 9/6/1999) het enige weigeringsmotief kan zijn, dan wordt op basis van een analyse van de VDAB, die uitwijst dat er geen alternatieven op de arbeidsmarkt beschikbaar zijn, in eerste aanleg een arbeidskaart door de administratie toegekend.

Dit is meer bepaald het geval voor (in orde van voorrang):

- a) de 8 nieuw toetredende lidstaten (Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Slovenië, Estland, Letland en Litouwen) waarvoor de overgangsregeling van toepassing is, doch die op basis van een voorrangsclausule opgenomen in de toetredingsakte bij gebrek aan kandidaten in de klassieke lidstaten voorkeur krijgen op andere derde-landers.
- b) de landen waarmee een internationaal akkoord inzake tewerkstelling van buitenlandse werknemers werd afgesloten.

Actueel zijn de bilaterale akkoorden met de volgende landen nog in werking: Algerije, de landen van ex-Joegoslavië (behalve Slovenië, dat EU-lidstaat werd), Marokko, Tunesië en Turkije.

Voor andere vreemde werknemers kan de arbeidskaart B in principe enkel worden toegekend na een beroepsprocedure bij de minister.

5.3.1 OVERZICHT

Aantal arbeidskaarten B naar categorie 2003-2004			
Categorie	Aantal 2003	Aantal 2004	Vershil
Hooggeschoolden & leidinggevenden	3073	3077	4
Gespecialiseerde techniekers	727	285	-442
Andere	536	154	-382
Beroepssportbeoefenaar	169	177	8
Navorser	167	94	-73
Au-pair	129	110	-19
Stagiair	98	125	27
Schouwspelartiest	49	52	3
Beroepsopleiding	35	40	5
Gasthoogleraar	19	19	0
Niet-EU seizoenarbeid		73	73
Nieuwe EU Lidstaat	0	83	83
Nieuwe EU lidstaten seizoenarbeid	0	930	930
Gezinshereniging art. 9, 16° en 9, 17°	25	50	25
SUBTOTAAL	5.027	5.269	242
Categorieën die sinds 1/4/2003 in aanmerking komen voor een C-kaart			
Gemachtigd of Toegelaten verblijf	188	0	-188
Student	169	0	-169
Slachtoffer mensenhandel	16	0	-16
Humanitaire redenen Art. 9.3	2	0	-2
SUBTOTAAL	375	0	-375
TOTAAL	5.402	5.269	-133

5.3.2 HOOGGESCHOOLDEN EN LEIDINGGEVENDEN

5.3.2.1 REGLEMENTERING

A) voor de hooggeschoolden:

De eerste tewerkstellingsperiode van vier jaar:

Iedere hooggeschoolde die voldoet aan het loon- en diplomacriterium komt in principe in aanmerking voor een minimum tewerkstellingsperiode van vier jaar, zonder dat hierbij aan bijkomende voorwaarden moet worden beantwoord.

De tweede tewerkstellingsperiode van vier jaar:

De periode van vier jaar kan éénmalig worden verlengd met nog een periode van vier jaar. Deze verlenging kan hierbij afhankelijk worden gemaakt van het respecteren van een aantal voorwaarden die door de bevoegde Gewestoverheid kunnen worden opgelegd. Deze voorwaarden moeten aan de betrokken werkgever worden medegedeeld bij de aflevering van de eerste vergunning. Ze moeten bovendien tot doel hebben de tekorten op de arbeidsmarkt te bestrijden waarbij ook dient gestreefd naar een evenredige vertegenwoordiging van de risicogroepen.

De bevoegde Vlaamse Overheid heeft beslist om in te gaan op deze mogelijkheid. Voor de aanvragen die worden ingediend vanaf 1 april 2003 zal de eventuele verlenging van de tewerkstelling met een tweede periode van vier jaar afhankelijk worden gesteld van het personeelsbeleid dat door de betrokken werkgever werd gevoerd in de afgelopen (eerste) tewerkstellingsperiode van vier jaar. Dit personeelsbeleid zal moeten blijk geven van een pro-actief bestrijden van de tekorten op de arbeidsmarkt en van het streven naar een evenredige vertegenwoordiging van de risicogroepen in de onderneming.

Wanneer en hoe zal de werkgever moeten aantonen dat zijn gevoerde personeelsbeleid beantwoordt aan de door de Vlaamse Overheid opgelegde voorwaarden?

De werkgever zal dit moeten aantonen bij het aflopen van de eerste tewerkstellingsperiode van vier jaar, door toevoeging van een gemotiveerd schrijven bij de indiening van de hernieuwingaanvraag voor het vijfde jaar tewerkstelling.

Hij zal dit personeelsbeleid kunnen voeren op de wijze die hij het meest aangewezen acht.

Hiervoor kan hij, ten indicatieve titel en zonder exhaustief te willen zijn, een beroep doen op of gebruik maken van volgende instellingen en instrumenten:

- opzetten van een samenwerking met de VDAB en / of sectorfondsen omtrent beroepsopleiding en arbeidsbemiddeling;
- binnen het eigen bedrijf het opstellen en vervolgens uitvoeren van een opleidingsplan op ondernemingsniveau, dat zich niet louter richt op hooggeschoolden, maar ook op een opwaardering van het eigen personeel door bijvoorbeeld maatregelen in te bouwen zoals jobrotatie, taaksplitsing, loopbaanplanning,...
- opstellen en vervolgens uitvoeren van een diversiteitsplan volgens de vigerende regelgeving.

Bij de toetsing van de naleving van de opgelegde voorwaarden zal inzonderheid worden nagegaan:

of de startbanenverplichtingen (Rosetta-plan) werden nageleefd;
of er een diversiteitsplan werd opgesteld en nageleefd .

De vraag kan evenwel worden gesteld in hoeverre de naleving van deze voorwaarden in de toekomst ook zullen dienen gecontroleerd of afgedwongen.

Bij de invoering van deze nieuwe voorwaarden begin 2003 werd hieromtrent door de wetgever weinig bijkomende commentaar gegeven. Het Verslag aan de Koning beperkt zich tot een korte herhaling van de eigenlijke tekst:

“een éénmalige verlenging van vier jaar is mogelijk . De werkgever moet dan wel aantonen dat hij de verbintenis opgelegd door de bevoegde overheid nakwam die hij aanging bij het bekomen van de arbeidsvergunning voor de eerste periode van vier jaar. Deze verbintenis heeft betrekking op de inspanningen die de werkgever moet doen om het tekort aan arbeidskrachten te bestrijden en om een evenredige vertegenwoordiging van risicowerknemers in zijn onderneming te bevorderen”

Tot op heden heeft enkel het Vlaamse Gewest bijkomende voorwaarden opgelegd. De eventuele verlenging van de tewerkstelling van een buitenlandse hooggeschoolde met een tweede periode van vier jaar werd afhankelijk gemaakt van het gevoerde personeelsbeleid. Het Brussels hoofdstedelijk Gewest, het Waalse Gewest en de Duitstalige Gemeenschap hebben geen bijkomende voorwaarden opgelegd zodat in dit gedeelte van het land een werkgever die een hooggeschoolde buitenlandse werknemer in dienst neemt, van bij de aanvang zeker is betrokkene gedurende ten minste acht jaar te kunnen tewerkstellen.

Door het opleggen van deze bijkomende voorwaarden heeft de Vlaamse Overheid de betrokken werkgevers willen stimuleren om een personeelsbeleid te voeren waarbij in de eerste plaats ook rekening zou worden gehouden met de eigen lokale arbeidsmarkt. Of deze lovenswaardige doelstelling ook zal worden gerealiseerd is evenwel zeer de vraag. Deze goede bedoelingen worden immers doorkruist enerzijds door de mogelijkheden die worden geboden door de regelgeving inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers zelf en anderzijds door de interne gebruiken bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is immers zo dat de beperking van de tewerkstelling tot vier jaar enkel en alleen betrekking heeft op de arbeidsrelatie van die bepaalde werknemer met die bepaalde werkgever, m.a.w. indien de werkgever de opgelegde voorwaarden niet heeft vervuld (en bvb in zijn personeelsbeleid geen rekening zou hebben gehouden met een evenredige vertegenwoordiging van risicogroepen) dan zal de tewerkstelling met die bepaalde buitenlandse werknemer na vier jaar niet worden verlengd. Er is evenwel niets in de reglementering wat de werkgever kan beletten om na vier jaar een (andere) hooggeschoolde buitenlandse werknemer in dienst te nemen. Uit een bijkomende interpretatieve nota van de FOD Werkgelegenheid blijkt bovendien dat ook in hoofde van de betrokken werknemer "de beperking tot vier of acht jaar uitsluitend betrekking heeft op de tewerkstelling bij één en dezelfde werkgever. Een verandering van werkgever gedurende die periode van tewerkstelling of na 4 of na 8 jaar is dus mogelijk."

Gelet op voormelde kan redelijkerwijze worden verondersteld dat het effect van de door de Vlaamse Overheid opgelegde bijkomende voorwaarden op het personeelsbeleid van de betrokken werkgevers waarschijnlijk vrij beperkt zal zijn.

Bovendien zou de praktijk bij de Dienst Vreemdelingenzaken er mede kunnen toe leiden dat de opgelegde bijkomende voorwaarden de facto zonder gevolg blijven. Ofschoon niet altijd even duidelijk, was het in het verleden vaak zo dat bij buitenlandse werknemers die reeds enkele jaren in België waren tewerkgesteld, de vermelding "Tijdelijk" werd geschrapt op hun Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister. Hiertoe dienden zij zelf een aanvraag in te dienen via de gemeente waar zij verbleven. Op voorlegging van een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur en het bewijs dat zij hier voldeden aan alle andere sociale en fiscale verplichtingen, werd de vermelding "Tijdelijk" geschrapt.

Waar dit voorheen geen invloed had op de verplichting tot het verkrijgen van arbeidskaarten, veranderde deze situatie bij het van kracht worden van het KB van 6/2/2003. Door dit KB werden immers de vrijgestelde categorieën uitgebreid met:

"de buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden om onbeperkt te verblijven met toepassing van de wet van 15/12/1980 of van de wet van 22/12/1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemde werknemers verblijvend op het grondgebied van het Rijk, behalve de personen bedoeld in artikel 9, eerste lid, 16° en 17°" .

Dit heeft tot gevolg dat personen die de schrapping van de notie “tijdelijk” op hun verblijfstitel verkrijgen, nu ook automatisch vrijgesteld worden van het nog verder bekomen van arbeidskaarten (A, B of C).

Het opleggen van bijkomende voorwaarden aan de tewerkstelling en het beperken in duur heeft dan ook nog weinig zin, wanneer betrokkenen na verloop van tijd, door de Dienst Vreemdelingenzaken toch gemachtigd of toegelaten worden om onbeperkt in het land te verblijven.

Mede om die redenen werd dan ook aan de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd om – in afwachting van een betere afstemming van de reglementeringen inzake verblijf en tewerkstelling – de notie “tijdelijk” op de verblijfstitel niet langer te schrappen indien de tewerkstelling uitdrukkelijk wordt beperkt tot een bepaalde duur (zoals bv de hooggeschoolden maximum 4 of 8 jaar).

Door de Dienst Vreemdelingenzaken werd bevestigd dat hiermee zou rekening worden gehouden voor tewerkstellingen gedurende minder dan 5 jaar. Personen die evenwel meer dan 5 jaar onafgebroken in België worden tewerkgesteld worden hoe dan ook gemachtigd tot een onbeperkt verblijf.

De facto heeft dit tot gevolg dat de beperkingen in duur die door door artikel 9, 6° van het KB van 9/6/99 worden opgelegd aan de tewerkstelling van een buitenlandse hooggeschoolde werknemer grotendeels zonder verder gevolg zullen blijven. In de gewesten waar de bevoegde overheid geen bijkomende voorwaarden oplegt voor een eventuele verlenging met een tweede periode van vier jaar, kunnen de werkgevers er in ieder geval van uitgaan dat de beperking in tijd van maximum 4 of 8 jaar die op de arbeidsvergunning wordt aangebracht, voor hen zonder gevolg zal blijven.

In twee gevallen kan een hooggeschoolde in rechte worden tewerkgesteld voor een onbepaalde duur en zonder dat de tewerkstelling gebonden is aan het respecteren van bijkomende voorwaarden:

- Wanneer het een niet ter beschikking gestelde, hooggeschoolde werknemer betreft uit één van de landen waarmee de Europese Unie de toetredingsonderhandelingen in het kader van de Europese Unie heeft afgesloten (momenteel zijn dit volgende tien landen: Polen, Hongarije, Estland, Letland, Litouwen, Tsjechië, Slovenië, Slowakije, Cyprus en Malta). Hooggeschoolde werknemers uit deze landen die voldoen aan de diplomavereisten en aan de minimumverloning opgenomen in artikel 67 kunnen derhalve zonder bijkomende

voorwaarden en zonder beperking in tijd worden tewerkgesteld;

Deze bepaling is sedert de toetreding van de bedoelde lidstaten op 1/5/2004 volledig overbodig geworden. Het zou dan ook logisch geweest zijn dat bij de wijziging van het KB van 9/06/1999 ingevolge de toetreding (KB van 12/04/2004) deze bepaling zou worden geschrapt. Dit gebeurde evenwel niet en is allicht toe te schrijven aan een vergetelheid van de federale wetgever. Dat dit de duidelijkheid en de leesbaarheid van de reglementaire teksten niet ten goede komt, hoeft geen verder betoog.

- Wanneer het een niet ter beschikking gestelde, hooggeschoolde werknemer betreft waarvan de bezoldiging hoger ligt dan het in artikel 69 van de wet van 3/07/1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten aangegeven bedrag.

B) Voor de leidinggevenden:

Hiermee worden de personen bedoeld die een **leidinggevende functie** (manager, bedrijfsleider, directeur, CEO,...) uitoefenen en die een jaarlijkse bezoldiging ontvangen die hoger ligt dan het in artikel 69 van voornoemde wet van 3/07/1978 aangegeven bedrag.

In tegenstelling tot de categorie van de hooggeschoolden kan de duur van een tewerkstelling als leidinggevend personeel wel in rekening worden genomen voor het bekomen van een arbeidskaart A op grond van gepresteerde arbeid, voor zover deze personen verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst met een in België gevestigde werkgever.

5.3.2.2 ALGEMEEN OVERZICHT ARBEIDSMIGRATIE VERSUS DETACHERING

Opdeling hooggeschoolden & leidinggeevenden naar 1ste aanvraag / hernieuwing - 2004			
Categorie	1ste aanvraag	Hernieuwing	Totaal
Hooggeschoolde	335	829	1164
Leidinggevende	116	273	389
hooggeschoolde detachering	466	274	740
leidinggevende detachering	316	468	784
Totaal	1233	1844	3077

- Uit deze tabel kan men opmaken dat er 1553 arbeidskaarten op basis van een arbeidsovereenkomst met een Belgische werkgever toegekend werden (eerste aanvragen en hernieuwingen);
- Er zijn in totaal 1524 arbeidskaarten toegekend aan leidinggeevenden en hooggeschoolden die gedetacheerd werden naar België voor een tijdelijke opdracht. Deze personen, die verbonden blijven door een arbeidsovereenkomst met hun werkgever in het buitenland, kunnen niet beschouwd worden als arbeidsmigranten.

In 2004 waren er dus 335 hooggeschoolden en 116 leidinggeevenden die potentieel kunnen worden beschouwd als nieuwe arbeidsmigranten.

Vergelijking aantallen 2003-- 2004:

A) Opdeling detachering/gewone tewerkstelling

Vergelijking aantal **hooggeschoolden** 2003-2004

2003: 1.908 arbeidskaarten B, waarvan 659 gedetacheerd en 1.249 gewone tewerkstelling

2004: 1.904 arbeidskaarten B, waarvan 740 gedetacheerd en 1.164 gewone tewerkstelling

De lichte daling met 4 eenheden is het resultaat van:

- een stijging van de gedetacheerden met 81 (2003: 659; 2004: 740);
- een daling van de gewone tewerkstelling met 85 (2003: 1.249; 2004: 1.164)

Vergelijking aantal leidinggevenden 2003-2004

2003: 1.165 arbeidskaarten B, waarvan 724 gedetacheerd en 441 gewone tewerkstelling

2004: 1.173 arbeidskaarten B, waarvan 784 gedetacheerd en 389 gewone tewerkstelling

De lichte stijging met 8 eenheden is het resultaat van:

- een stijging van de gedetacheerden met 60 (2003: 724; 2004: 784);
- een daling van de gewone tewerkstelling met 52 (2003: 441; 2004: 389)

B) Verdere opdeling volgens eerste aanvraag / hernieuwing

Vergelijking aantal hooggeschoolden 2003-2004

* gedetacheerden:

2003: 659 arbeidskaarten B, waarvan 444 eerste aanvragen en 215 hernieuwingen

2004: 740 arbeidskaarten B, waarvan 466 eerste aanvragen en 274 hernieuwingen

De stijging met 81 eenheden is het resultaat van:

- een stijging van de eerste aanvragen met 22 (2003: 444; 2004: 466);
- een stijging van de hernieuwingen met 59 (2003: 215; 2004: 274).

* gewone tewerkstelling

2003: 1.249 arbeidskaarten B, waarvan 316 eerste aanvragen en 933 hernieuwingen

2004: 1.164 arbeidskaarten B, waarvan 335 eerste aanvragen en 829 hernieuwingen

De daling met 85 eenheden is het resultaat van:

- een stijging van de eerste aanvragen met 19 (2003: 316; 2004: 335);
- een daling van de hernieuwingen met 104 (2003: 933; 2004: 829).

Vergelijking aantal leidinggevenden 2003-2004

* gedetacheerden:

2003: 724 arbeidskaarten B, waarvan 237 eerste aanvragen en 487 hernieuwingen

2004: 784 arbeidskaarten B, waarvan 316 eerste aanvragen en 468 hernieuwingen

De stijging met 60 eenheden is het resultaat van:

- een stijging van de eerste aanvragen met 79 (2003: 237; 2004: 316);
- een daling van de hernieuwingen met 19 (2003: 487; 2004: 468).

* gewone tewerkstelling

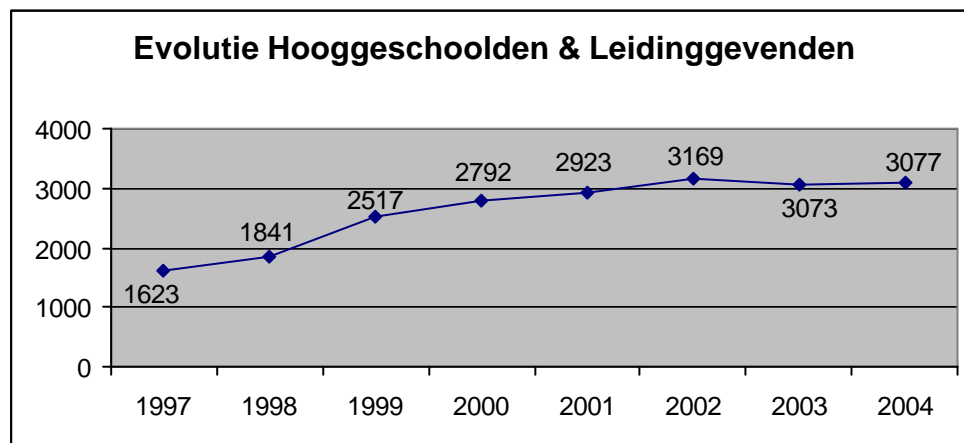
2003: 441 arbeidskaarten B, waarvan 127 eerste aanvragen en 314 hernieuwingen

2004: 389 arbeidskaarten B, waarvan 116 eerste aanvragen en 273 hernieuwingen

De daling met 52 eenheden is het resultaat van:

- een daling van de eerste aanvragen met 11 (2003: 127; 2004: 116);
- een daling van de hernieuwingen met 41 (2003: 314; 2004: 273).

5.3.2.3 ALGEMENE EVOLUTIE

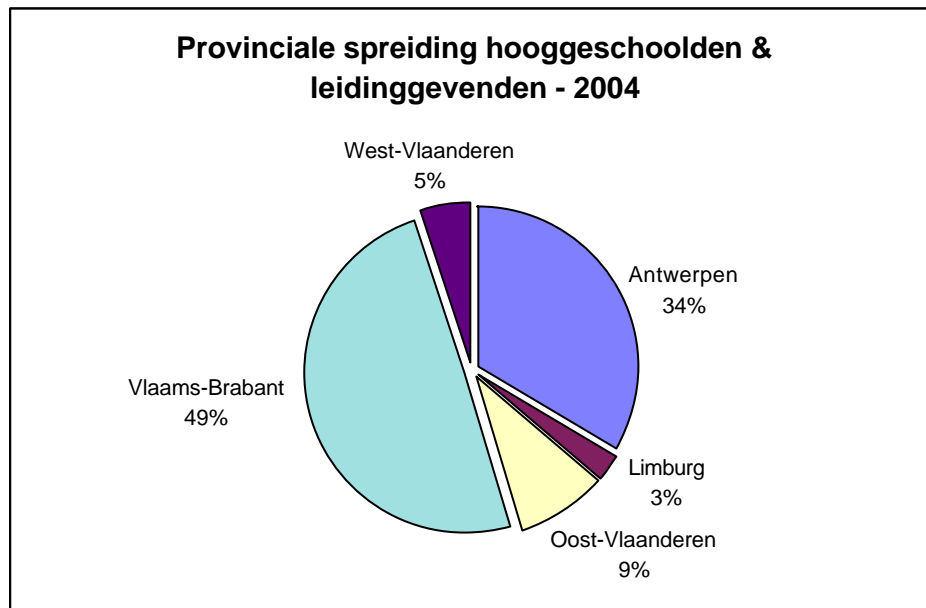

Het aantal arbeidskaarten B dat in 2004 werd toegekend aan hooggeschoolden en leidinggevenden (3.077 eenheden) is nagenoeg gelijk aan dat van 2003.

Het aantal hooggeschoolden is gedaald met 4 eenheden (van 1.908 naar 1.904), het aantal arbeidskaarten B voor leidinggevenden is met 8 eenheden gestegen (van 1.165 naar 1.173)

5.3.2.4 PROVINCIALE VERDELING

Bijna 50 % van de toegekende arbeidskaarten betrof een tewerkstelling in de regio **Vlaams Brabant**, wat kan verklaard worden door de nabijheid van Brussel als hoofdstad van Europa, alsook de nabijheid van de nationale luchthaven waar veel buitenlandse bedrijven (vnl. Amerikaanse en Japanse) gevestigd zijn.

5.3.2.5 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten hooggeschoolden & leidinggevenden per nationaliteit - 2004		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Japanse	651	21,2%
Indische	563	18,3%
Amerikaanse	428	13,9%
Russische	140	4,5%
Chinese	129	4,2%
Turkse	114	3,7%
Canadese	110	3,6%
Poolse	79	2,6%
Roemeense	75	2,4%
Australische	54	1,8%
Zuid-Koreaanse	46	1,5%
Zuid-Afrikaanse	40	1,3%
Bulgaarse	38	1,2%
Israelische	36	1,2%
Mexicaanse	32	1,0%
Oekraïense	31	1,0%
Tsjechische	31	1,0%
Hongaarse	29	0,9%
Joegoslavische	29	0,9%
Braziliaanse	26	0,8%
Slovaakse	26	0,8%
Marokkaanse	25	0,8%
Maleisische	24	0,8%

De drie “belangrijkste” nationaliteiten vertegenwoordigen samen 53,4 % van het aantal uitgereikte arbeidskaarten B aan hooggeschoolden en leidinggevenden.

5.3.2.6 SECTORALE SPREIDING PER PROVINCIE

	Sectorale spreiding hooggeschoolden en leidinggevenden - 2004					
	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Vlaanderen
Belangrijkste sectoren						
72 informatica & aanverwante activiteiten	244	242	7	44	26	563
24 chemische produkten	125	245	16	3	0	389
34 assemblage etc. auto's	4	240	4	22	1	271
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	89	80	2	36	18	225
80 onderwijs	43	119	1	38	12	213
73 reasearch & development	57	87	3	15	0	162
93 overige diensten	47	55	5	7	3	117
74 overige zakelijke dienstverlening	14	71	2	15	2	104
36 meubels, industrie n.e.g.	82	0	2	0	0	84
31 elektrische machines & apparaten	25	40	3	5	3	76
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui	6	21	2	5	36	70
15 vervaardiging voeding & drank	8	42	0	13	2	65
30 kantoomachines & computers	5	56	0	0	1	62
25 rubber & kunststof	1	48	5	4	0	58
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	29	7	2	13	4	55
63 vervoerondersteunende activiteiten	39	11	0	0	0	50

5.3.2.7 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

Zoals reeds hoger aangehaald (zie 5.3.2.1) voorziet het aangepaste artikel 9, 6° van het KB van 9/06/1999 in een versoepeling van de mogelijke tewerkstellingsduur voor bepaalde categorieën hooggeschoolden.

Uit recente studies en uit de cijfergegevens bleek nochtans dat er voor deze categorie reeds flexibele tewerkstellingsmogelijkheden worden geboden. De gevraagde minimumverloning is in vele sectoren zelfs lager dan de beginweden die voor autochtone hooggeschoolden gebruikelijk zijn. De vreemde werknemer kan reeds naar België komen vooraleer de arbeidskaart en -vergunning afgeleverd zijn en hij kan hier de verblijfs- en arbeidstoestand regulariseren.

De aanvragen worden binnen een termijn van 2 tot 3 weken afgehandeld zodat van een lange wachtperiode of enorme bureaucratische obstakels geen sprake kan zijn. Dit wordt trouwens bevestigd in een VIONA studie die voorgesteld werd in maart 2005 naar de “Gevolgen van de EU-uitbreiding voor de Vlaamse arbeidsmarkt”, gerealiseerd door de KU Leuven en Idea Consult (Prof. Filip Abraham, Dr. Valentijn Bilsen, Veerle Minne, Ann Gevers en Kristof Mertens).

5.3.3 GESPECIALISEERDE TECHNIEKERS

5.3.3.1 REGLEMENTERING

De regelgeving voorziet in de mogelijkheid tot het toekennen van arbeidskaarten en vergunningen onder bepaalde voorwaarden voor de tewerkstelling van buitenlandse werknemers als "gespecialiseerde techniekers". De benaming van deze categorie kan op het eerste gezicht nogal verwarrend overkomen. Zonder de verdere omschrijving van deze categorie grondig te analyseren, zou men kunnen besluiten dat iedere gespecialiseerde arbeider in aanmerking kan komen voor een arbeidskaart B. Dit is echter niet het geval.

Met gespecialiseerde techniek beoogt de wetgever enkel deze categorie van buitenlandse werknemers “die door een arbeidsovereenkomst met een in het buitenland gevestigde werkgever verbonden blijven en die naar België komen om over te gaan tot de montage en het op gang brengen of de herstelling van een in het buitenland bij die werkgever vervaardigde installatie, voor een periode van maximum 6 maanden” (artikel 9, 9° van het KB van 9/6/99).

De aanvraag voor gespecialiseerde technici moet ingediend worden door de Belgische "werkgever" in wiens bedrijf de montage, het op gang brengen of de herstelling uitgevoerd moeten worden. Deze treedt hierbij op als mandataris voor de vreemde werkgever bij wie de werknemer in dienst blijft. Dit mandaat houdt o.a. in dat de fysieke of rechtspersoon die de aanvraag indient, mede aansprakelijk is voor eventuele inbreuken op de arbeidswetgeving (zoals inbreuken op de reglementering inzake loon- en arbeidstijdwetgeving).

Om een arbeidsvergunning en een arbeidskaart als gespecialiseerde techniek te kunnen bekomen moeten de werknemers dus effectief tewerkgesteld zijn bij die buitenlandse werkgever die de installatie vervaardigde. Hierdoor wordt automatisch een mogelijk "goedkopere" uitbesteding van de montage aan een derde bedrijf de facto onmogelijk. De eventuele latere herstellingen aan deze “installatie” zullen uiteraard evenzeer door werknemers van datzelfde buitenlands bedrijf kunnen worden uitgevoerd en ook hiervoor zullen arbeidsvergunningen en arbeidskaarten als gespecialiseerde techniek worden toegekend.

De bijkomende voorwaarde dat het moet gaan om werknemers van het producerende buitenlandse bedrijf werd door de wetgever in 1999 ingevoegd omdat er in het verleden nogal wat misbruiken werden vastgesteld bij de uitbesteding van dergelijke montagewerkzaamheden aan (goedkopere) buitenlandse onderaannemers.

Een in het verleden vaak voorgekomen constructie was vb. de aankoop door een Belgisch bedrijf van een installatie of machine bij een Duitse producent. De verkoopovereenkomst werd gesloten tussen de Duitse producent en de Belgische aankoper en voorzag meestal de aankoop, levering en plaatsing tegen een forfaitair bedrag.

De eigenlijke levering en plaatsing werd echter door de Duitse producent via een bijkomende overeenkomst van onderaanneming uitbesteed aan een derde bedrijf, meestal uit één of ander Oost-Europees "lager-loonland".

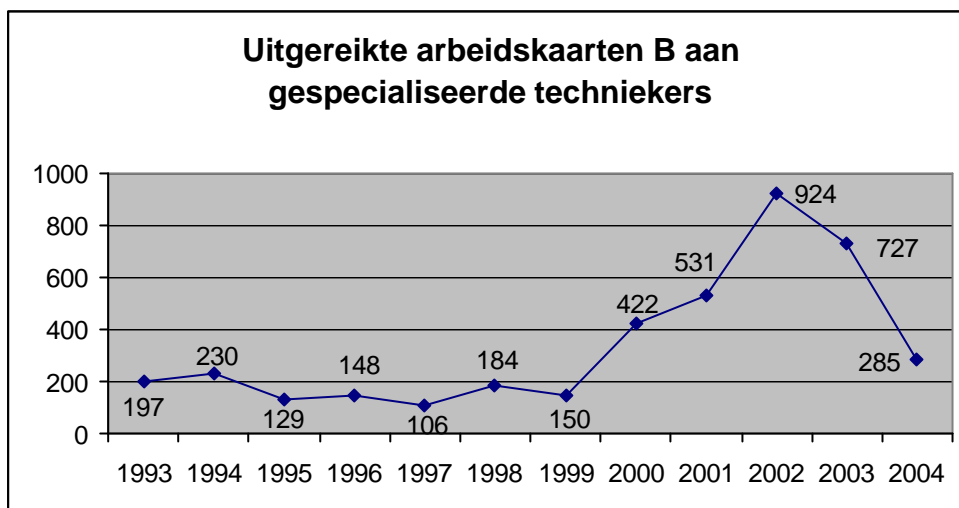
Al te vaak moest worden vastgesteld (meestal na een toevallige controle) dat de Oost-Europese onderaannemer de Belgische wetgeving ter zake (o.a. met betrekking tot de verplichtingen inzake arbeidskaarten, terbeschikkingstelling van personeel, loons- en arbeidsvoorwaarden, enz...) niet kende en zeker niet respecteerde.

Uit de tekst en uit de kostprijs van de onderaannemingsovereenkomst alleen al kon vaak worden afgeleid dat geen rekening werd gehouden met o.a. de (Belgische) loons- en arbeidsverplichtingen. Een berekening van de loonkost op basis van de toepasselijke Belgische lonen bleek immers soms al een veelvoud van de overeengekomen prijs voor de totale onderaanneming.

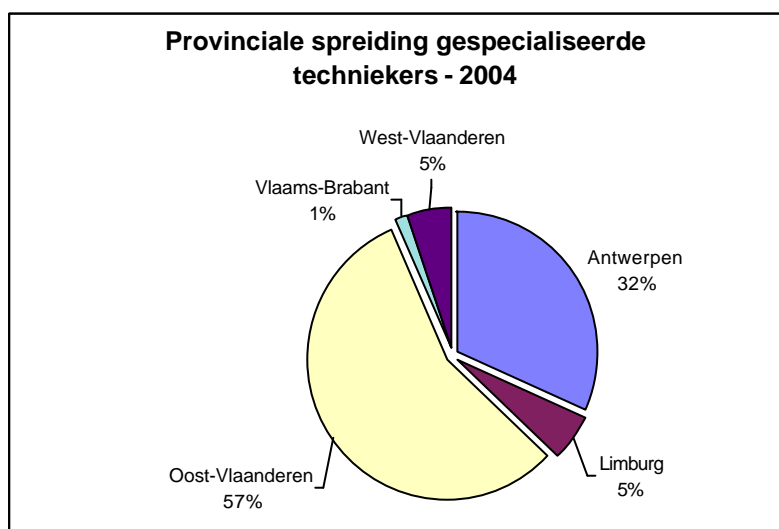
In tegenstelling met wat al te vaak verkeerdelijk wordt voorgehouden moet de tijdelijke tewerkstelling van deze buitenlandse werknemers in België in principe geschieden op basis van de loon- en arbeidsvoorwaarden die op dat ogenblik in België van toepassing zijn in die betrokken sector.

5.3.3.2 ALGEMENE EVOLUTIE

5.3.3.3 PROVINCIALE VERDELING

5.3.3.4 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten gespecialiseerde techniekers - 2004		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Amerikaanse	124	43,5%
Indische	34	11,9%
Poolse	33	11,6%
Bulgaarse	25	8,8%
Hongaarse	17	6,0%
Chinese	14	4,9%
Tsjechische	14	4,9%
Slovaakse	13	4,6%

5.3.3.5 SECTORALE SPREIDING

Sectoren	Sectorale spreiding gespecialiseerde techniekers - 2004					
	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Vlaanderen
40 distributie E.G.W.	14	0	0	122	0	136
45 bouwnijverheid	44	0	15	0	8	67
27 metalen in primaire vorm	2	0	0	11	0	13
28 produkten van metaal excl machines	8	0	0	5	0	13
29 vervaardiging machines/apparaten/werktuigen	0	0	0	9	3	12
72 informatica & aanverwante activiteiten	6	0	0	0	3	9
73 reasearch & development	0	4	0	0	0	4
10 winning steenkool, turf	0	0	0	3	0	3
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	2	0	0	0	0	2
31 elektrische machines & apparaten	0	0	0	1	0	1
93 overige diensten	1	0	0	0	0	1
00 onbekend	14	0	0	10	0	24
TOTAAL	91	4	15	161	14	285

5.3.3.6 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

Ofschoon de toekenning van de arbeidskaarten en vergunningen aan deze zeer specifieke categorie van buitenlandse werknemers bijna steeds gelieerd is aan uitzonderlijke werkzaamheden (met name het komen plaatsen, monteren en op gang brengen van in het buitenland vervaardigde installaties) en dus logischerwijze van jaar tot jaar tot zeer uiteenlopende getallen kan leiden, moest toch worden vastgesteld dat sinds 1999 het aantal toegekende vergunningen zeer sterk was toegenomen.

In 2003 noteerden we voor het eerst opnieuw een daling tot 727 eenheden. De verdere, zeer sterke daling in 2004 kan evenwel uitsluitend worden toegeschreven aan de gewijzigde regelgeving ingevolge de toetreding van 10 nieuwe staten tot de EU.

Ofschoon de onderdanen van (acht van de tien) nieuwe lidstaten in een overgangsfase nog geen vrije toegang krijgen tot de Belgische arbeidsmarkt en zeker nog tot 1 mei 2006 onderworpen blijven aan de verplichting tot het voorafgaand bekomen van een arbeidskaart, vervalt deze verplichting wanneer het gaat om een tewerkstelling binnen het kader van een dienstverrichting. Het vrij verkeer van diensten vanuit de nieuwe lidstaten werd immers van bij de toetreding volledig van toepassing verklaard.

Concreet betekent dit dat onderdanen van de nieuwe lidstaten die legaal tewerkgesteld zijn bij een werkgever uit één van deze lidstaat en die samen met deze werkgever naar België komen om hier een dienst te verrichten, geen arbeidskaarten of vergunningen meer nodig hebben.

Uit verduidelijking van de bevoegde federale overheidsdienst blijkt dat deze vrijstelling enkel geldt wanneer het buitenlands bedrijf met zijn werknemers naar België komt om er een dienst te verrichten, en niet om er een dienst te ontvangen (bv wanneer werknemers van een Pools bedrijf naar België worden gestuurd om hier een opleiding te komen ontvangen, zijn zij niet vrijgesteld van arbeidskaarten op grond van het vrij verkeer van diensten).

Vermits de voorgaande jaren een substantieel aantal arbeidskaarten en vergunningen voor gespecialiseerde techniekers werd toegekend aan bedrijven en werknemers uit de nieuwe lidstaten die hier een dienst kwamen verrichten (o.a. zeer vaak voor de montage en assemblage van productielijnen bij de diverse autoconstructeurs in Antwerpen, Limburg en Oost-Vlaanderen), is het dan ook niet meer dan logisch dat er sinds de toetreding op 1 mei 2004 een spectaculaire daling is van het aantal arbeidskaarten dat voor deze categorie van werknemers wordt uitgereikt. Een eventuele vergelijking van de cijfergegevens 2004 met de voorgaande jaren (zowel op vlak van nationaliteit, sectorale spreiding, provinciale verdeling, enz ...) is dan ook weinig relevant.

De meeste arbeidskaarten werden in 2004 toegekend aan Amerikaanse technici en hebben betrekking op tewerkstellingen op de site van het kernpark in Doel. Hierbij dient ook vermeld dat vaak meerdere arbeidskaarten van korte duur voor eenzelfde werknemer in de loop van hetzelfde jaar werden afgeleverd.

Door de vrijstelling van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor bedrijven en werknemers uit de nieuwe lidstaten binnen het kader van een dienstverrichting, wordt het opnieuw mogelijk om de montage en het opgang brengen van een installatie via onderaanneming toe te vertrouwen aan derde bedrijven uit nieuw toegetrokken landen. Het is dus niet langer het producerende bedrijf dat met zijn eigen werknemers naar België zal moeten komen voor de montage en het opgang brengen van het bij haar vervaardigde product. Via een correcte onderaanneming zal deze dienst opnieuw kunnen worden uitgevoerd door een derde bedrijf. Uiteraard zullen in voorkomend geval alle Belgische (sociale, fiscale en arbeidsrechtelijke) verplichtingen in principe van toepassing zijn.

De ervaringen uit het verleden hebben evenwel aangetoond dat - vermits het hier meestal gaat om tijdelijke, dringende en tijdsgebonden activiteiten van korte duur - een effectieve en efficiënte controle voor of tijdens de duur van de werken vaak moeilijk te organiseren is.

Een toename van het aantal misbruiken binnen deze context is niet onwaarschijnlijk en kan zeker niet worden uitgesloten.

5.3.4 BEROEPSSPORTERS

5.3.4.1 REGLEMENTERING

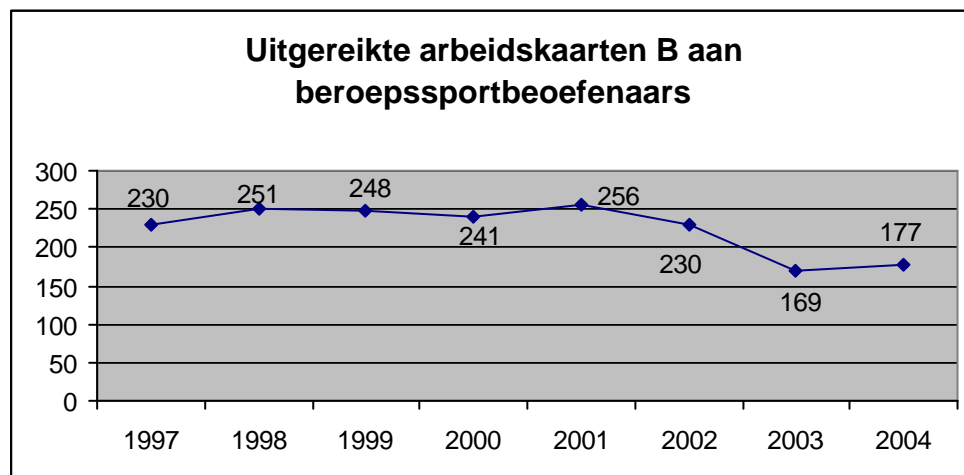
De arbeidskaart en -vergunning wordt toegekend voor beroepssportlui en trainers, voor zover voor beide gevallen, het bedrag van hun bezoldiging minstens het achtvoudige bedraagt van de bezoldiging bepaald overeenkomstig de bepalingen van artikel 2, § 1 van de wet van 24/02/ 1978 betreffende de arbeidsovereenkomst voor betaalde sportbeoefenaars.

Deze minimumbezoldiging bedroeg tot 30/06/2004 60.424 euro op jaarbasis.

Vanaf 1/07/2004 werd deze bezoldiging opgetrokken 61.632 euro.

De leeftijdsvereiste van 18 jaar werd in 2003 geschrapt.

5.3.4.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Sinds 1998 bleef het aantal toegekende arbeidsvergunningen voor deze categorie van buitenlandse werknemers vrij stabiel. Jaarlijks werden er om en bij de 250 afgeleverd.

In 2002 was er een lichte daling naar 230 arbeidsvergunningen. Mogelijk zijn de verstrengeerde controles door de inspectiediensten, gecombineerd met een verscherpt nazicht vanwege de

migratiedienst zelf, vooral op het ogenblik van de hernieuwingsaanvraag, een mogelijke oorzaak van deze terugval. Bij de hernieuwingsaanvragen worden immers onder meer systematisch de loonstaten voor de betrokken werknemers opgevraagd ten einde na te gaan of de verloning conform was met de vooraf besproken en ondertekende loon- en arbeidsvoorwaarden.

In 2003 stelden we een verdere daling vast tot 169 arbeidskaarten B. In 2004 is de toestand gestabiliseerd op een totaal van 177 vergunningen..

De verdere daling kan, naast de reeds hoger geciteerde oorzaken, naar alle waarschijnlijkheid worden toegeschreven aan de gestegen loonvoorwaarden na 1/7/2003. Deze 177 beroepssporters werden door een sportclub tewerkgesteld op basis van een arbeidsovereenkomst, conform de bepalingen van de wet van 24/02/1978. De arbeidskaart B bood hen automatisch de mogelijkheid om een machtiging tot verblijf te bekomen, die resulteert in een verblijfstitel "Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister".

In de cijfergegevens zijn de eerste aanvragen, alsook de hernieuwingsaanvragen vervat. Om een effectief beeld te krijgen van mogelijke nieuwe arbeidsmigratie dient duidelijk een onderscheid gemaakt worden tussen eerste aanvragen en hernieuwingsaanvragen. Dit blijkt duidelijk uit volgende tabel:

Sporttak	1ste aanvragen	Hernieuwingen	Aantal
Voetbal	58	66	124
Basketbal	27	7	34
Volleybal	7	5	12
Andere	2	2	4
Wielrenner	3	0	3
TOTAAL	97	80	177

In 2004 kwamen derhalve 97 nieuwe beroepssportbeoefenaars naar Vlaamse sportploegen, die eventueel permanent naar België kunnen migreren op basis van hun tewerkstelling als beroepssporter. Het is evident dat de meeste spelers geen permanent verblijfsrecht beogen.

In de meeste gevallen komen de vreemde beroepssportbeoefenaars niet naar België op basis van een machtiging tot verblijf, bekomen in de Belgische ambassade van hun land, en gebaseerd op een arbeidskaart. Zij komen naar België met een visum voor een kort verblijf (toeristenvisum) en worden meestal door één of meerdere potentiële werkgevers getest. Indien een arbeidskaart gevraagd en bekomen wordt, vragen zij dan de regularisatie van hun verblijf aan op grond van art. 9,3° van de verblijfswetgeving van 15/12/1980.

Dit is juridisch mogelijk, vermits alle personen die terug te vinden zijn in art. 9 van het KB van 9/06/1999 reeds naar België mogen komen vooraleer een arbeidskaart bekomen werd.

De verblijfswetgever laat toe op basis van een omzendbrief van de minister van binnenlandse zaken dat personen met een arbeidskaart hun verblijfstoestand (hier) regulariseren en derhalve het “toeristenvisum” omzetten in een bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister, voor de duur van de arbeidskaart.

Ten onrechte wordt vaak gesteld dat buitenlandse sporters naar België kunnen komen en er verblijven om er als amateur (onbezoldigd of tegen een kleine onkostenvergoeding) sportactiviteiten uit te oefenen. De betrokken spelers en clubs stellen hierbij dat zij geen overeenkomst afsluiten en dat er in voorkomend geval dan ook geen sprake kan zijn van enige vorm van tewerkstelling. Zij besluiten hieruit dat de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van vreemde werknemers niet op hen van toepassing is, en dat zij derhalve ook geen arbeidskaarten en vergunningen zouden nodig hebben.

Dit klopt uiteraard niet:

Vooreerst moet worden opgemerkt dat in artikel 3 van voormelde wet wordt bepaald dat deze van toepassing is op de buitenlandse werknemers en dat voor de toepassing ervan met buitenlandse werknemer wordt gelijkgesteld:

“de buitenlandse onderdanen die anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst, arbeid verricht onder het gezag van een andere persoon”.

De afwezigheid van een arbeidsovereenkomst bewijst uiteraard niet dat er geen arbeidsrelatie is of zou kunnen zijn.

Bovendien moeten de buitenlandse onderdanen die naar België komen en die hier willen verblijven, een verblijfsvergunning aanvragen in de gemeente waar zij wonen.

Om tot het grondgebied te kunnen worden toegelaten en om er gedurende langere tijd te kunnen verblijven zal de betrokken buitenlandse onderdaan hierbij gegronde redenen moeten aanvoeren en zal hem desgevallend gevraagd worden om het doel van zijn voorgenomen verblijf met de nodige documenten te staven.

Het uitoefenen van onbezoldigde sportactiviteiten zal op zich uiteraard nooit een gegronde of voldoende reden kunnen zijn voor de toekenning van een verblijfsvergunning.

In concreto betekent dit dat enkel de buitenlandse onderdanen die reeds tot een verblijf werden toegelaten om andere redenen (vb. in het kader van een gezinshereniging, als zelfstandige, werknemer, student, enz...) eventueel in aanmerking kunnen komen om als amateur sportactiviteiten uit te oefenen.

Mocht bovendien uit de feiten blijken dat deze sportactiviteit moet worden beschouwd als “het verrichten van arbeid onder het gezag van een andere persoon” dan is uiteraard de wet van 30/04/1999 betreffende de tewerkstelling van vreemde werknemers onverkort van toepassing.

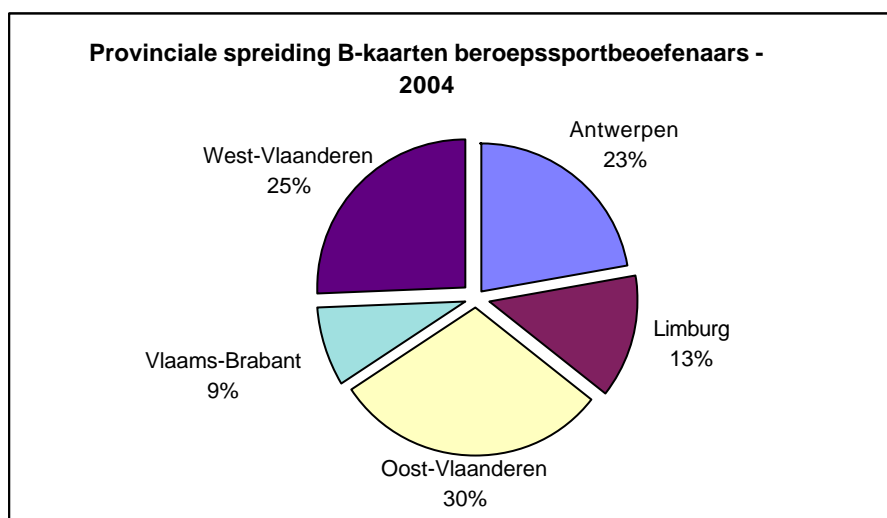
In die zin is het dan ook meer dan aanbevelenswaardig dat de sportbonden buitenlandse “amateurs” pas spelgerechtigd zouden maken en hen zouden toelaten tot hun competities nadat zij hebben vastgesteld dat de betrokkenen ook over een geldige verblijfstitel beschikken (en blijven beschikken).

5.3.4.3 NATIONALITEITEN EN PROVINCIALE VERDELING

B-kaarten beroepssportbeoefenaars - 2004		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Ivoriaanse	27	15,3%
Braziliaanse	25	14,1%
Amerikaanse	17	9,6%
Joegoslavische	12	6,8%
Kroatische	12	6,8%
Nigeriaanse	9	5,1%
Australische	8	4,5%
Guinese	7	4,0%
Kameroense	6	3,4%
Bosnische	6	3,4%
Zuid-Afrikaanse	5	2,8%

De arbeidskaarten toegekend aan Amerikaanse beroepssporters betreffen voornamelijk basketbalspelers. Beroepssporters afkomstig uit Ivoorkust, Brazilië, Joegoslavië, Kroatië, Nigeria en Guinee zijn voornamelijk actief binnen de voetbalsport.

De provinciale spreiding heeft alles te maken met de aanwezigheid van professionele sportclubs en die specifieke sporttakken waar voornamelijk beroep wordt gedaan op betaalde buitenlandse beroepssporters.

5.3.4.4 SPORTTAKKEN TEWERKSTELLING

Afgeleverde arbeidskaarten B aan beroepssportbeoefenaars - 2004						
sporttak	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams Brabant	West-Vlaanderen	Totaal
Voetbal	36	15	50		23	124
Basketbal	3	5	1	13	12	34
Volleybal		3		3	6	12
Andere	1		1		2	4
Wielrenner			1		2	3
Totaal	40	23	53	16	45	177

De belangrijkste sporttakken waarbinnen deze personen werden tewerkgesteld zijn:

- **voetbal** (70,1 % of 124 arbeidskaarten, t.o.v. 129 in 2003);
- **basket** (19,2 % of 34 arbeidskaarten, t.o.v. 28 in 2003) ;
- **volleybal** (6,8 % of 12 arbeidskaarten, t.o.v. 10 in 2003).

5.3.4.5 BEMERKINGEN BIJ DE STATISTISCHE TABELLEN

Ten opzichte van het vorige jaar zijn er weinig schommelingen: zowel het aantal als de spreiding over de verschillende sporttakken is min of meer stabiel gebleven.

De cijfergegevens van dit jaar bevestigen wat reeds in vorig jaarrapport werd aangegeven, dat de verhoging van de loonnorm de terbeschikkingstelling van spelers ingevolge samenwerkingsakkoorden van Belgische clubs met buitenlandse clubs niet heeft beperkt..

5.3.5 NAVORSERS EN GASTHOGLERAREN

5.3.5.1 REGLEMENTERING

Het betreffen vreemde navorsers en gasthoogleraren die worden tewerkgesteld in een universiteit, in een inrichting van hoger onderwijs, een erkende wetenschappelijke instelling of een onderzoeksafdeling van een onderneming, voor zover de tewerkstellingsduur de 4 jaar niet overschrijdt.

Onder **navorsers** wordt verstaan, de personen die:

- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling;
- door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling zijn geselecteerd en uitgenodigd;
- voltijds deelnemen aan een programma of een project van wetenschappelijk onderzoek, gevoerd in de onthalende instelling en die hiervoor genieten van een wetenschappelijke omkadering;
- een bezoldiging of een subsidie ontvangen die tenminste overeenstemt met het barema van assistent van de universiteiten, instellingen van hoger onderwijs of erkende wetenschappelijke instellingen.

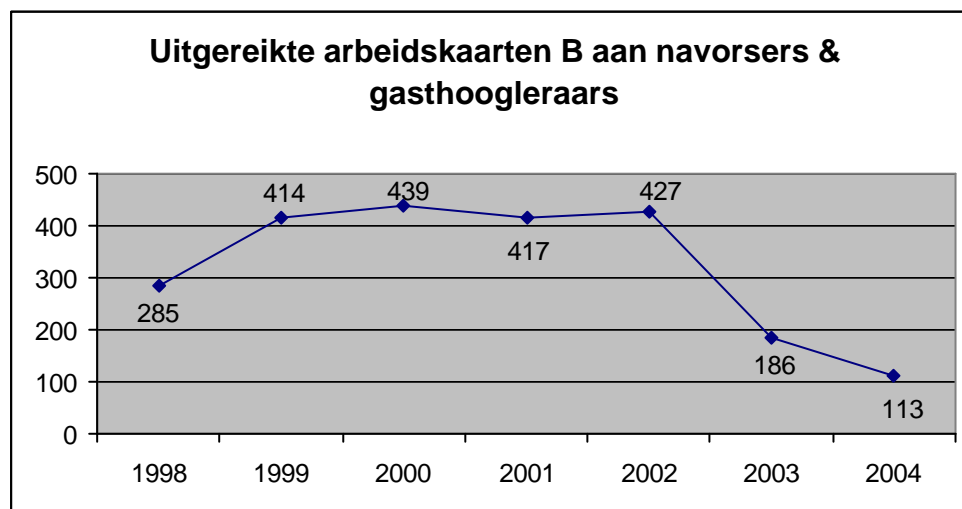
Onder **gasthoogleraren** wordt verstaan, de personen die:

- houder zijn van een doctoraat op proefschrift of een academische titel die hiermee gelijkgesteld kan worden of buitengewone wetenschappelijke verdiensten hebben die blijken uit een attest van de onthalende instelling;

- uitgenodigd zijn door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling, met het oog op het verstrekken van onderwijs of het deelnemen aan het onderzoek binnen de onthaltende instelling;
- worden beschouwd als gekwalificeerd op het niveau van het onderwijzend personeel van de Franstalige universiteiten of instellingen van hoger onderwijs of van het zelfstandig academisch personeel van de Vlaamse universiteiten of van dezelfde graad in de Vlaamse instellingen van hoger onderwijs;
- een bezoldiging ontvangen in een barema van het onderwijzend personeel van de Franstalige universiteiten of instellingen van hoger onderwijs of van het zelfstandig academisch personeel van de Vlaamse universiteiten of van dezelfde graad in de Vlaamse instellingen van hoger onderwijs. Voormelde bezoldiging moet niet worden toegekend voor zover kan bewezen worden dat de gasthoogleraar gedurende zijn verblijf verder bezoldigd wordt door zijn uitzendende instelling.

5.3.5.2 ALGEMENE EVOLUTIE

In 2004 werden 94 navorsers en 19 gasthooglerars tewerkgesteld met een arbeidskaart B in universitaire instellingen.

Sedert 1 april 2003 werd met betrekking tot tewerkstelling van navorsers aan universitaire instellingen een bijkomende vrijgestelde categorie gecreëerd:

Artikel 2, 25°:

De postdoctorale vreemde werknemers die houder zijn van een doctorsgraad of een gelijkwaardige kwalificatie hebben, die genieten van een tegemoetkoming voor wetenschappelijk onderzoek en die in het kader van de internationale mobiliteit een fundamenteel wetenschappelijk onderzoek in een gastuniversiteit tot een goed einde brengen met het oog op de valorisering van hun wetenschappelijke kennis opgedaan in het kader van het doctoraat en dit voor een periode van maximum drie jaar; de Universiteit moet de bevoegde gewestoverheid informeren van de komst van de postdoctorandus, ten laatste binnen de maand van aankomst.

Deze vrijstelling beoogt de internationale mobiliteit te verhogen van buitenlandse studenten na het behalen van hun doctoraat. Om van deze vrijstelling te kunnen genieten zullen de betrokkenen wel het bewijs moeten leveren dat zij beschikken over een wettig verblijf in de zin van artikel 1, 6° van dit KB.

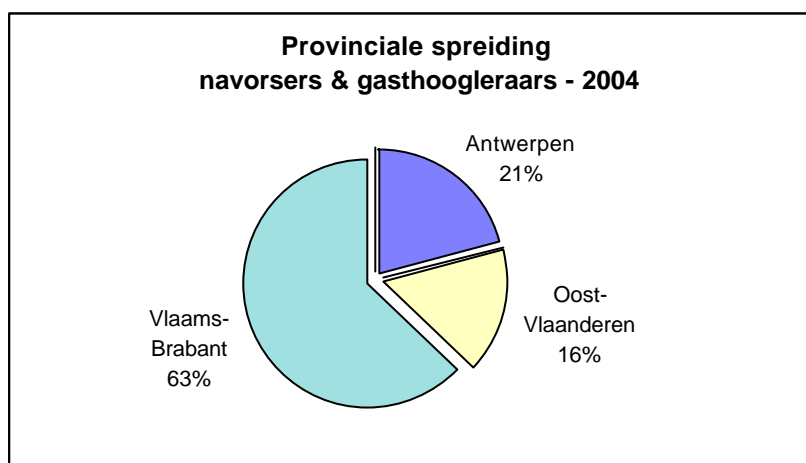
Deze vrijstelling heeft ervoor gezorgd dat het aantal arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor navorsers sinds 2002 substantieel is gedaald. De enorme daling van 2003 (van 427 vergunningen in 2002 naar 186 vergunningen) heeft zich in 2004 nog verder doorgezet naar 113 vergunningen. De administratie is van oordeel dat op basis van deze cijfers niet kan of mag geconcludeerd worden dat er minder gasthoogleraars en navorsers aanwezig zouden zijn.

Ofschoon de universiteiten conform art. 2,25° de bevoegde gewestoverheden moeten informeren van de komst van de postdoctorandi, moet worden vastgesteld dat dit niet steeds consequent gebeurt.

Op basis van de gekende statistische gegevens over deze categorie van werknemers kunnen dan ook geen verdere relevante conclusies worden getrokken inzake de uitwisseling van wetenschappers en internationaal wetenschappelijk onderzoek.

5.3.5.3 PROVINCIALE VERDELING

Uit de provinciale verdeling blijkt dat 63 % van de vergunningen toegekend werden in Vlaams Brabant. Dit is quasi exclusief toe te schrijven aan de aanwezigheid van de KU Leuven en haar diverse spin-off ondernemingen. De VUB situeert zich immers op het Brussels Hoofdstedelijk grondgebied en valt derhalve niet onder de bevoegdheid van de migratiedienst van het Vlaamse Gewest.

Ook in de andere provincies is het aantal uitgereikte arbeidskaarten voor deze categorieën logischerwijs toe te schrijven aan de aanwezige universitaire instellingen (RU Gent, UI Antwerpen).

5.3.5.4 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten navorsers & gasthoogleraars per nationaliteit - 2004		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Japanse	14	12,4%
Chinese	13	11,5%
Amerikaanse	11	9,7%
Russische	10	8,8%
Roemeense	7	6,2%
Braziliaanse	5	4,4%
Australische	5	4,4%
Bulgaarse	4	3,5%
Canadese	4	3,5%

De drie belangrijkste nationaliteiten in 1999 en 2000 waren China, Rusland en India. In 2002 en 2003 waren dit China, Rusland en Polen. In 2004 zijn dit Japan, China en Amerika.

5.3.6 AU PAIR-JONGEREN

5.3.6.1 REGLEMENTERING

Onder au pair-jongere verstaat men, de jongere die tijdelijk in een gastgezin wordt opgenomen waar hij/zij kost en inwoon geniet in ruil voor lichte dagdagelijkse huishoudelijke taken, om de taalkennis te vervolmaken en de algemene ontwikkeling te verruimen door een betere kennis van het land, door deel te nemen aan het gezinsleven van het gastgezin.

De au pair-jongere moet:

- tenminste achttien jaar en nog geen zesentwintig jaar oud zijn op de datum van toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart;
- zich ertoe verbinden in België geen dienstbetrekking uit te voeren gedurende de au pair plaatsing;
- over een titel beschikken die hem/haar in het land van herkomst recht op toegang geeft tot het hoger onderwijs of het bewijs leveren dat hij/zij minstens tot de leeftijd van 17 jaar onderwijs gevolgd heeft;
- een basiskennis hebben van de omgangstaal van het gastgezin of de verbintenis aangaan deze basiskennis onmiddellijk na aankomst in België te verwerven via het volgen van een intensieve taalcursus;
- gedurende de au pair plaatsing cursussen volgen in een erkende instelling, erkend of gesubsidieerd door één van de Gemeenschappen of bepaald door de Gewestminister die de tewerkstelling onder zijn/haar bevoegdheid heeft, en die de gewesttaal of -talen onderwijst waarvan hij/zij de kennis komt vervolmaken (door trimesterieel een bewijs voor te leggen waaruit blijkt dat hij regelmatig deze lessen volgt);
- nog geen arbeidskaart hebben verkregen in België, uit welke hoofde dan ook, behalve in de hoedanigheid van au pair-jongere.

Het gastgezin moet :

- onder zijn leden minstens één kind tellen dat geen 13 jaar oud is bij de aanvang van de periode van verblijf van de au pair-jongere;
- voor de kinderen die de leeftijd van zes jaar niet bereiken, het bewijs voorleggen dat, voor de periode die overeenkomt met de maximale duur van het verblijf van de au pair-jongere of voor de periode tot het jongste kind de leeftijd van zes jaar bereikt, overdag in hun opvang werd voorzien;
- een bewijs van goed zedelijk gedrag voorleggen voor al zijn leden, meerderjarig bij de aanvang van het verblijf van de au pair-jongere;
- de au pair-jongere maandelijks, per overschrijving op zijn bankrekening, een vast bedrag als zakgeld uitkeren van ten minste 450 euro, ongeacht eventuele periodes van inactiviteit van de au pair-jongere;
- ten gunste van de au pair-jongere een aanvullende verzekering gesloten hebben voor het waarborgen van de risico's, inzake de medische, farmaceutische en hospitalisatiekosten in geval van ziekte of ongeval;
- de au pair-jongere een persoonlijke kamer ter beschikking stellen en hem/haar de vrije toegang tot de woning verzekeren;
- de au pair-jongere minstens over een volledige vrije dag per week laten beschikken en alle mogelijkheid geven deel te nemen aan de oefening van zijn/haar eredienst en levensbeschouwingen;
- zich er toe verbinden een verzekering af te sluiten voor de eventuele voortijdige repatriëring van de au pair-jongere veroorzaakt door ziekte of ongeval, alsook er zich toe verbinden de kosten te betalen die voor de Staat eventueel voortvloeien uit het verblijf van de au pair-jongere of zijn/haar repatriëring;
- zich akkoord verklaren de toezichthoudende ambtenaren toegang te verlenen tot de woning.

De deelneming van de au pair-jongere aan de dagdagelijkse taken, de kinderoppas inbegrepen, mag niet meer dan vier uur per dag en twintig uur per week bedragen. Het mag niet het hoofddoel van het verblijf uitmaken.

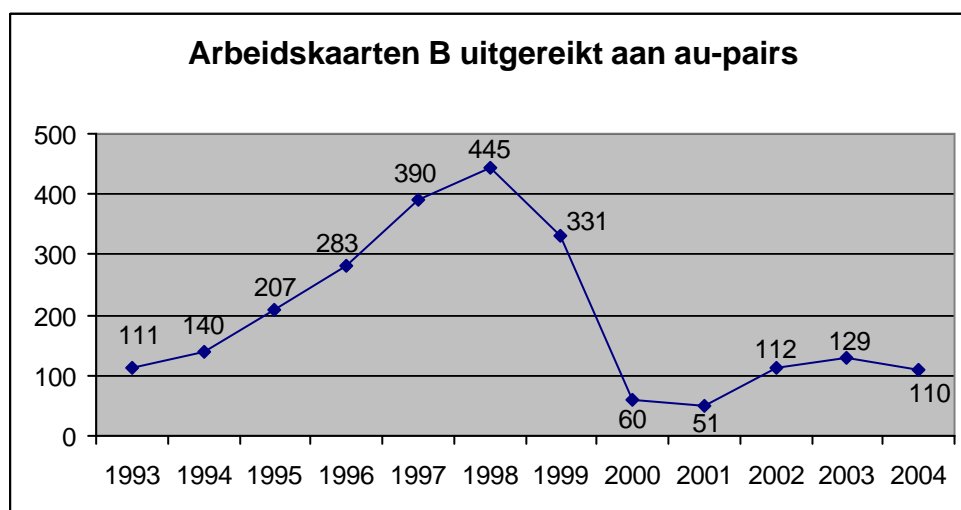

De toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart is afhankelijk van de volgende voorwaarden:

- de naleving van de voorwaarden om een arbeidsvergunning in de hoedanigheid van au pair-jongere te kunnen bekomen;
- het gastgezin heeft geen geldige arbeidsvergunning voor een andere au pair-jongere;
- de geldigheidsduur van de arbeidsvergunning en van de arbeidskaart betreffende de au pair-jongere mag één jaar niet overschrijden;
- de arbeidsvergunning en de arbeidskaart met betrekking tot de au pair-jongere mogen slechts eenmaal worden vernieuwd voor zover de plaatsingsperiode geen volledig jaar overschrijdt;
- een wijziging van gastgezin is slechts eenmaal mogelijk voor zover de totale duur van plaatsing van de au pair-jongere nog geen volledig jaar overschrijdt en indien eveneens aan alle andere toekenningsvoorwaarden voldaan is.

Bij niet-naleving van deze voorwaarden, wordt de au pair-jongere ten opzichte van het gastgezin beschouwd als te zijn aangeworven met een arbeidsovereenkomst voor dienstboden, zoals bedoeld in artikel 5 van de wet van 3/07/1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

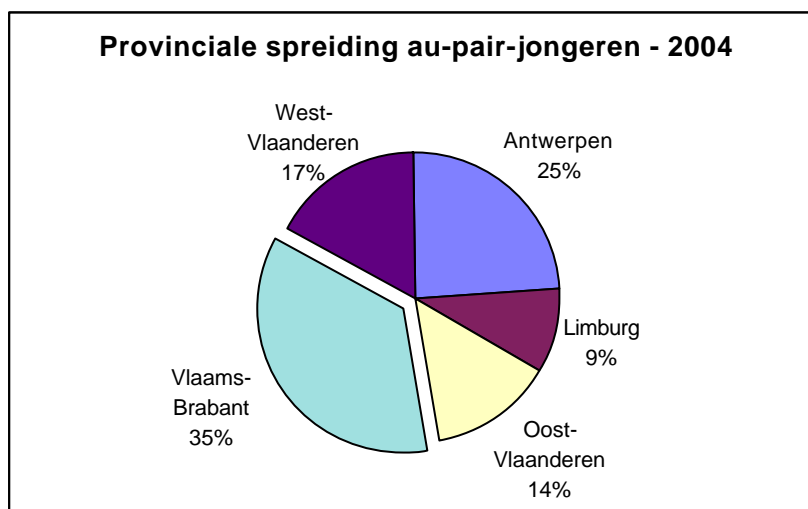
5.3.6.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Sinds de wijziging van de regelgeving op 1/10/2001 heeft het aantal toegekende arbeidskaarten zich gestabiliseerd rond de 110 eenheden.

5.3.6.3 PROVINCIALE VERDELING

5.3.6.4 NATIONALITEITEN

B-kaarten au pair-jongeren - 2004		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Poolse	31	28,2%
Bulgaarse	15	13,6%
Filipijnse	9	8,2%
Roemeense	7	6,4%
Tsjechische	6	5,5%
Zuid-Afrikaanse	4	3,6%
Indonesische	4	3,6%
Litouwse	3	2,7%
Peruaanse	3	2,7%
Amerikaanse	2	1,8%
Russische	2	1,8%
Braziliaanse	2	1,8%
Slovaakse	2	1,8%
Indische	2	1,8%

De landen van herkomst worden vooral bepaald door het feit dat au pair-jongeren veelal via "au pair-bureaus" worden aangetrokken en deze bureaus zich vaak concentreren op bepaalde landen.

Tot op heden komt een belangrijk deel van de au pairs nog steeds uit de (voormalige) Oostbloklanden (69 op 110 of 63%).

Mede gelet op de toetreding op 1 mei 2004 van sommige van deze landen tot de Europese Unie, kan worden verwacht dat op middellange termijn het aantal vergunningen logischerwijze zou kunnen dalen.

5.3.7 STAGIAIRS

5.3.7.1 REGLEMENTERING

Onder stagiairs verstaat men de personen die een stage volgen, d.w.z. de opleiding, bij een werkgever, als voortzetting van een voorafgaandelijke vorming die wordt bevestigd door een diploma of een studiegetuigschrift.

De arbeidsvergunning en de arbeidskaart met betrekking tot een stagiair worden slechts toegekend op voorwaarde dat de betrokkene:

- minstens achttien jaar oud is en niet meer dan dertig jaar op de datum van toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart²;
- de verbintenis aangaat gedurende de stageperiode geen dienstbetrekking in België uit te voeren.

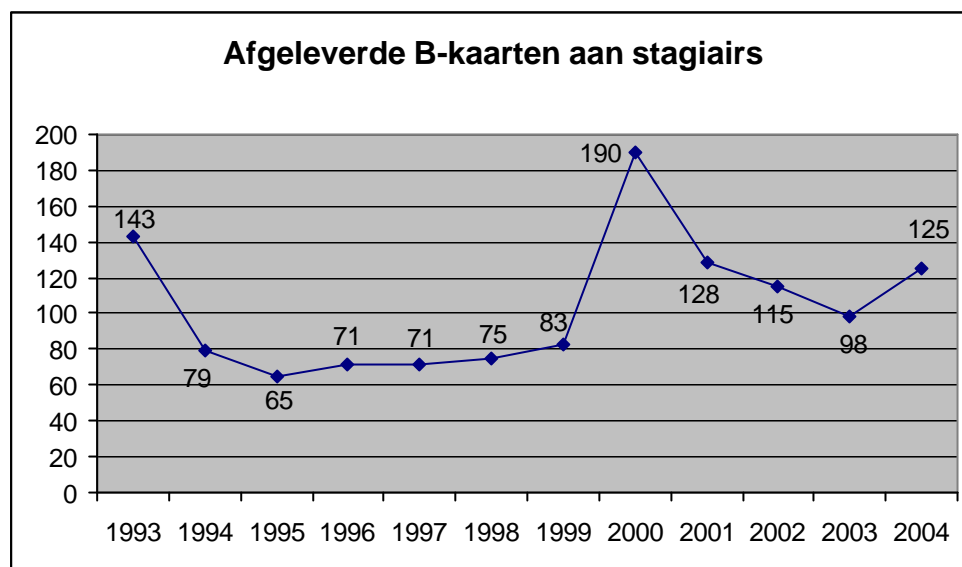
De stage moet beantwoorden aan de volgende voorwaarden:

- ze dient voltijds te zijn;
- ze mag de duur van twaalf maanden niet overschrijden en mag desgevallend slechts worden verlengd voor zover de totale tewerkstellingsduur de twaalf maanden niet overschrijdt;
- ze dient het voorwerp uit te maken van een stageovereenkomst die wordt vertaald in de moedertaal van de betrokkene, of in een andere taal die hij begrijpt, en die met name het aantal uren van opleiding vermeldt alsook het bedrag van het loon (dat niet lager mag zijn dan het toepasselijk wettelijk gewaarborgd minimumloon, hierbij inbegrepen het bedrag van eventuele beurzen);
- de aanvraag dient vergezeld te zijn van een opleidingsprogramma.

² De leeftijdsvoorwaarden (minstens achttien jaar zijn en niet meer dan dertig jaar) zijn niet van toepassing op stagiairs die worden aangeworven door een universiteit, een instelling van hoger onderwijs of een erkende wetenschappelijke instelling.

5.3.7.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Sinds 2001 schommelt het aantal toegekende arbeidskaarten rond de honderd eenheden.

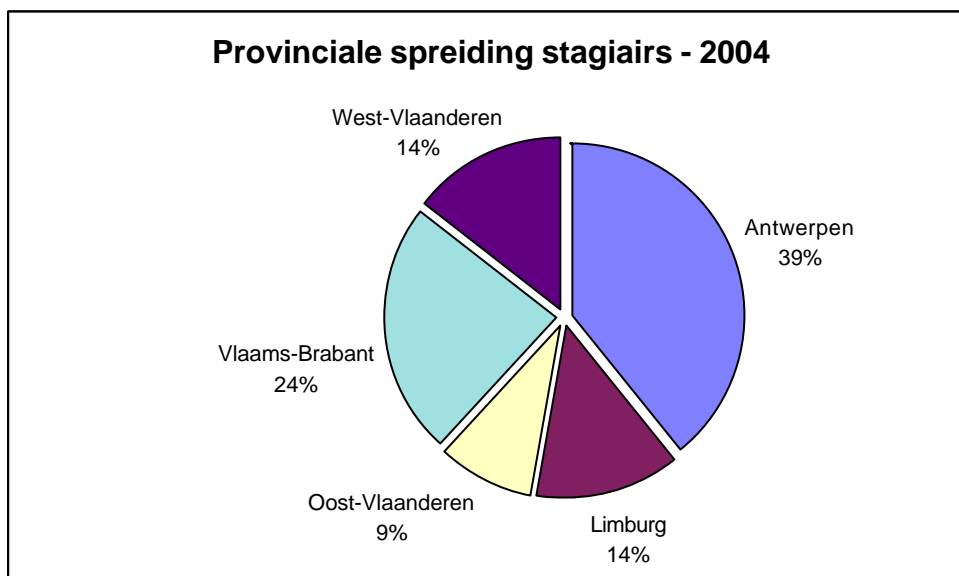
Gezien de zeer specifieke aard van deze vorm van tewerkstelling (praktische opleiding van beperkte duur, na het behalen van een diploma, enz...) kunnen eigenlijk weinig relevante conclusies uit de evolutie van de cijfergegevens worden afgeleid.

De administratie blijft verder nauwgezet toezien op het waarheidsgetrouw karakter van de gegevens vermeld in de aanvragen. In geval van twijfel wordt ook voorafgaand inspectieonderzoek gevraagd. Dit om oneigenlijk gebruik van de "stageregeling" te voorkomen.

5.3.7.3 PROVINCIALE VERDELING

De regionale verdeling wordt vooral beïnvloed door de aanwezigheid van vestigingen van enkele grote multinationale bedrijven in de provincies.

5.3.7.4 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN

B-kaarten stagiairs per nationaliteit - 2004		
Belangrijkste nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Indische	33	26,4%
Chinese	21	16,8%
Hongaarse	14	11,2%
Poolse	13	10,4%
Zuid-Afrikaanse	6	4,8%
Turkse	6	4,8%
Bulgaarse	5	4,0%
Joegoslavische	5	4,0%
Japanse	5	4,0%
Amerikaanse	3	2,4%
Mexicaanse	2	1,6%
Algerijnse	2	1,6%

5.3.7.5 SECTORALE SPREIDING

Sectoren	Sectorale spreiding stagiairs - 2004					
	Antwerpen	Vlaams-Brabant	Limburg	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Vlaanderen
24 chemische produkten	5	26	0	2	0	33
72 informatica & aanverwante activiteiten	0	1	0	3	13	17
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	14	0	0	0	1	15
27 metalen in primaire vorm	14	0	0	0	0	14
28 produkten van metaal excl machines	0	0	9	0	4	13
17 vervaardiging textiel	5	0	0	0	0	5
02 bosbouw	4	0	0	0	0	4
31 elektrische machines & apparaten	1	1	2	0	0	4
74 overige zakelijke dienstverlening	0	1	0	3	0	4
21 pulp, papier ea.	0	0	3	0	0	3
80 onderwijs	1	0	0	2	0	3
45 bouwnijverheid	1	0	1	0	0	2
63 vervoerondersteunende activiteiten	2	0	0	0	0	2
93 overige diensten	0	1	1	0	0	2
00 onbekend	2	0	1	1	0	4
TOTAAL	49	30	17	11	18	125

De sectoren waar het meeste stagiairs in dienst zijn: de chemische sector (26,4%), de metaalsector en de sector vervaardiging van machines en werktuigen (21,6%), de informatica sector (13,6%), de audio- en video sector (12%) en de textielsector (4%).

5.3.8 ARTIESTEN

5.3.8.1 REGLEMENTERING

Sinds 1993 is een meer stringente regeling voor artiesten van kracht.

Cabaretartiesten worden sindsdien in de wetgeving onderscheiden van de schouwspelartiesten en muzikanten.

In de praktijk worden géén arbeidsvergunningen en arbeidskaarten B aan cabaretartiesten meer toegekend sedert 14/09/1992.

Bij wetwijziging van 1995 werden de werkgevers en de schouwspelartiesten met internationale faam, die minder dan drie opeenvolgende maanden tewerkgesteld worden in België, respectievelijk vrijgesteld van het bezit van een arbeidsvergunning en arbeidskaart (art. 2, 21° KB nr. 34 van 20/07/1967 gewijzigd bij KB van 19/05/1995). Deze vrijstelling werd hernomen in de huidige reglementering (art. 2, KB van 9/6/1999).

Voor artiesten, die echter langer dan drie maand werden tewerkgesteld of die geen "(inter-)nationale faam" genieten, waren géén specifieke bepalingen opgenomen in de wetgeving. Dit hield in dat zelfs internationaal bekende artiesten onderdaan moesten zijn van een land waarmee België is verbonden door een overeenkomst of akkoord inzake vreemde arbeidskrachten en dat bovendien de (Europese) arbeidsmarkttoestand gold als weigeringgrond bij de aanvraag tot tewerkstelling tijdens een verblijf van meer dan drie maand. Dit was duidelijk een vergetelheid in de wetgeving die meermaals werd gesignaleerd aan de federale overheid. Waar in de bijlagen van het KB zelfs in een typeovereenkomst werd voorzien voor de tewerkstelling van buitenlandse schouwspelartiesten, werden in de tekst van het KB zelf geen toepassingsmodaliteiten voorzien. Het leek evident dat, voor de tewerkstelling van meer dan drie maand van deze "echte" artiesten, zich een aanpassing van de reglementering opdrong.

Immers dergelijke aanvragen moesten momenteel noodzakelijkerwijs in eerste aanleg worden geweigerd. De betrokken werkgevers konden pas na een beroepsprocedure een arbeidskaart B en arbeidsvergunning bekomen.

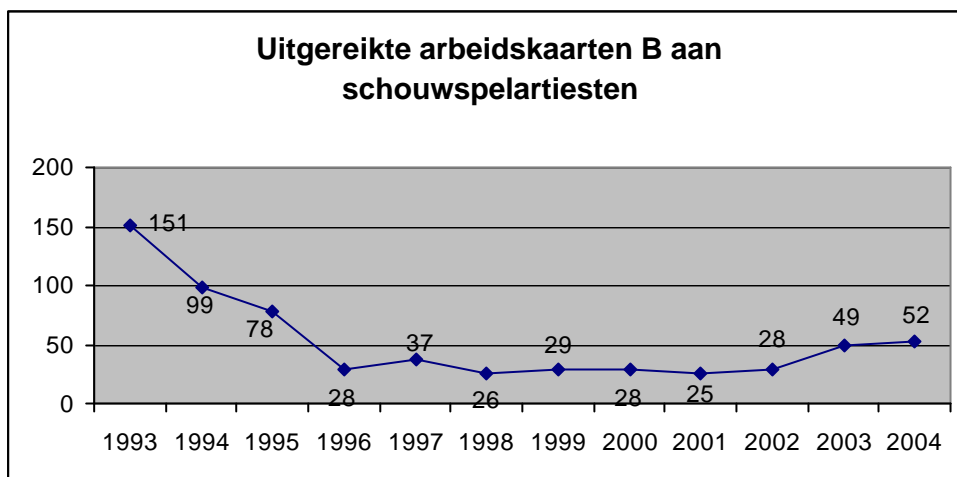
De gevraagde wijziging is er inmiddels gekomen in het wijzigend KB van 6/02/2003 dat stelt dat arbeidskaarten en arbeidsvergunningen kunnen toegekend worden aan *“schouwspelartiesten voor zover hun jaarlijkse bezoldiging niet lager ligt dan het in artikel 65, §2 eerste lid van de voormelde wet van 3/07/1978 aangegeven bedrag, berekend en aangepast volgens art. 131 van dezelfde wet”*.

Dit bedrag was voor 2004 26.418 euro.

Bij de invoering van een nieuw kunstenaarsstatuut op 1 juli 2003 werd ook het sociaal statuut van de artiesten grondig gewijzigd.. Zo werd o.m. *artikel 3, 2° van het KB van 28/11/1969* opgeheven. Hierdoor is de omschrijving van schouwspelartiest zoals opgenomen in artikel 1, 8° van het KB van 9/06/1999 in feite niet langer relevant.

5.3.8.2 ALGEMENE EVOLUTIE

Ingevolge de vrijstelling voorzien in het art. 2, 17° van het KB van 9/6/1999 is het aantal artiesten dat nog een arbeidskaart nodig heeft vrij beperkt. Het betreffen voornamelijk artiesten die voor een heel jaar in dienst zijn bij veelal gerenommeerde culturele organisaties zoals het Ballet van Vlaanderen, de Filharmonie van Vlaanderen, enz..

Een andere groep artiesten voor wie meestal voor een zestal maanden een vergunning en arbeidskaart wordt aangevraagd, wordt tewerkgesteld in pretparken.

Deze categorie werknemers vormt momenteel een minderheid van het totaal aantal aanvragen en wordt volledigheidshalve opgenomen in huidig verslag.

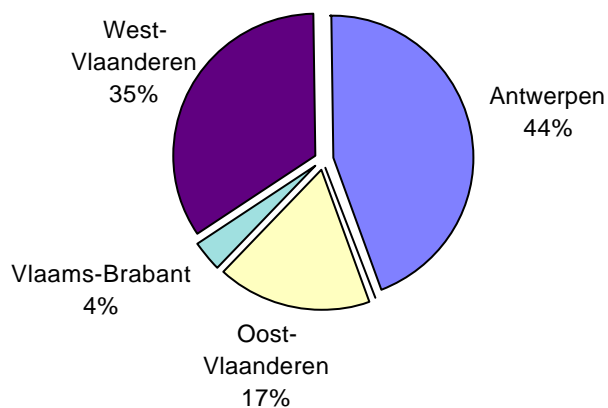
Het betroffen in 2004 52 werknemers.

5.3.8.3 NATIONALITEITEN EN PROVINCIALE VERDELING

B-kaarten schouwspelartiesten - 2004		
nationaliteit	Aantal	Aandeel
Russische	15	29%
Japanse	6	12%
Amerikaanse	5	10%
Hongaarse	4	8%
Poolse	4	8%
Braziliaanse	4	8%
Bulgaarse	2	4%
Zimbabwaanse	2	4%
Australische	2	4%
Cubaanse	2	4%
Kroatische	2	4%
Burkinese	1	2%
Oekraïense	1	2%
Zuid-Koreaanse	1	2%
Israelische	1	2%
Totaal	52	100%

Provinciale spreiding schouwspelartiesten - 2004

5.3.9 BEROEPSOPLEIDING

5.3.9.1 REGLEMENTERING

Onder de categorie “beroepsopleiding” worden arbeidskaarten B toegekend aan de werknemers die verbonden blijven door een arbeidsovereenkomst met een in het buitenland gevestigde werkgever en die een specifieke beroepsopleiding volgen in een Belgisch bedrijf in het kader van een opleidingsovereenkomst.

De opleidingsovereenkomst moet toegevoegd zijn aan een verkoopscontract gesloten tussen dit Belgisch bedrijf en een buitenlandse firma. De duur van de opleiding mag de 6 maanden niet overschrijden.

Deze categorie vreemde werknemers verkregen voorheen meestal een arbeidskaart B binnen de vroegere context van de stage. In de regelgeving die van toepassing werd vanaf 1/7/1999 werd hiervoor een afzonderlijke categorie gedefinieerd.

Waar er in 2001 slechts 7 arbeidskaarten en vergunningen werden toegekend binnen deze context, was dit in 2002 gestegen naar 68 eenheden.

In 2003 was het aantal toegekende vergunningen binnen deze categorie terug gedaald tot 35 eenheden en nu in 2004 terug lichtjes gestegen tot 40 eenheden.

5.3.9.2 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN EN SECTOREN

B-kaarten beroepsopleiding per nationaliteit - 2004		
nationaliteit	Aantal	Aandeel
Roemeense	29	72,5%
Slovaakse	7	17,5%
Srilankaanse	3	7,5%
Burkinese	1	2,5%
TOTAAL	40	100,0%

Sector	Sectorale spreiding beroepsopleiding - 2004				
	Antwerpen	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Limburg	Vlaanderen
25 rubber & kunststof		5	3		8
28 produkten van metaal excl machines		7			7
29 vervaardiging machines/apparaten/werktuigen		24			24
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.	1				1
Totaal	1	36	3	0	40

5.3.9.3 BEMERKINGEN

In de voorbereiding van de nieuwe wetgeving van 1999 werd deze categorie nadrukkelijk gevraagd door het bedrijfsleven. De internationale context en verkoop van Belgische producten buiten de Europese Ruimte zou dergelijke opleidingen noodzakelijk maken om op de markt de concurrentiepositie te behouden en / of te versterken.

De vermeende noodzaak blijkt echter niet uit de cijfergegevens. Er kan vermoed worden dat veel ondernemingen, mede gelet op de meestal vrij beperkte duur van de opleidingen, geen arbeidsvergunningen en –kaarten binnen deze context aanvragen. Dit is nochtans manifest in strijd met de regelgeving.

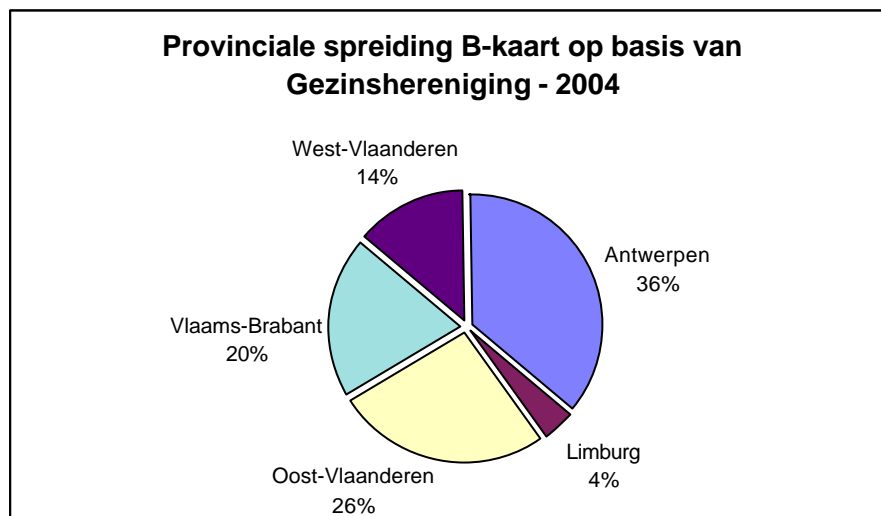
5.3.10 GEZINSHERENIGING (ART. 9,16° EN 9,17°)

Het betreft hier hoofdzakelijk de echtgenoten van buitenlandse onderdanen die in België tijdelijk verblijfsrecht bekwamen op basis van een activiteit in loondienst of op basis van een zelfstandig beroep.

Deze bepalingen zijn van kracht sedert 1/4/2003 en zijn voor de PECO-landers in feite een laattijdige implementatie van de associatieakkoorden.

5.3.10.1 PROVINCIALE VERDELING

5.3.10.2 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN EN SECTOREN

B-kaarten Gezinshereniging per nationaliteit - 2004		
nationaliteiten	Aantal	Aandeel
Bulgaarse	18	36,0%
Poolse	7	14,0%
Roemeense	6	12,0%
Russische	4	8,0%
Turkse	2	4,0%
Canadese	2	4,0%
Albanese	2	4,0%
Japanse	1	2,0%
Oekraïense	1	2,0%
Israelische	1	2,0%
Chineze	1	2,0%
Zuid-Afrikaanse	1	2,0%
Joegoslavische	1	2,0%
Litouwse	1	2,0%
Moldavische	1	2,0%
Thaise	1	2,0%
Totaal	50	100,0%

Markant is dat 62% van de arbeidskaarten binnen deze context toegekend waren aan Bulgaarse, Poolse en Roemeense gezinsherenigers. Dit is toe te schrijven aan het recht dat verstrekt werd aan onderdanen van PECO landen (dit zijn Polen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije, Estland, Letland, Litouwen en Slovenië, Bulgarije en Roemenië) om zich als zelfstandige in België te vestigen medio de jaren '90. Afgeleid hiervan bekomen de echtgenoten en kinderen de mogelijkheid tot tewerkstelling op basis van een arbeidskaart B. Voor de personen uit de 8 sedert 1/5/2004 toetreden lidstaten is

deze regeling vervangen door de overgangsmaatregelen die getroffen werden door het KB van 12/04/2004. Voor Bulgarije en Roemenië blijft deze mogelijkheid van kracht tot het ogenblik van effectieve toetreding.

Sector	Sectorale spreiding gezinshereniging - 2004		
	Gezinshereniging art. 9, 16°	Gezinshereniging art. 9, 17°	Totaal
01 landbouw, jacht	2		2
15 vervaardiging voeding & drank	1		1
17 vervaardiging textiel	3		3
28 produkten van metaal excl machines	2		2
29 vervaardiging machines/apparaten/werktuigen		2	2
31 elektrische machines & apparaten		1	1
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	1		1
41 winning & distributie H2O	1		1
45 bouwnijverheid	2		2
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	1		1
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	1		1
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	1		1
55 hotels & restaurant	9	2	11
72 informatica & aanverwante activiteiten	2		2
74 overige zakelijke dienstverlening	1		1
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.		1	1
80 onderwijs	4		4
93 overige diensten	10	1	11
00 onbekend	1	1	2
Totaal	42	8	50

5.4 ARBEIDSKAARTEN 'B' BUITEN CATEGORIE

Hierna worden 2 markante gegevens geanalyseerd met betrekking tot de toetredende nieuwe lidstaten.

Eerst wordt nader ingegaan op de toekenning van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten binnen de context van seizoen- en gelegenheidswerk in de tuinbouw.

Daarna wordt ook een analyse gemaakt van de toekenning van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten op basis van de voorrangsclausule in de toetredingsakte voor de 8 nieuwe lidstaten (Polen, Tsjechië, Slowakije, Slovenië, Hongarije, Estland, Letland en Slovenië).

De voorrangsclausule bepaalt dat na nazicht van de klassieke Europese arbeidsmarkt (de 15 klassieke lidstaten, Malta en Cyprus en de landen van de Europese Ruimte (meer bepaald Noorwegen, IJsland en Liechtenstein) voorrang dient verleend te worden aan deze toetreders. Op basis van een gunstig VDAB advies wordt voor elk individueel aanvraagdossier een

arbeidsvergunning en arbeidskaart afgeleverd, voor zover de potentiële werknemers nog niet in het land verblijven.

5.4.1 ARBEIDSKAARTEN BINNEN SEIZOEN- EN GELEGENHEIDSWERK

In 2003 werd als aanvulling op de sectorconvenant voor de groene sectoren een regeling uitgewerkt die de toekenning van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor seizoen- en gelegenheidswerk in de tuinbouw op individuele basis mogelijk maakte voor werkgevers die aantoonden dat zij bereid waren om actief mee te werken aan de plaatsing van hier aan beschikbare autochtone en allochtone werkzoekenden.

In 2003 werden op deze basis 348 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten toegekend.

In 2004 werd deze regeling opnieuw ingevoerd, na een ruime evaluatie en een poolvorming door de VDAB. Hierbij dient men er ook rekening mee te houden dat sedert 1 mei 2004 er zich 8 nieuwe lidstaten bij de EU gevoegd hebben (Polen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije, Slovenië, Estland, Letland en Litouwen).

Roemenië en Bulgarije zullen pas vermoedelijk op 1 januari 2007 lid worden van de EU.

De toetredingsakten bevatten een stand-still en een voorrangsclausule.

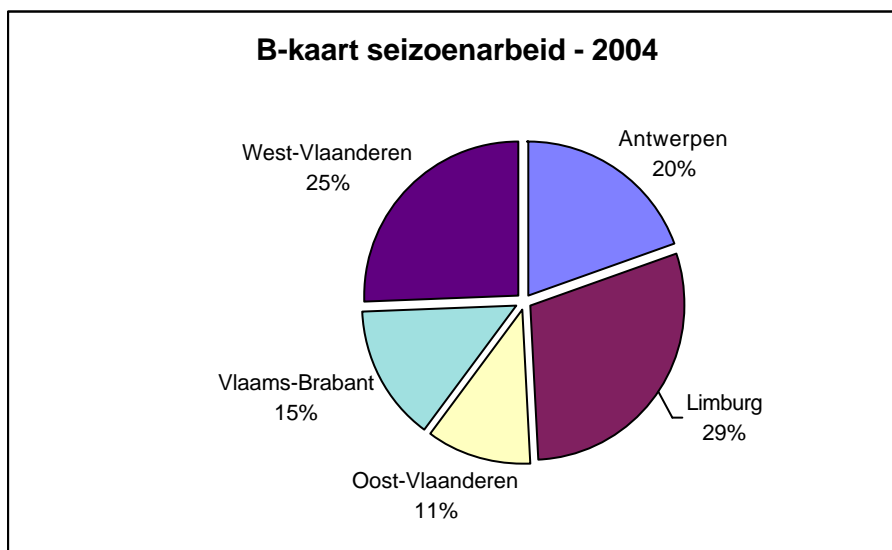
De stand-still bepaling houdt in dat men na 1 mei 2004 ten aanzien van onderdanen uit de nieuw toetreden landen geen strengere bepalingen in het leven mag roepen dan deze die op dat ogenblik bestonden.

De voorrangsclausule houdt in dat men bij gebrek aan werkzoekenden binnen de klassieke 15 lidstaten, uitgebreid met Malta en Cyprus en de ER landen (IJsland, Noorwegen en Liechtenstein) bij voorrang een kans moet bieden aan werkzoekenden uit de 8 nieuwe lidstaten, waarvoor nog overgangsbepalingen van toepassing zijn.

In totaal werden er in 2004 1003 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor seizoen- en gelegenheidswerk toegekend. De 73 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten ten gunste van seizoenarbeiders die niet tot de EU behoren betreffen toelatingen die voor 1 mei 2004 toegekend werden aan Roemenen en Bulgaren, maar ook aan de 8 landen die op dat ogenblik nog geen toetredende lidstaat waren. Sedert 1 mei worden voor Roemenen en Bulgaren geen arbeidsvergunningen en arbeidskaarten meer toegekend, gezien de toetredingsakte voorziet dat voorrang dient verleend te worden aan de 8 toetredende lidstaten.

5.4.1.1 ARBEIDSKAARTEN B VOOR SEIZOENARBEID PROVINCIALE VERDELING

5.4.1.2 NATIONALITEITEN

B-kaarten seizoenarbeid - 2004		
Poolse	979	97,6%
Litouwse	7	0,7%
Slovaakse	5	0,5%
Letlandse	5	0,5%
Hongaarse	4	0,4%
Roemeense	3	0,3%
Totaal	1003	100,0%

Het is duidelijk dat voornamelijk Poolse werknemers aangetrokken worden. Dit is bijna uitsluitend te wijten aan het gegeven dat de beroepsorganisatie beroep doet op haar Poolse zusterorganisatie om vacatures kenbaar te maken.

De drie Roemeense werknemers betreffen dossiers van voor 1/5/2004.

5.4.2 NIEUWE EU-LIDSTATEN (83 VERGUNNINGEN)

Na 1 mei 2004 werden ook, naast de toelatingen voor seizoen- en gelegenheidswerk, 83 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten afgeleverd op basis van de voorrangsclausule in de toetredingsakten van de 8 nieuwe lidstaten. Op basis van een gunstig VDAB-advies werden de vergunningen in eerste aanleg door de administratie verstrekt.

Het gaat om zeer uiteenlopende beroeps categorieën.

Deze 83 toelatingen betreffen onder meer 19 matrozen, 12 arbeiders, 11 (internationale) chauffeurs, 5 rietdekkers, 5 lassers, 4 bekisters-ijzervlechters. Andere vergunningen werden toegekend aan een administratief bediende, een magazijnmedewerker, een dispatcher voor Polen, een onderhoudswerkman, een schilder....

Naar nationaliteit gaat het om 40 Polen, 15 Hongaren (waaronder de 5 rietdekkers), 14 Tsjechen (voornamelijk matrozen), 12 Slovaken, 1 Sloveen en 1 Litouwer.

De administratie wenst op te merken dat het aantal aanvragen vrij beperkt gebleven is. Een mogelijke verklaring kan worden gevonden op basis van 2 uiteenlopende stellingen:

- De overgangsmaatregel, waarbij zeker tot 1 mei 2006 de arbeidsmarkt niet volledig opengesteld wordt voor de nieuwe lidstaten heeft zijn doel niet gemist.
- In plaats van gebruik te maken van de mogelijkheden die de voorrangsclausule in de toetredingsakte biedt, wordt gebruik gemaakt van alternatieve wegen, zoals het laten uitvoeren van werken onder het statuut van zelfstandige of het laten uitvoeren van werken binnen een context van dienstverlening en detachering.

In het laatste geval maakt men gebruik van de mogelijkheid die de detacheringsrichtlijn 96/71 biedt.

De Richtlijn 96/71 van het Europees Parlement en van de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten beoogt de toepassing te waarborgen van een aantal minimale beschermende bepalingen die in een lidstaat moeten nageleefd worden door de werkgevers die gevestigd zijn in een andere staat en die werknemers tijdelijk werkzaamheden laten uitvoeren in die lidstaat.

Deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht door de wet van 5/3/2002.

Ook bepaalt de Richtlijn dat gedurende een periode van 6 maanden de sociale documenten van het land van oorsprong kunnen gebruikt worden. In België dient hiertoe voorafgaand melding gedaan te worden bij de Administratie voor Toezicht op de Sociale Wetten.

De controle op de correcte uitvoering van de Europese Richtlijn 96/71 gebeurt in het werkland.

De onderneming die zijn werknemers in een lidstaat detacheert is ertoe gehouden een geheel van minimale imperatieve regels na te leven die in het ontvangende land van kracht zijn. Dit betekent in grote lijnen dat de Belgische arbeidswetgeving moet worden gevolgd.

Het belangrijkste gegeven is dat de minimumvoorwaarden van het ontvangende land het effectieve minimum vormt voor de voorwaarden waaronder de detachering gebeurt. Het minimumloon wordt bepaald door de nationale wetgeving en/of de praktijk van de lidstaat waar de werknemer ter beschikking is gesteld. Indien in het land van oorsprong striktere voorwaarden gelden, kan de werknemer hierop verder beroep blijven doen.

Bij detachering geldt dat de arbeidscondities worden bepaald door het land waar men werkt. Voor de sociale zekerheid geldt de woonplaats als determinerend criterium.

5.5 EFFECTEN EU-NIEUWKOMERS

In dit hoofdstuk wordt getracht een eerste beeld te schetsen van de effecten van de voorrangsregeling in de toetredingsakte naar mogelijke duurzame arbeidsmigratie toe.

Onderstaande tabel bevat cijfergegevens met betrekking tot de toekenning van arbeidskaarten B voor de 8 toetredende lidstaten

Toegekende arbeidskaarten B aan nieuwe EU-Lidstaten - 2004									
Categorie	Estlandse	Hongaarse	Letlandse	Litouwse	Poolse	Slovaakse	Sloveense	Tsjechische	Totaal
Nieuwe EU lidstaten seizoenarbeid		4	5	7	909	5			930
Hooggeschoolde	3	18	5	3	55	18		15	117
Nieuwe EU Lidstaat		15		1	40	12	1	14	83
Monteerder-specialist		17			33	13		14	77
Niet-EU seizoenarbeid					69				69
Buiten categorie	0	9	0	0	11	5	0	22	47
Au-pair	1		1	3	31	2		6	44
Hooggeschoolde detachering		6			11	4	3	6	30
Stagiair		14			11			1	26
Leidinggevende		4			8	4		6	22
Beroepssportbeoefenaar		1		3	2	2		2	10
Leidinggevende detachering		1			6			4	11
Gezinshereniging art. 9, 16°				1	7				8
Schouwspelartiest		4			4				8
Beroepsopleiding						7			7
Navorser		1	1	1	2	2			7
Gemachtigd of Toegelaten verblijf					1			1	2
Stagiair detachering					2				2
TOTAAL	4	94	12	19	1202	74	4	91	1500

Van de 1500 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten die er ten gunste van inwoners van de nieuwe EU-lidstaten toegekend werden zijn er slechts 83 vergunningen het effect van de uitbreiding van de EU, en de voorrangsclausule die in de toetredingsakte opgenomen is:

- 487 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten werden toegekend op basis van de reeds bestaande wetgeving en zouden derhalve ook zonder de toetreding op 1 mei 2004 toegekend geworden zijn;
- 930 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten betreffen tewerkstellingen binnen het kader van de 65-dagenregeling voor seizoen- en gelegenhedswerk in de tuinbouw (een verdere analyse vindt u in hoofdstuk 5.4.1); deze regeling bestond ook reeds in 2003 als aanvulling van de sectorconvenant voor de groene sectoren (in 2003 werden er 348 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten toegekend);
- Enkel de 83 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten die na 1 mei 2004 toegekend werden (op basis van een positief VDAB-advies, wegens onbeschikbaarheid van alternatieven)

kunnen rechtstreeks toegeschreven worden aan het effect van de EU-toetreding (een verdere analyse van deze 83 vergunningen is terug te vinden onder hoofdstuk 5.4.2.).

5.6 WEIGERINGEN ARBEIDSVERGUNNINGEN EN –KAARTEN B

5.6.1 REGLEMENTERING

Het aantal geweigerde aanvragen is deels het gevolg van de reglementering waarbij de administratie, behalve voor specifieke categorieën werknemers (waarvoor o.a. de arbeidsmarkttoestand niet geldt als weigeringsgrond), in eerste aanleg géén arbeidskaart B kan afleveren.

5.6.2 SITUATIE 2004

In 2004 werden in totaal 484 aanvragen om een arbeidsvergunning en arbeidskaart B geweigerd. Dit is een beduidende daling t.o.v. het jaar 2003; toen werden er 633 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten geweigerd.

De meeste weigeringsbeslissingen hebben uiteraard betrekking op aanvragen waarvoor de toestand van de arbeidsmarkt en het ontbreken van een bilateraal akkoord inzake werknemers als weigeringsgrond moesten worden ingeroepen.

5.7 BEROEPSCHRIFTEN

5.7.1 REGLEMENTERING

De werkgever en de buitenlandse werknemer die wettig in België verblijft, kunnen beroep aantekenen indien de gevraagde arbeidsvergunning, respectievelijk arbeidskaart worden geweigerd. Onder de vorige reglementering hadden betrokkenen hiervoor slechts 10 dagen de tijd. Sinds de invoering van de nieuwe reglementering medio 1999 werd deze "beroepstermijn" uitgebreid naar één maand. De vormvereisten van het beroep zijn evenwel in tegenstelling tot vroeger, voorgeschreven "op straffe van nietigheid".

Dit brengt met zich mee dat er - althans ten opzichte van vroeger - veel minder beroepschriften buiten termijn worden aangetekend, en dat er anderzijds een (weliswaar zeer beperkt) aantal beroepen onmiddellijk "nietig" wordt verklaard dewelke dan ook niet verder ten gronde dienen behandeld³.

Het indienen van een beroepschrift heeft enkel zin bij weigeringsbeslissingen, waarbij de ingeroepen motivatie berust op:

- hetzij een foutieve toepassing van de reglementering door de administratie;
- hetzij een correcte toepassing van de reglementering, waarbij evenwel de minister beschikt over de bevoegdheid om van de aangehaalde weigeringsmotieven af te wijken.

In een limitatief opgesomd aantal gevallen kan de minister immers “voor individuele behartigenswaardige gevallen” een afwijking toestaan indien er door de beroeper voldoende relevante economische en/of sociale redenen worden ingeroepen.

In de regelgeving zijn de voorziene afwijkingsmogelijkheden (art 38 §2 KB) vrij beperkt. De bevoegde Gewestminister kan enkel nog afwijken van de volgende bepalingen uit de reglementering:

- een arbeidsvergunning wordt alleen toegekend wanneer er geen arbeidskrachten beschikbaar zijn op de arbeidsmarkt (art 8 KB);
- een arbeidsvergunning wordt alleen toegekend voor die werknemers die onderdaan zijn van landen waarmede België door internationale overeenkomsten of akkoorden inzake de tewerkstelling van werknemers verbonden is (art 10 KB);
- de werkgever en de werknemer dienen een overeenkomst te ondertekenen die de vermeldingen en bepalingen bevat die voorkomen in de desbetreffende bijlagen van de reglementering (art 12 KB);

³ voorheen werden alle beroepen, ook de niet ontvankelijke, behandeld

- de aanvraag om een arbeidsvergunning voor een buitenlandse werknemer die voor de eerste keer tewerkgesteld wordt in België, moet vergezeld gaan van een geneeskundig getuigschrift waarbij verklaard wordt dat niets erop wijst dat de werknemer, wegens zijn gezondheidstoestand, in de nabije toekomst arbeidsongeschikt zal worden (art 14 KB);
- de arbeidsvergunning en de arbeidskaart met betrekking tot een stagiair worden slechts toegekend op voorwaarde dat de betrokkene minstens achttien jaar oud en niet meer dan dertig jaar oud is op de datum van toekenning van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart (art 21,1°KB);
- de duur van de stage mag de twaalf maanden niet overschrijden (art 22, 2° KB).

5.7.2 SITUATIE 2004

In 2003 tekenden 189 werkgevers en / of werknemers 255 beroepen aan tegen een negatieve beslissing van een B-kaart, waarvan in 2003 58 goedgekeurd na beroep, 130 geweigerd of zonder gevolg geplaatst na beroep en 67 nog in behandeling op 31/12/2003.

In 2004 tekenden 139 werkgevers en / of werknemers 181 beroepen aan tegen een negatieve beslissing van een B-kaart, waarvan in 2004 44 goedgekeurd na beroep, 132 geweigerd of zonder gevolg geplaatst na beroep en 5 nog in behandeling op 31/12/2004.

Zoals reeds vermeld, worden aanvragen tot tewerkstellingen die niet zijn opgenomen in de bijzondere categorieën van artikel 9 van het KB in eerste aanleg in principe steeds geweigerd. Bij de behandeling van het beroepschrift kan de minister afwijken van sommige weigeringsgronden op basis van sociale of economische redenen.

In dergelijke dossiers wordt de onbeschikbaarheid van geschikte kandidaten op de arbeidsmarkt als een belangrijk element mee in overweging genomen, naast de door de beroeper aangehaalde economische en sociale argumenten .

6 C-KAARTEN

6.1 ALGEMEEN

Met een arbeidskaart C kan een buitenlandse werknemer voor bepaalde duur worden tewerkgesteld in loondienst voor om het even welke werkgever in om het even welke sector. De arbeidskaart C wordt toegekend voor maximum één jaar en is verlengbaar. Zij is gebaseerd op een reeds bestaande verblijfstoestand. Bij de aanvraag van een arbeidskaart C hoeft geen effectieve tewerkstellingsmogelijkheid aangetoond te worden.

Deze reglementering werd van kracht met ingang van 1 april 2003.

6.2 REGLEMENTERING

Aan welke categorieën van buitenlandse onderdanen kan er een arbeidskaart C worden toegekend?

Artikel 17 van het besluit geeft een limitatieve opsomming van de personen die in aanmerking komen voor een arbeidskaart C. Het gaat hier om bepaalde categorieën van personen die reeds - om andere dan tewerkstellingsredenen - in België verblijven. Zij moeten dus vooraleer in aanmerking te kunnen komen voor een arbeidskaart C, bewijzen dat ze over een geldig verblijfsdocument beschikken dat werd uitgereikt door een Belgische overheid.

Een arbeidskaart C kan worden toegekend:

1° aan de buitenlandse onderdanen die gemachtigd werden te verblijven in de hoedanigheid van ontvankelijk verklaarde kandidaat-vluchteling door de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheden heeft of diens gemachtigde, of, in geval van beroep, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, tot wanneer een beslissing wordt genomen

inzake de gegrondheid van hun aanvraag tot erkenning als vluchteling door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen of, in geval van beroep, door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen;

Hiermee worden bedoeld: de kandidaat vluchtelingen waarvan de asielaanvraag ontvankelijk werd verklaard, hetzij door de Dienst Vreemde Vreemdelingen, hetzij door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen, en waarbij nog geen beslissing ten gronde werd genomen over de aanvraag.

Aan deze personen wordt in principe een verblijfstitel “Attest van Immatriculatie” afgeleverd geldig voor een periode van drie maanden. De geldigheid wordt meestal verlengd met dezelfde periodes tot er een beslissing ten gronde wordt genomen.

Komen dus niet in aanmerking: de kandidaat vluchtelingen van wie de asielaanvraag niet ontvankelijk werd verklaard en die in het bezit werden gesteld van een bijlage 25 bis of 26 bis of van een bijlage 13. Het feit dat een beroep werd ingesteld tegen deze beslissing van niet-ontvankelijk verklaring is op zich niet voldoende om een arbeidskaart C te kunnen verkrijgen. Enkel indien dit beroep ook uitmondt in een schorsing van deze negatieve beslissing waardoor de asielaanvraag opnieuw in de ontvankelijkheidsfase komt, zal de betrokkene ook opnieuw in de voorwaarden tot het bekomen van een arbeidskaart C terechtkomen.

2° aan de buitenlandse onderdanen die, in het kader van de strijd tegen de mensenhandel, een aankomstverklaring hebben ontvangen overeenkomstig artikel 5 van de wet van 15 december 1980, tot wanneer zij gemachtigd worden tot een verblijf van meer dan drie maanden voor een beperkte duur in het kader van dezelfde maatregelen of tot wanneer een uitvoerbaar bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend

Hiermee worden bedoeld: de personen die mogelijks het slachtoffer van mensenhandel zijn, rond wie een onderzoek in dit kader wordt gevoerd en om die reden in het bezit werden gesteld van een aankomstverklaring. In de onderzoeksfase wordt aan betrokkenen een “Aankomstverklaring” toegekend voor een periode van drie maanden.

3° aan de buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden tot een verblijf van beperkte duur wanneer de mogelijkheid voor een machtiging tot verblijf voor onbepaalde

duur uitdrukkelijk wordt voorzien door een wettelijke of reglementaire bepaling of een richtlijn van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheden heeft of van diens gemachtigde, behalve als die verblijfsvergunning afgeleverd werd met het oog op de uitoefening van een zelfstandig beroep

Hiermee worden bedoeld de personen aan wie een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister werd toegekend dat (voorlopig) beperkt werd in tijd, maar dat kan uitmonden in een verblijf van onbeperkte duur. Zoals in het verslag aan de koning wordt verduidelijkt moet de mogelijkheid tot een verblijf voor onbepaalde duur uitgaan van een wettelijke of reglementaire bepaling of van een richtlijn, waardoor die gevallen worden uitgesloten, waarvoor die mogelijkheid op individuele basis wordt toegekend.

Op dit ogenblik zijn er twee categorieën die aan deze voorwaarden beantwoorden:

- De personen die worden beoogd in de omzendbrief van 30/9/97 met betrekking tot de samenwoonst in het kader van een duurzame relatie.

Conform deze omzendbrief wordt aan de betrokkenen in eerste instantie een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister gegeven voor een beperkte duur. In deze omzendbrief wordt evenwel uitdrukkelijk voorzien dat betrokkene een verblijf van onbepaalde duur zal kunnen bekomen na een ononderbroken verblijf van drie jaar en zes maanden.

- De slachtoffers van mensenhandel waarvan de aankomstverklaring werd omgezet in een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister.

De uitsluiting van een arbeidskaart C voor personen die een zelfstandig beroep uitoefenen heeft tot doel de onderdanen uit te sluiten die afkomstig zijn uit landen van Centraal- of Oost-Europa (de zogenaamde PECO-landen) die samenwerkingsakkoorden hebben afgesloten met de Europese Unie waarin de vrije toegang tot een zelfstandig beroep wordt voorzien. Die personen worden dus enkel toegelaten tot een verblijf om een zelfstandig beroep uit te oefenen en kunnen geen aanspraak maken op de arbeidskaart C. Hierdoor wenst de wetgever te voorkomen dat deze personen zouden misbruik maken van het statuut van zelfstandige (naar België komen als zelfstandige, maar om er nadien arbeid in loondienst uit te oefenen).

4° buitenlandse onderdanen die tot een verblijf gemachtigd werden in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, voor zover de verlenging van de machtiging tot verblijf afhankelijk wordt gemaakt van tewerkstelling, behalve als het buitenlandse onderdanen betreft die een verblijfsvergunning toegekend kregen nadat een werkgever in België voor hen een aanvraag om arbeidsvergunning had ingediend

Hiermee worden bedoeld de personen die door de minister van Binnenlandse Zaken of diens gemachtigde omwille van buitengewone omstandigheden, gemachtigd werden om tijdelijk in ons land te verblijven. Zij ontvangen in principe een “Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister” met de vermelding “Tijdelijk”. In de beslissing waarmee aan de gemeentelijke overheden opdracht wordt gegeven om betrokkene in te schrijven wordt uitdrukkelijk vermeld dat de eventuele verlenging van het verblijf slechts kan worden toegestaan indien de houder ervan bij de aanvraag tot verlenging van zijn verblijf het concrete bewijs levert dat hij inmiddels werk heeft gevonden.

Het betreft hier dus niet de diverse categorieën van werknemers bedoeld in artikel 9 van het KB (zoals de hogeschoolden, beroepssporters, schouwspelartiesten, navorsers, gasthoogleraren, enz...) waarvoor - in afwijking van artikel 4§2 van de wet – de werkgever geen arbeidsvergunning hoeft te bekomen vooraleer de betrokken werknemer België binnenkwam. Deze personen zullen in principe immers een B-kaart verkrijgen.

5° aan de buitenlandse onderdanen die het voorrecht inroepen van een recht op verblijf op grond van artikel 10 van de wet van 15 december 1980, gedurende de periode van onderzoek van de aanvraag tot erkenning van het recht op verblijf en gedurende de periode van onderzoek van de vraag om herziening ingediend tegen een eventuele beslissing tot weigering van het verblijf, behalve wanneer het gezinsleden betreft van buitenlandse onderdanen van wie het verblijf beperkt is tot de geldigheidsduur van een arbeidskaart of van een beroepskaart of van de uitoefening van een zelfstandig beroep of indien het buitenlandse onderdanen betreft bedoeld in artikel 2, 4°, behalve indien het onderdanen betreft van een land dat met België verbonden is door een overeenkomst gebaseerd op wederkerigheid, 6°, 7°, 12°, 14, 15° en 25 °.

Hiermee worden beoogd de personen die om gezinshereniging hebben verzocht met een persoon waarvan het recht op verblijf niet is gebaseerd op een tewerkstelling (met arbeidskaart, beroepskaart of behorende tot de vrijgestelde categorieën).

Gedurende de periode dat hun aanvraag om gezinshereniging wordt onderzocht ontvangen zij in principe een “Attest van Immatriculatie” dat voor een periode van 12 maanden wordt toegekend.

Deze periode kan éénmalig door de Dienst Vreemdelingenzaken worden verlengd met drie maanden.

Indien de aanvraag wordt geweigerd (aan de hand van een bijlage 14) kunnen zij hiertegen een vraag om herziening indienen.

Op dat ogenblik ontvangen zij in principe een verblijfsdocument “Bijlage 35”. Ook tijdens de geldigheidsduur van de bijlage 35 komen betrokkenen dus in aanmerking voor een arbeidskaart C.

Concreet worden hier dus onder meer volgende categorieën bedoeld:

De echtgenoten van erkende vluchtelingen, van personen wiens verblijf werd geregulariseerd, van personen in het bezit van een vestigingsvergunning, enz...

Van de personen wiens recht op verblijf wel is gebaseerd op een tewerkstelling zoals bv. de hogeschoolden, de beroepssporters, de navorsers, de personen die een vrij beroep mogen uitoefenen, enz... , daarvan hebben de echtgenoten in toepassing van artikel 9, 16° en 17° van het KB van 9 juni 1999 in principe zelf recht op een arbeidskaart B.

Bij gezinshereniging in het kader van artikel 10 van de verblijfswetgeving, geldt dus de regel dat personen die geen aanspraak kunnen maken op een arbeidskaart B in principe recht hebben op een arbeidskaart C.

Komen niet in aanmerking: de echtgenoten van studenten vermits er in principe geen onderzoek van de aanvraag tot erkenning van het recht op verblijf gebeurt, en zij onmiddellijk in bezit worden gesteld van een BIVR.

6° aan de studenten die wettig in België verblijven en die in een onderwijsinrichting in België ingeschreven zijn voor het volgen van onderwijs met een volledig leerplan, voor

arbeidsprestaties buiten de schoolvakanties, voor zover hun tewerkstelling twintig uren per week niet overschrijdt en deze verenigbaar is met hun studies.

De term “onderwijs met een volledig leerplan”, kan ook betrekking hebben op onderwijs met vlottend uurrooster.

De vereiste van verenigbaarheid met de studies werd behouden, maar zal uiteraard pas kunnen worden gecontroleerd na aflevering van de arbeidskaart C en van zodra de betrokken student ook effectief wordt tewerkgesteld. Het niet naleven van de gestelde voorwaarden (maximum 20 uren en verenigbaar met de studies) is een voldoende reden om de arbeidskaart onmiddellijk in te trekken. In principe wordt de student in bezit gesteld van een verblijfstitel (BIVR) beperkt tot de duur van de studies. De arbeidskaart C zal dan ook worden toegekend tot het einde van de geldigheidsduur van zijn verblijfstitel als student (meestal 31 oktober van het lopende academiejaar).

De echtgenoten van studenten komen evenwel niet in aanmerking voor een arbeidskaart C.

7° de echtgenoot van een onderdaan van de Europese Economische Ruimte, als die onderdaan van de Europese Economische Ruimte in België tewerkgesteld wordt sedert ten minste een jaar met een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur.

Hiermee wordt bedoeld o.a. de niet EU-echtgenoot van een EU-grensarbeider die in België werkt, maar er niet verblijft.

Bv: Een werknemer van Franse nationaliteit wonende in Frankrijk, werkt reeds gedurende meer dan een jaar in Ieper. Hij beschikt hierbij over een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur. Als EU-onderdaan is hij uiteraard vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart.

Hij is gehuwd met een vrouw die de Amerikaanse nationaliteit bezit. Ook zijn Amerikaanse echtgenote komt nu in aanmerking voor een tewerkstelling in België. Hiertoe dient zij evenwel voorafgaand een arbeidskaart C aan te vragen en te bekomen.

8° de echtgenoot en de kinderen die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt van diplomaten en consuls, alsook de echtgenoot van andere titularissen van een bijzondere

verblijfstitel indien zij onderdaan zijn van een land waarmee België verbonden is via een wederkerigheidsakkoord

Het betreft hier in principe de echtgenoten van personen die in het bezit zijn van een bijzondere identiteitskaart afgeleverd door de protocollaire diensten van het ministerie van buitenlandse zaken, voor zover er een bilateraal akkoord is met het land van de betrokkene waarin uitdrukkelijk gestipuleerd wordt dat deze personen recht hebben op vrije toegang tot de arbeidsmarkt.

In 2003 waren er evenwel nog geen dergelijke akkoorden gesloten. Er waren er wel een aantal in voorbereiding.

9°) aan de personen die gemachtigd werden te verblijven als begunstigden van de tijdelijke bescherming bedoeld bij artikel 57/29 van de wet van 15 december 1980 door de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheden heeft of door diens gemachtigde

Deze categorie werd toegevoegd bij KB van 15/7/2004 tot wijziging van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers met betrekking tot de toekenning van de arbeidskaart C aan begunstigden van een tijdelijke bescherming.

Deze toevoeging is ingegeven door artikel 12 van de Richtlijn 2001/55/EG van de Raad betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen.

Op dit ogenblik zijn er geen ontheemden in België aanwezig. Vroeger was dit wel het geval voor Bosniërs en Kosovaren.

6.3 SITUATIE 2004: AANTAL TOEGEKENDE ARBEIDSKAARTEN C

Categorie	Aantal	%
Kandidaat Vluchteling (art. 17,1°)	8.043	63,93%
SMH met aankomstverklaring (art. 17,2°)	14	0,11%
Slachtoffer Mensenhandel met BIVR (art. 17,3°)	79	0,63%
Samenwoonst duurzame relatie (art. 17,3°)	636	5,06%
Tijdelijk verblijf met BIVR (art. 17,4°)	1.061	8,43%
Gezinshereniging (art 17, 5°)	707	5,62%
Student (art. 17,6°)	2.041	16,22%
TOTAAL	12.581	100,00%

In 2003 werden voor een periode van 9 maanden, ingaand op 1 april, in totaal 9.779 arbeidskaarten C toegekend. De 12.581 arbeidskaarten toegekend in 2004 liggen derhalve volledig in de lijn der verwachtingen.

Er dient onmiddellijk opgemerkt te worden dat dit helemaal niet betekent dat deze personen ook effectief tewerkgesteld werden. Het zich bevinden in een bepaalde verblijfssituatie volstaat immers om een arbeidskaart C te bekomen.

Dit houdt ook onmiddellijk in, in tegenstelling tot vroeger, dat op het ogenblik van de toekenning geen enkele link meer is met een eventuele werkgever. Dit impliceert dat controle op basis van het migratiedossier, op het ogenblik van indiening van de aanvraag, onmogelijk wordt.

Ook nadien zal dit dossier geen ondersteuning kunnen geven aan de controlerende instanties, gezien het geen engagementen van een werkgever bevat.

Voor personen die in het bezit gesteld worden van een arbeidskaart C betekent dit een enorm voordeel ten opzichte van vroeger toen zij arbeidskaarten B of voorlopige arbeidsvergunningen bekwamen die aangevraagd dienden te worden door een bepaalde werkgever. Nu kunnen deze personen zich bijvoorbeeld inschrijven in een interimkantoor of tewerkgesteld worden binnen het kader van de dienstencheques. De gepresteerde arbeidsdagen door kandidaat-vluchtelingen komen nu in tegenstelling tot vroeger onmiddellijk in aanmerking bij de berekening van de noodzakelijke dagen voor werkloosheidsvergoeding.

Waar voorheen enkel de erkende vluchtelingen met terugwerkende kracht de effectief gewerkte dagen konden in rekening brengen op het ogenblik dat zij de erkenning bekwamen, kunnen nu ook

de kandidaat-vluchtelingen onmiddellijk de gepresteerde dagen in rekening brengen en gedurende de looptijd van hun aanvraag (eventueel) een werkloosheidsuitkering bekomen.

6.4 OPDELING C-KAARTEN PER LEEFTIJDSCATEGORIE

	Arbeidskaarten C per leeftijdscategorie - 2004		
Leeftijdscategorie	Mannen	Vrouwen	Totaal
< 16	1	3	4
16 - 17	51	28	79
18 - 19	249	155	404
20 - 24	1378	886	2264
25 - 29	1873	1187	3060
30 - 34	1602	856	2458
35 - 39	1107	649	1756
40 - 44	669	435	1104
45 - 49	345	207	552
50 - 54	173	112	285
55 - 59	67	45	112
60 - 64	13	2	15
65 +	4	8	12
Onbekend	392	85	477
Totaal	7924	4658	12582

Onbekend houdt in dat voor sommige personen geen exacte geboortedatum opgegeven wordt (bvb. geboortedatum 00/00/1960)

6.5 BESPREKING VAN DE CIJFERGEGEVENS PER CATEGORIE

6.5.1 KANDIDAAT VLUCHTELINGEN

6.5.1.1 OPDELING NAAR NATIONALITEIT

Belangrijkste nationaliteiten	Kandidaat Vluchtelingen - 2004	
	Aantal	Aandeel
TOTAAL	8.043	
Russische	2.066	25,69%
Iraanse	750	9,32%
Iraakse	428	5,32%
Joegoslavische	394	4,90%
Congolese	383	4,76%
Chinese	330	4,10%
Nepalese	291	3,62%
Kameroense	178	2,21%
Turkse	172	2,14%
Rwandese	171	2,13%
Armeense	167	2,08%
Pakistaanse	143	1,78%
Oezbeekse	139	1,73%
Georgische	134	1,67%
Soedanese	134	1,67%
Syrische	124	1,54%
Kazachse	119	1,48%
Albanese	118	1,47%
Kirgische	110	1,37%
Angolese	103	1,28%

Bij lezing van deze tabel dient er rekening mee gehouden te worden dat voornamelijk asielzoekers die naar België kwamen in 2000 en 2001, in deze cijfers terug te vinden zijn.

Sedert 2002 hanteert het Commissariaat voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een LIFO systeem (Last In First Out). De asielprocedure zou volgens de Commissaris-generaal voor die dossiers binnen de 3 maand afgehandeld zijn.

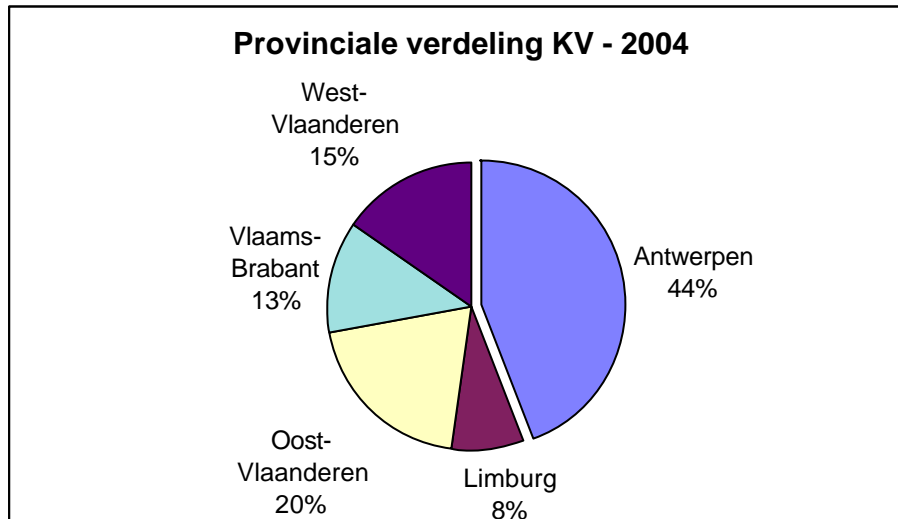
Deze cijfers kunnen derhalve geen weergave zijn van het beeld van de nieuwe asielaanvragen in 2004, daar de tewerkstellingsgegevens en de toegekende arbeidskaarten C aan kandidaat-vluchtelingen voornamelijk betrekking hebben op personen die reeds langer in de procedure zitten.

Uit de cijfergegevens leert men dat vooral personen uit Rusland (voornamelijk Tsjetsjeense asielzoekers), die op basis van hun ontvankelijke asielaanvraag in België verblijven, een arbeidskaart C bekwamen.

6.5.1.2 OPDELING PER PROVINCIE

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	3557	44,2%
Limburg	641	8,0%
Oost-Vlaanderen	1583	19,7%
Vlaams-Brabant	1029	12,8%
West-Vlaanderen	1233	15,3%
TOTAAL	8043	100,0%

Met betrekking tot de provinciale verdeling valt op dat bijna de helft van deze asielaanvragers in de provincie Antwerpen residenten.

In Limburg, waar nochtans (zeker in het verleden) zeer veel asielaanvragers in de fruitsector tewerkgesteld werden, werden in 2004 slechts 8 % van de aanvragen tot het bekomen van een arbeidskaart C ingediend. Dit duidt er duidelijk op dat de plaats van effectieve tewerkstelling geen directe correlatie vertoont met de woonplaats, noch met de plaats waar betrokkene eventueel OCMW steun geniet.

6.5.2 STUDENTEN

6.5.2.1 OPDELING NAAR NATIONALITEIT

Belangrijkste nationaliteiten	Studenten - 2004	
	Aantal	Aandeel
TOTAAL	2.041	
Chinese	781	38,27%
Marokkaanse	177	8,67%
Congolese	95	4,65%
Poolse	95	4,65%
Kameroense	83	4,07%
Bulgaarse	79	3,87%
Nigeriaanse	78	3,82%
Turkse	46	2,25%
Roemeense	34	1,67%
Nepalese	31	1,52%
Indische	26	1,27%
Amerikaanse	26	1,27%
Bengaalse	25	1,22%
Ethiopische	19	0,93%
Iraanse	17	0,83%
Slovaakse	17	0,83%
Russische	16	0,78%
Burundische	16	0,78%
Tsjechische	16	0,78%
Senegalese	14	0,69%
Keniaanse	13	0,64%
Vietnamese	13	0,64%
Peruaanse	13	0,64%
Egyptische	12	0,59%
Hongaarse	12	0,59%
Ghanese	11	0,54%
Indonesische	11	0,54%
Oekraïense	10	0,49%
Zambiaanse	10	0,49%

Of en in hoeverre het studentenstatuut hoofdzakelijk wordt aangevraagd met het oog op een onmiddellijke of latere tewerkstelling in België, is uiteraard moeilijk te controleren. Daar waar vorig jaar in het jaarverslag opgemerkt werd dat een groot aantal toegekende arbeidskaarten C toegekend werd aan Chinese onderdanen (in 2003 betrof het 371 arbeidskaarten), zijn de resultaten voor 2004 nog markanter. Van de 781 aan Chinese studenten toegekende arbeidskaarten, betreft het 497 personen die een eerste maal een arbeidskaart aanvragen en 284 waarvoor de arbeidskaart verlengd wordt.

De dienst Migratie van de Vlaamse Gemeenschap heeft zowel schriftelijk als mondeling de Dienst Vreemdelingenzaken(DVZ) op de hoogte gesteld van deze opmerkelijke evolutie. In haar reactie heeft DVZ bevestigd hieromtrent een verder onderzoek in te stellen.

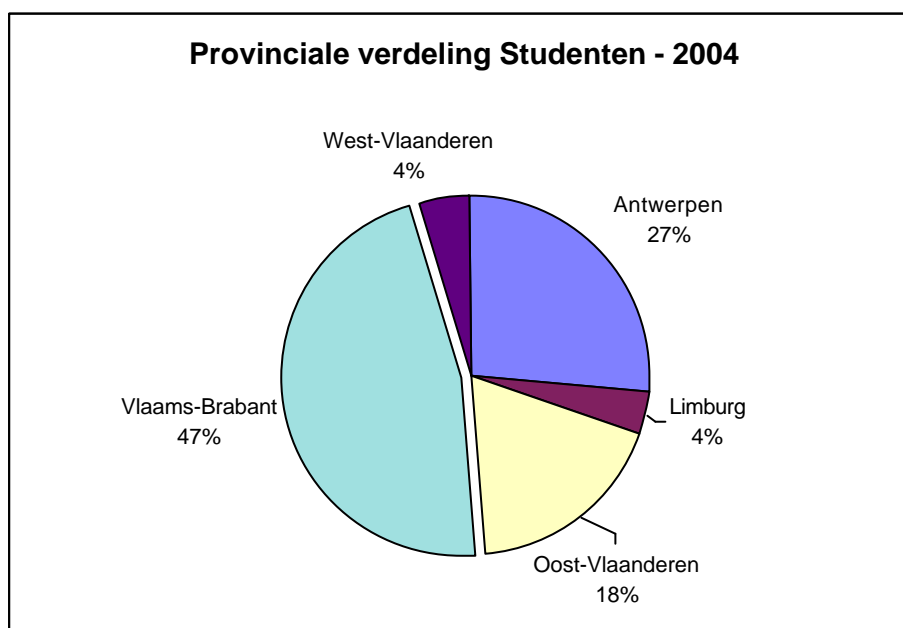
Eventuele resultaten zijn ons tot op dit ogenblik nog niet bekend.

De cel Migratie blijft zich vragen stellen, ook basis van deze cijfergegevens naar mogelijk oneigenlijk gebruik van de studentenstatus in functie van onder andere werk, gezinshereniging, al dan niet vermeende professionele sportbeoefenaars,....

6.5.2.2 OPDELING PER PROVINCIE

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	545	26,7%
Limburg	76	3,7%
Oost-Vlaanderen	372	18,2%
Vlaams-Brabant	960	47,0%
West-Vlaanderen	88	4,3%
TOTAAL	2041	100,0%

De provinciale spreiding is vrij logisch. De meeste vreemde studenten studeren aan de katholieke Universiteit van Leuven, zodat een concentratie in Vlaams-Brabant binnen de lijn der verwachtingen ligt.

6.5.3 GEZINSHERENIGING

6.5.3.1 OPDELING NAAR NATIONALITEIT

Belangrijkste nationaliteiten	Gezinshereniging - 2004	
	Aantal	Aandeel
TOTAAL	707	
Marokkaanse	215	30,41%
Turkse	99	14,00%
Indische	56	7,92%
Ghanese	51	7,21%
Chinese	27	3,82%
Slovaakse	24	3,39%
Poolse	19	2,69%
Joegoslavische	19	2,69%
Bulgaarse	18	2,55%
Roemeense	13	1,84%
Macedonische	12	1,70%
Algerijnse	11	1,56%
Nepalese	8	1,13%
Congolese	7	0,99%
Somalische	7	0,99%
Nigeriaanse	6	0,85%
Nigerese	6	0,85%
Filipijnse	6	0,85%
Russische	5	0,71%
Senegalese	5	0,71%
Tunesische	5	0,71%
Ecuadoraanse	5	0,71%
Kazachse	5	0,71%

De arbeidskaart C in het kader van gezinshereniging wordt toegekend tijdens de onderzoeksfase van de aanvraag tot vestiging op basis van gezinshereniging. Bij positief onderzoek ontvangt de betrokkene onbeperkt verblijfsrecht na één jaar verblijf, en is hij derhalve vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart.

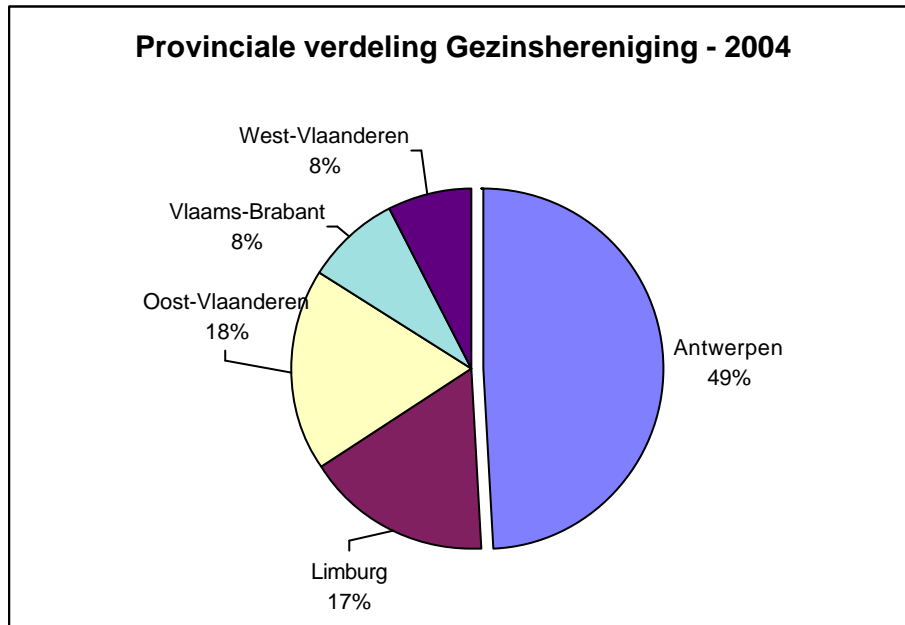
Bijna de helft van de arbeidskaarten C, toegekend binnen het kader van gezinshereniging, betreft personen afkomstig uit de klassieke migratielanden van de jaren 60 (Marokko en Turkije).

Op basis van deze gegevens kunnen hieraan geen verdere diepgaande conclusies verbonden worden.

6.5.3.2 OPDELING PER PROVINCIE

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	347	49,1%
Limburg	117	16,5%
Oost-Vlaanderen	129	18,2%
Vlaams-Brabant	60	8,5%
West-Vlaanderen	54	7,6%
TOTAAL	707	100,0%

6.5.4 TIJDELIJK VERBLIJF MET BIVR

6.5.4.1 OPDELING NAAR NATIONALITEIT

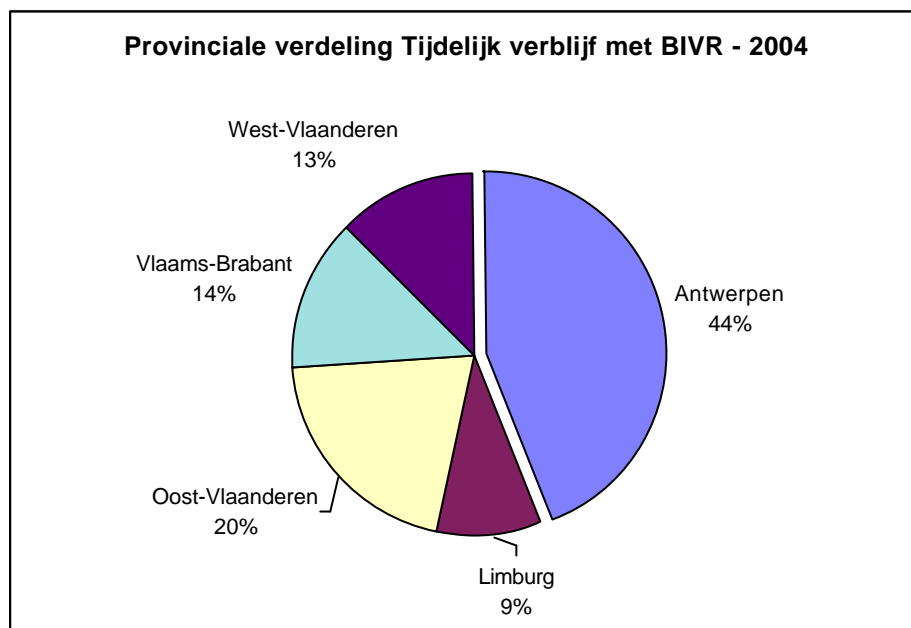
Belangrijkste nationaliteiten	Tijdelijk verblijf met BIVR - 2004	
	Aantal	Aandeel
TOTAAL	1.061	
ex-Joegoslavische	328	30,91%
Armeense	72	6,79%
Russische	60	5,66%
Kazachse	51	4,81%
Albanese	49	4,62%
Congolese	45	4,24%
Marokkaanse	43	4,05%
Oezbeekse	37	3,49%
Nigeriaanse	20	1,89%
Oekraïense	20	1,89%
Iraanse	20	1,89%
Azerbeidzianse	19	1,79%
Turkse	18	1,70%
Kirgische	16	1,51%
Poolse	15	1,41%
Ghanese	14	1,32%
Georgische	13	1,23%
Angolese	13	1,23%
Indische	11	1,04%
Somalische	10	0,94%
Kameroense	10	0,94%

Er werden voornamelijk (ongeveer 31%) arbeidskaarten C toegekend aan personen die afkomstig zijn uit ex-Joegoslavië en wiens verblijf geregulariseerd werd. Dit is voornamelijk het gevolg van de specifieke verblijfsstatuten die de laatste jaren aan onderdanen van ex-Joegoslavië werden toegekend, of wegens langdurende asielprocedures.

6.5.4.2 OPDELING PER PROVINCIE

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	467	44,0%
Limburg	97	9,1%
Oost-Vlaanderen	216	20,4%
Vlaams-Brabant	148	13,9%
West-Vlaanderen	133	12,5%
TOTAAL	1061	100,0%

6.5.5 SAMENWOONST

6.5.5.1 OPDELING NAAR NATIONALITEIT

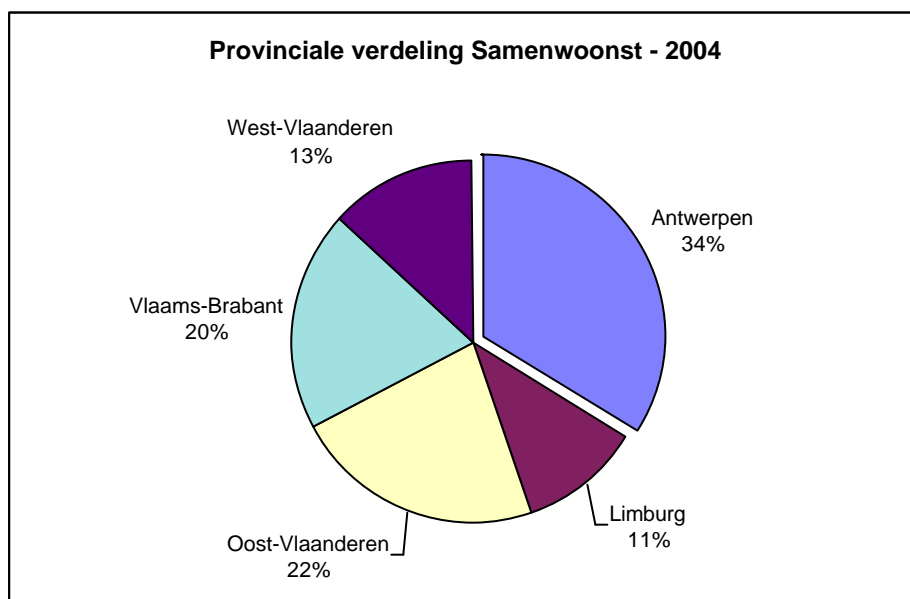
Belangrijkste nationaliteiten	Samenwoonst - 2004	
	Aantal	Aandeel
TOTAAL	636	
Poolse	50	7,86%
Thaise	43	6,76%
Turkse	36	5,66%
Roemeense	28	4,40%
Marokkaanse	27	4,25%
Bulgaarse	24	3,77%
Amerikaanse	23	3,62%
Russische	21	3,30%
Braziliaanse	20	3,14%
Nigeriaanse	16	2,52%
Tunesische	16	2,52%
Tsjechische	16	2,52%
Indonesische	14	2,20%
Ecuadoraanse	12	1,89%
Hongaarse	12	1,89%
Slovaakse	11	1,73%
Canadese	11	1,73%
Congolese	10	1,57%
Filipijnse	10	1,57%
Egyptische	10	1,57%
Letlandse	10	1,57%
Australische	10	1,57%

Opvallend is dat naast personen uit Thailand, voornamelijk personen uit het voormalige Oostblok binnen deze context een arbeidskaart C bekwamen. Vrij veel personen die op basis van deze categorie een arbeidskaart C bekwamen, zijn afkomstig uit de klassieke migratielanden (Marokko en Turkije).

6.5.5.2 OPDELING PER PROVINCIE

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	215	33,8%
Limburg	70	11,0%
Oost-Vlaanderen	143	22,5%
Vlaams-Brabant	125	19,7%
West-Vlaanderen	83	13,1%
TOTAAL	636	100,0%

6.5.6 SLACHTOFFER MENSENHANDEL MET BIVR

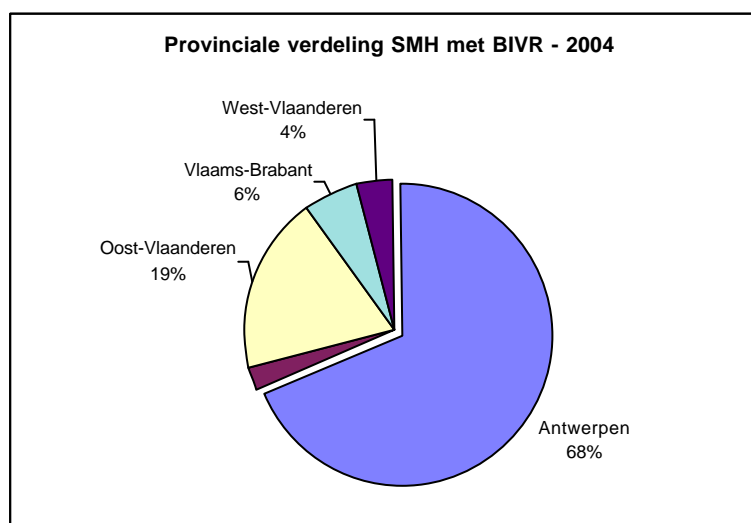
6.5.6.1 OPDELING NAAR NATIONALITEIT

nationaliteiten	Slachtoffer Mensenhandel met BIVR - 2004	
	Aantal	Aandeel
Nigeriaanse	22	28,21%
Chinese	16	20,51%
Albanese	8	10,26%
Roemeense	5	6,41%
Russische	4	5,13%
Marokkaanse	3	3,85%
Ghanese	3	3,85%
Kameroense	3	3,85%
Nigerese	3	3,85%
Thaise	2	2,56%
Bulgaarse	2	2,56%
Iraanse	2	2,56%
onbepaalde	2	2,56%
Poolse	1	1,28%
Ecuadoraanse	1	1,28%
Joegoslavische	1	1,28%
Afghaanse	1	1,28%
TOTAAL	79	100,00%

6.5.6.2 OPDELING PER PROVINCIE

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	54	68,4%
Limburg	2	2,5%
Oost-Vlaanderen	15	19,0%
Vlaams-Brabant	5	6,3%
West-Vlaanderen	3	3,8%
TOTAAL	79	100,0%

Bij de provinciale verdeling moet opgemerkt worden dat de arbeidskaart C toegekend wordt op basis van het administratief adres van de slachtoffers. Velen van deze slachtoffers zijn gedomicilieerd bij erkende opvangtehuizen (bvb. zoals Pajoke).

6.5.7 SLACHTOFFER MENSENHANDEL MET AANKOMSTVERKLARING

6.5.7.1 OPDELING NAAR NATIONALITEIT

nationaliteiten	Slachtoffer Mensenhandel met aankomstverklaring - 2004	
	Aantal	Aandeel
Nigeriaanse	9	64,29%
Chinese	2	14,29%
Indische	2	14,29%
Kameroense	1	7,14%
TOTAAL	14	100,00%

6.5.7.2 OPDELING PER PROVINCIE

Provincie	Aantal	%
Antwerpen	8	57,1%
Limburg	0	0,0%
Oost-Vlaanderen	6	42,9%
Vlaams-Brabant	0	0,0%
West-Vlaanderen	0	0,0%
TOTAAL	14	100,0%

Ook hier dient opgemerkt dat bij de interpretatie van deze cijfers dient rekening gehouden te worden met het feit dat de arbeidskaart C toegekend wordt op basis van het administratief adres van de slachtoffers. Velen van deze slachtoffers zijn gedomicilieerd bij erkende opvangtehuizen (bvb. zoals Pajoke).

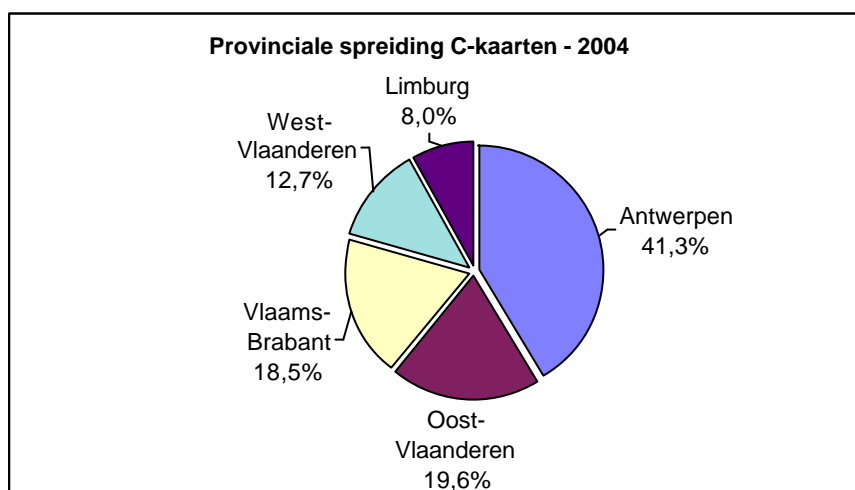
6.6 OPDELING NAAR NATIONALITEIT (ALLE CATEGORIEËN)

Belangrijkste nationaliteiten	C kaarten - 2004	
	C-Kaarten	Aandeel
TOTAAL	12.582	
Russische	2.172	17,26%
Chinese	1.168	9,28%
Iraanse	791	6,29%
Joegoslavische	737	5,86%
Congolese	540	4,29%
Marokkaanse	477	3,79%
Iraakse	437	3,47%
Turkse	371	2,95%
Nepalese	337	2,68%
Kameroense	284	2,26%
Armeense	244	1,94%
Albanese	188	1,49%
Poolse	183	1,45%
Rwandese	182	1,45%
Oezbeekse	178	1,41%
Nigeriaanse	176	1,40%
Kazachse	175	1,39%
Pakistaanse	156	1,24%
Bulgaarse	152	1,21%
Georgische	150	1,19%
Soedanese	139	1,10%
Syrische	135	1,07%
Kirgische	126	1,00%
Oekraïense	125	0,99%
Angolese	119	0,95%
Indische	112	0,89%
Burundische	108	0,86%
Algerijnse	103	0,82%
Togolese	101	0,80%
Afghaanse	100	0,79%

6.7 PROVINCIALE SPREIDING (ALLE CATEGORIEËN)

Provincie	Aantal
Antwerpen	5.193
Oost-Vlaanderen	2.464
Vlaams-Brabant	2.328
West-Vlaanderen	1.594
Limburg	1.003
TOTAAL	12.582

6.8 WEIGERINGEN EN BEROEPSCHRIFTEN

In 2004 werden in totaal 706 aanvragen om een arbeidskaart C geweigerd.

Er werden 65 beroepschriften ingediend ten gevolge van een weigeringsbeslissing van een C-kaart, waarvan er uiteindelijk slechts één enkele geleid heeft tot een goedkeuring na beroep.

Het wekt enige verbazing dat er nog 65 beroepschriften werden ingediend, vermits de bevoegde overheid niet kan afwijken van de exhaustief opgesomde voorwaarden waaronder een arbeidskaart C kan worden toegekend. Behartenswaardige en sociale motieven geven zelfs de bevoegde minister geen mogelijkheid om af te wijken van deze voorwaarden.

Tegen weigeringsbeslissingen na beroep werd diverse malen een verzoek tot herziening bij de Raad van State ingeleid. In geen enkel geval heeft de Raad van State de beslissing van de administratie vernietigd.

7 VOORLOPIGE ARBEIDSVERGUNNINGEN

7.1 INLEIDING

Bij bespreking van de voorlopige arbeidsvergunningen dient te worden opgemerkt dat het aantal vergunningen geenszins overeenkomt met het aantal tewerkgestelde personen. Immers per persoon kunnen meerdere vergunningen worden toegestaan (per tewerkstelling). In de tuinbouwsector is het bovendien courant dat één werknemer bij meerdere werkgevers tewerkgesteld wordt; deze werkwijze is eigen aan de regeling “seizoen en gelegenhedswerk (65 dagen regeling).

Ook in andere sectoren is een verandering van werkgever mogelijk.

Een groot deel van de voorlopige arbeidsvergunningen betreft een deeltijdse tewerkstelling (seizoen en gelegenhedswerk en tewerkstellingen in de horeca).

7.2 REGULARISATIEAANVRAGERS

7.2.1 REGLEMENTERING

Tot vóór 1 april 2003 konden deze personen onmiddellijk worden tewerkgesteld door een werkgever op basis van een attest van de VDAB waarin bevestigd werd dat er door die werkgever een volledig en conform aanvraagdossier was ingediend. Dit is sinds 1 april 2003 niet langer mogelijk. Ook de eventuele tewerkstellingen die louter op basis van dit attest van de VDAB nog in uitvoering waren, dienden onmiddellijk te worden stopgezet.

Sinds 1 april 2003 moeten de werkgever en de werknemer steeds in het bezit zijn van een voorlopige arbeidsvergunning toegekend door de bevoegde migratiedienst. De tewerkstelling mag niet aanvatten vooraleer deze vergunning werd afgeleverd.

Wie komen in aanmerking?

- De buitenlandse onderdanen die een aanvraag tot regularisatie van het verblijf hebben ingediend op grond van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemde werknemers verblijvend op het grondgebied van het rijk,

voor wie binnen dit kader nog geen definitieve beslissing werd uitgesproken door de Dienst Vreemde Vreemdelingen.

- De buitenlandse onderdanen die vóór 10 januari 2000 een aanvraag tot regularisatie hebben ingediend gebaseerd op artikel 9, 3° lid van de verblijfwetgeving van 15 december 1980, en waarin nog geen beslissing is genomen in toepassing van de omzendbrief van 15 december 1998 (betreffende de toepassing van dit artikel 9, 3° lid).

De voorlopige arbeidsvergunningen voor regularisatieaanvragers worden afgeleverd voor een maximale duur van drie maanden. De absolute cijfergegevens (817 voorlopige vergunningen) dienen dan ook te worden genuanceerd (zo is het best mogelijk dat voor één en dezelfde persoon vier voorlopige arbeidsvergunningen werden afgeleverd over de duur van één jaar tewerkstelling. In concreto betreft het aldus 308 regularisatieaanvragers.

7.2.2 AFGELEVERDE VOORLOPIGE VERGUNNINGEN AAN REGULARISATIEAANVRAGERS

Toegekende voorlopige vergunningen aan regularisatieaanvragers - 2004	
Categorie	Aantal
(VA) Regularisatie	669
(VA) Regularisatie(wet) Seizoen	144
(VA) Regularisatie(art 9)	4
Voorlopige Arbeidsvergunningen	817

**7.2.2.1 BELANGRIJKSTE NATIONALITEITEN VOORLOPIGE VERGUNNINGEN AAN
REGULARISATIEAANVRAGERS**

Regularisatieaanvragers per nationaliteit - 2004							
Nationaliteiten	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen	Vlaanderen	Aandeel
Indische	43	102	1	22	4	172	21,1%
Roemeense	57	0	3	77	4	141	17,3%
Marokkaanse	92	3	5	1	4	105	12,9%
Pakistaanse	67	5	0	1	3	76	9,3%
Turkse	53	13	1	0	0	67	8,2%
Bhutaanse	15	9	0	15	25	64	7,8%
Egyptische	31	2	0	4	6	43	5,3%
Israelische	17	0	0	0	0	17	2,1%
Chinese	3	6	1	0	6	16	2,0%
Ghanese	15	0	0	0	0	15	1,8%
Nigeriaanse	8	0	1	0	4	13	1,6%
Bengaalse	12	0	0	0	0	12	1,5%
Senegalese	11	0	0	0	0	11	1,3%
Afghaanse	7	1	1	0	0	9	1,1%
Nepalese	2	3	0	0	4	9	1,1%
Joegoslavische	6	0	0	0	0	6	0,7%
Liberiaanse	4	0	1	0	0	5	0,6%
Sierraleonse	5	0	0	0	0	5	0,6%
Beninse	4	0	0	0	0	4	0,5%
Bosnische	4	0	0	0	0	4	0,5%
Oekraïense	4	0	0	0	0	4	0,5%
Somalische	4	0	0	0	0	4	0,5%
Togoese	0	0	4	0	0	4	0,5%
Bulgaarse	3	0	0	0	0	3	0,4%
Burkinese	3	0	0	0	0	3	0,4%
Slovaakse	0	0	3	0	0	3	0,4%
Armeense	0	0	0	0	1	1	0,1%
Georgische	1	0	0	0	0	1	0,1%
Totaal	471	144	21	120	61	817	100,0%

7.2.2.2 SECTORALE SPREIDING VOORLOPIGE VERGUNNINGEN AAN REGULARISATIEAANVRAGERS

Regularisatieaanvragers per sector - 2004							
nationaliteiten	Antwerpen	Limburg	Oost- Vlaanderen	Vlaams Brabant	West- Vlaanderen	Vlaanderen	Aandeel
01 landbouw, jacht	141	119	12	22	22	316	38,7%
55 hotels & restaurant	104	10	3	14	26	157	19,2%
45 bouwnijverheid	49	2	1	64	0	116	14,2%
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	48	5			5	58	7,1%
15 vervaardiging voeding & drank	24	2	2	9	3	40	4,9%
93 overige diensten	25	1		6	1	33	4,0%
00 onbekend	22	3			4	29	3,5%
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	12	2			0	14	1,7%
64 Post & telecommunicatie	11				0	11	1,3%
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	1			4	0	5	0,6%
60 vervoer te land/via pijleidingen	5				0	5	0,6%
80 onderwijs	5				0	5	0,6%
17 vervaardiging textiel	4				0	4	0,5%
20 houtindustrie & hout-/kurkart.	4				0	4	0,5%
35 vervaard. Overige transportmiddelen	4				0	4	0,5%
74 overige zakelijke dienstverlening	4				0	4	0,5%
85 gezondheidszorg & maatsch. dst.verlening	0		3	1	0	4	0,5%
28 produkten van metaal excl machines	3				0	3	0,4%
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	3				0	3	0,4%
22 uitgeverije, drukkerij, reproductie	1				0	1	0,1%
91 verenigingen, n.e.g.	1				0	1	0,1%
Totaal	471	144	21	120	61	817	100,0%

7.3 AFGHAANSE ONDERDANEN DIE VÓÓR 1 JANUARI 2003 EEN ASIELAANVRAAG HEBBEN INGEDIEND EN DIE EEN NEGATIEVE BESLISSING HEBBEN ONTVANGEN

Bij omzendbrief van 6 oktober 2003 heeft de toenmalige minister van Werk een tweede categorie van buitenlandse werknemers ingevoerd aan wie voorlopige arbeidsvergunningen kunnen worden toegekend. Het betreft hier de Afghaanse onderdanen die in België een asielaanvraag hebben ingediend vóór 1 januari 2003.

Wie komen in aanmerking?

Onderdanen van Afghanistan die vóór 1 januari 2003 een asielaanvraag hebben ingediend en die een negatieve beslissing hebben ontvangen over hun asielaanvraag:

- hetzij een beslissing van niet ontvankelijkheid van de Dienst Vreemdelingenzaken waartegen geen beroep werd ingediend bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- hetzij een bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- hetzij een weigeringsbeslissing ten gronde van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waartegen geen beroep werd ingediend bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen;
- hetzij een weigeringsbeslissing ten gronde door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen

waarbij in toepassing van de omzendbrieven van 8/3/2004, 3/9/2004 en 9/2/2005 van de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingen, de termijn om het grondgebied te verlaten inmiddels verlengd werd tot 1 september 2005.

Voormelde categorieën van buitenlandse onderdanen komen ook in aanmerking voor een tewerkstelling in de tuinbouwsector als seizoenarbeider.

7.3.1 ALGEMENE GEGEVENS

In 2003 werd er aan 10 afgewezen Afghaanse asielzoekers voorlopige vergunningen toegekend, waarvan 4 bij één werkgever in de sector Post & Telecommunicatie en 3 bij één werkgever uit de kleinhandel.

In 2004 werden er 154 voorlopige vergunningen toegekend aan 101 uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoekers, waarvan 27 voorlopige vergunningen voor seizoen- en gelegenhedswerk. Het betrof 77 werkgevers.

7.3.2 SECTORALE SPREIDING UITGEPROCEDEERDE AFGHAANSE ASIELZOEKERS

Uitgeprocedeerde Afghaanse asielzoekers per sector - 2004							
nationaliteiten	Antwerpen	Limburg	Oost- Vlaanderen	Vlaams Brabant	West- Vlaanderen	Vlaanderen	Aandeel
01 landbouw, jacht	5	18	7	1	5	36	23,4%
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	16	1	5		6	28	18,2%
93 overige diensten	9		10	3	3	25	16,2%
74 overige zakelijke dienstverlening	11		1		0	12	7,8%
55 hotels & restaurant	5		2		4	11	7,1%
15 vervaardiging voeding & drank	0		2		8	10	6,5%
64 Post & telecommunicatie	6		4		0	10	6,5%
00 onbekend	7		2	1	0	10	6,5%
45 bouwnijverheid	1	2			2	5	3,2%
92 cultuur, sport & recreatie	0				3	3	1,9%
02 bosbouw	0				1	1	0,6%
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie	1				0	1	0,6%
51 groothandel & bemiddeling ecl. auto e.d.	0		1		0	1	0,6%
80 onderwijs	0	1			0	1	0,6%
Totaal	61	22	34	5	32	154	100%

7.4 NIET ONTVANKELIJKE AANVRAGEN (WEIGERINGEN)

In 2004 werden er 12 aanvragen tot het bekomen van een voorlopige arbeidsvergunning geweigerd of “niet ontvankelijk verklaard”.

8 VRIJSTELLINGEN

8.1 INLEIDING

In de inleiding van dit jaarverslag wordt gesteld dat de categorieën buitenlandse arbeidskrachten die zijn vrijgesteld van een arbeidskaart, de laatste jaren een significante uitbereiding hebben gekend.

In dit hoofdstuk wordt enkel ingegaan op de regelgeving, alsook op misverstanden die heersen rond bepaalde artikelen.

Er zijn echter geen cijfergegevens beschikbaar omtrent het aantal buitenlandse werknemers die tewerkgesteld worden en genieten van een vrijstelling.

8.2 BESPREKING

Art. 2. KB van 9.6.1999, zoals gewijzigd door het KB van 6/2/2003:

Zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart :

1° de onderdaan van een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte, en, mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen :

a) zijn echtgenoot;

b) zijn bloedverwanten in de nederdalende lijn of die van zijn echtgenoot, beneden 21 jaar of die te hunnen laste zijn;

c) zijn bloedverwanten in de opgaande lijn of die van zijn echtgenoot, die te hunnen laste zijn, met uitzondering van de bloedverwanten in opgaande lijn van de studenten of die van hun echtgenoot;

d) de echtgenoot van de personen bedoeld in b) en c);

Commentaar:

Dit artikel bleef ongewijzigd ten opzichte van het initieel KB van 9/6/1999.

Toch dient opgemerkt te worden dat er vóór 1 mei 2004 een reglementaire wijziging zal aangebracht worden in functie van de overgangperiode voor de EU-toetreders.

Doel van deze aanpassing is dat de overgangperiode van 2 jaar, waarvan de Belgische overheid

integraal wenst gebruik te maken, ook geïmplementeerd wordt in het KB.

Voor 8 van deze landen (Polen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije, Slovenië, Estland, Letland en Litouwen) zullen tijdens deze overgangperiode nog arbeidsvergunningen en arbeidskaarten noodzakelijk zijn voor arbeidsmigratie.

Wel is het zo dat de federale overheid de toetredingsakte beschouwt als een bilateraal akkoord inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Dit betekent dat bij tekorten op de EU-arbeidsmarkt (Eures-systeem), exclusief de toetredende landen, er wel degelijk een toelating zal verstrekt worden.

Voor Malta en Cyprus is geen overgangperiode voorzien, zodat voor inwoners van deze lidstaten de vrijstelling van arbeidskaart voorzien in dit artikel onmiddellijk van kracht wordt.

3° a) de buitenlandse onderdanen die in het bezit zijn van een vestigingsvergunning;
b) de buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden om onbeperkt te verblijven met toepassing van de wet van 15 december 1980 of van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemde werknemers verblijvend op het grondgebied van het Rijk, behalve de personen bedoeld in artikel 9, eerste lid, 16° en 17°;

Commentaar:

Personen met een vestigingsvergunning (de Identiteitskaart voor Vreemdeling of gele identiteitskaart) waren reeds vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart.

De toegevoegde categorie betreft in concreto personen die in het bezit zijn van een verblijfsvergunning “Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister”, waarop geen verblijfsbeperking (meer) rust.

Door diverse intermediairs wordt opgemerkt dat in veel gevallen onterecht een onbeperkt verblijfsrecht wordt toegekend, door schrapping van de vermelding “Tijdelijk verblijf” op de verblijfstitel.

Uit de praktijk blijkt dat de verblijfsbeperking inderdaad vaak ten onrechte wordt opgeheven voor personen die verbonden blijven door een arbeidsovereenkomst met een werkgever in hun land van herkomst (gedetacheerden).

Ook wordt de verblijfsbeperking opgeheven voor hooggeschoold en leidinggevend personeel dat gebruik maakt van het statuut van tijdelijk kaderlid.

Door de administratie werd op diverse fora (vergaderingen van de Adviesraad voor Buitenlandse Werknemers, vergaderingen met de Federale Overheidsdienst voor Binnenlandse Aangelegenheden...) gevraagd om voor voornoemde werknemers het tijdelijk karakter van het verblijf te behouden, gezien het tijdelijk karakter gebaseerd is op de concrete situatie zelf, waarvoor werkgever en werknemer initieel geopteerd hebben.

In 2003 werden met deze bemerkingen onvoldoende rekening gehouden, wat aanleiding kan geven tot misbruiken en oneigenlijk gebruik van de diverse regelgevingen.

5° de in België erkende vluchteling;

Commentaar:

Het betreft hier een overbodige vermelding, gezien asielaanvragers bij erkenning onmiddellijk een verblijfsvergunning “Bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister” zonder verblijfsbeperking toegekend wordt; zij zijn derhalve reeds vrijgesteld op basis van artikel 2,3b van het KB (zie supra).

9° het rijdend of varend personeel dat voor rekening van een in het buitenland gevestigde werkgever tewerkgesteld is aan werken van vervoer te land, ter zee of in de lucht, op voorwaarde dat hun verblijf in België geen drie opeenvolgende maanden overschrijdt;

In vele gevallen wordt ten onrechte dit artikel aangegrepen om een vrijstelling van arbeidskaart te claimen. Om immers in aanmerking te komen voor deze vrijstelling dient:

- de werkgever in het buitenland te zijn gevestigd;
- de werknemer rechtsgeldig bij die werkgever te zijn tewerkgesteld.

De werknemer die onrechtmatig (illegaal) in het buitenland tewerkgesteld is, kan uiteraard niet genieten van deze vrijstelling.

13° de dienstboden die toeristen vergezellen, op voorwaarde dat deze laatsten niet langer dan drie opeenvolgende maanden in België verblijven;

Het gaat hier om personen die toeristen vergezellen. Het is derhalve niet mogelijk op deze basis naar België te komen om voor een beperkte periode tewerkgesteld te worden als inwonende dienstbode bij in België gevestigde autochtoon of allochtoon.

14° de werknemers, die geen onderdaan zijn van een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte, die tewerkgesteld zijn door een in een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte gevestigde onderneming die zich naar België begeeft voor het verrichten van diensten op voorwaarde dat :

- a) deze werknemers, in de Lidstaat van de Europese Economische Ruimte waar zij verblijven, beschikken over een recht op verblijf of een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden;*
- b) deze werknemers op wettige wijze in de Lidstaat waar zij verblijven tewerkgesteld zijn en deze vergunning ten minste geldig is voor de duur van het in België uit te voeren werk;*
- c) deze werknemers in het bezit zijn van een regelmatige arbeidsovereenkomst;*
- d) deze werknemers sedert ten minste zes maanden ononderbroken in dienst zijn bij de onderneming;*
- e) deze werknemers over een paspoort en een verblijfsvergunning beschikken geldig tot het einde van de dienstverlening vermeerderd met een periode van drie maanden, teneinde hun terugkeer naar hun land van oorsprong of verblijf te verzekeren.*

Commentaar:

Dit artikel is gebaseerd op een uitspraak van het Europees Hof van Justitie. Het bedrijf Vander Elst had afbraakwerken in Frankrijk uitgevoerd met in België rechtmatig verblijvende en arbeidsgerechtigde allochtone werknemers. Door de Franse Arbeidsrechtbank werd een sanctie uitgesproken. Deze sanctie werd vernietigd door het Europees Hof op basis van het vrij verkeer van diensten, waarbij gesteld werd dat derdelanders die in vast dienstverband bij een werkgever tewerkgesteld zijn binnen het kader van het vrij verkeer van diensten in een andere lidstaat tewerkgesteld konden worden.

Door de wetgever werd 'in vast dienstverband' vertaald door te eisen dat de werknemer één jaar ononderbroken bij de werkgever in dienst moest zijn. Op basis van klachten ingediend bij de Europese Commissie werd deze voorwaarde van één jaar teruggebracht tot zes maanden.

16° personen die in het buitenland verblijven, er tewerkgesteld worden door een in het buitenland gevestigde werkgever en die naar België komen om aan internationale sportwedstrijden deel te nemen evenals de scheidsrechters, begeleiders, officiële vertegenwoordigers, personeelsleden en alle andere personen geaccrediteerd en/of erkend door internationale of nationale sportfederaties, voor zover hun verblijf in het land niet langer dan drie opeenvolgende maanden duurt.

Commentaar:

Voorheen bestond er onduidelijkheid met betrekking tot buitenlandse beroepssportlui die door een Belgische sportploeg voor korte tijd (bijvoorbeeld de play-offs, wielervedstrijden...) in België tewerkgesteld werden.

De aanpassingen hebben tot doel duidelijk te stellen dat de vrijstelling enkel geldt indien men bij een buitenlandse werkgever tewerkgesteld blijft, en men tijdelijk naar België komt om voor die buitenlandse werkgever aan (een) internationale sportwedstrijd(en) deel te nemen.

In concreto betreft het bijvoorbeeld een Nigeriaanse voetballer, spelend voor Barcelona, die binnen het kader van de UEFA-competitie tegen Anderlecht een match komt spelen, of een Amerikaanse wielrenner, rijdend voor Rabobank, die deelneemt aan de Ronde van Vlaanderen.

19° de studenten die ten behoeve van hun studies in België, verplichte stages moeten verrichten;

Commentaar:

Voorheen was er de vereiste van wettig verblijf in het land.

Nu is het zo dat ook de illegaal in het land verblijvende vreemde werknemer die in België studeert, en binnen het kader van deze studies een verplichte stage moet verrichten, vrijgesteld is van het bezit van een arbeidskaart.

In concreto vrijwaart men de werkgever-stageleider van eventuele strafsancities indien hij binnen dit kader een illegaal in België verblijvende student een stage laat verrichten in diens bedrijf. Belangrijk is wel dat het moet gaan om een verplichte stage.

20° de personen die tewerkgesteld worden in uitvoering van internationale akkoorden die werden goedgekeurd door een federale, gewestelijke of gemeenschapsoverheid in het kader van hun respectievelijke bevoegdheden;

Commentaar:

Vroeger was er onduidelijkheid over de mogelijkheden en effecten die het afsluiten van internationale akkoorden konden veroorzaken. Zo kon de vraag gesteld worden of Vlaanderen een internationaal akkoord kon sluiten inzake cultuur, waarbij de mogelijkheid geboden werd om bibliotecarissen voor een bepaalde periode een tewerkstelling aan te bieden als praktijkopleiding.

Op basis van deze vrijstelling wordt dit mogelijk gemaakt, zelfs zonder beperking in tijd. Men wijst er wel expliciet op dat dit enkel kan mits het respecteren van de eigen gewestbevoegdheden.

21° a) stagiairs die tewerkgesteld worden door een Belgische overheid;

b) stagiairs die tewerkgesteld worden door een internationale instelling van publiek recht in België gevestigd en waarvan het statuut geregeld wordt door een in werking getreden verdrag, of die tewerkgesteld worden in het kader van een programma goedgekeurd door die instelling;

Commentaar:

a) De federale overheid, de gewesten, de provincies of de gemeenten kunnen dank zij deze bepaling stagiairs in dienst nemen, zelfs zonder dat een beperking in tijd dient in acht genomen te worden.

b) Het betreft hier onder meer de Nato, Shape, Uno, EU...

Wat de programma's goedgekeurd door die instelling betreft kan bijvoorbeeld verwezen worden naar door de EU-programma's zoals Phare, Erasmus, Leonardo.... Ook hier wordt geen beperking in tijd voorzien.

22° a) leerlingen die de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt hebben, die aangeworven werden met een leerovereenkomst of met een overeenkomst inzake alternerend leren, erkend door de bevoegde overheid;

b) leerlingen die wettig in België verblijven en die aangeworven werden met een leerovereenkomst of met een overeenkomst inzake alternerend leren, erkend door de bevoegde overheid;

Commentaar:

a) Deze bepaling maakt het mogelijk dat illegaal in het land verblijvende minderjarige vreemdelingen eender welke vorm van alternerend leren (bijvoorbeeld individuele beroepsopleiding, deeltijds werken-deeltijds leren...) aanvatten bij minderjarigheid. Zij mogen deze gestarte opleiding nog verderzetten na hun 18de, maar kunnen binnen deze context geen nieuwe opleiding aanvatten.

In concreto vrijwaart men de werkgever-opleider van eventuele strafsancities indien hij bedoelde personen binnen voornoemd kader tewerkstelt.

b) Wettig in het land verblijvende vreemdelingen kunnen eender welke vorm van alternerend leren volgen.

23° de werknemers in het bezit van een arbeidskaart A, B of C, zoals bedoeld in artikel 3 van dit besluit, voor de arbeid verricht op het grondgebied van een andere bevoegde overheid dan deze die de arbeidskaart heeft afgeleverd en wanneer het een werknemer betreft die in het bezit is van een arbeidskaart B om hetzelfde beroep uit te oefenen bij dezelfde werkgever als deze tot wie de tewerkstelling beperkt is;

Commentaar:

Strikt genomen konden buitenlandse arbeidskrachten vroeger enkel in de regio werken die de arbeidskaart toegekend had.

Met dit artikel wou men het juridisch mogelijk maken dat iemand met een arbeidskaart A, B, of C ook in een andere regio mag werken. Dit is ook logisch, daar het evident is dat iemand die in Brussel woont, en dus daar een arbeidskaart C bekwaam, ook in bijvoorbeeld Dilbeek zou kunnen tewerkgesteld worden.

24° de personen die tewerkgesteld worden door een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap;

Commentaar:

Dit artikel is noodzakelijk om buitenlandse onderdanen die voor het PWA- statuut in aanmerking komen, ook een effectieve mogelijkheid op tewerkstelling als PWA-er te bieden.

Opgemerkt dient te worden dat er een vrij groot misverstand is wat betreft het bezitten van een arbeidskaart en de mogelijkheid te kunnen worden tewerkgesteld als PWA-er. Enkel de personen

opgesomd in artikel 38 van de programmawet van 2/1/2001 komen voor het PWA statuut in aanmerking. Asielaanvragers of studenten met een arbeidskaart C komen hiervoor niet in aanmerking.

25° De postdoctorale vreemde werknemers die houder zijn van een doctorsgraad of een gelijkwaardige kwalificatie hebben, die genieten van een tegemoetkoming voor wetenschappelijk onderzoek en die in het kader van de internationale mobiliteit een fundamenteel wetenschappelijk onderzoek in een gastuniversiteit tot een goed einde brengen met het oog op de valorisering van hun wetenschappelijke kennis opgedaan in het kader van het doctoraat en dit voor een periode van maximum drie jaar; de Universiteit moet de bevoegde gewestoverheid informeren van de komst van de postdoctorandus, ten laatste binnen de maand van aankomst.

Commentaar:

Er bestond reeds de mogelijkheid om navorsers voor een periode van 4 jaar tewerk te stellen op basis van een arbeidsvergunning en arbeidskaart B.

Deze mogelijkheid wordt door dit artikel uitgebreid met een vrijstelling voor een periode van 3 jaar voor fundamenteel wetenschappelijk onderzoek.

Aangezien men in casu spreekt van “de komst” van de doctorandus en de meldingsplicht “ten laatste binnen de maand na aankomst”, moet men er van uitgaan dat het hier personen betreft die nog naar België moeten komen, en derhalve niet de navorsers die reeds in het land actief zijn.

Het is evident dat deze regeling een enorme invloed heeft op de afleveringen van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten binnen de bestaande context van art. 9,8°. Dit blijkt duidelijk uit het zeer beperkte aantal toegekende arbeidskaarten B na 1/4/2003.

In de loop van 2004 ontving de administratie 48 kennisgevingen van dergelijke vrijgestelde postdoctorandi. Het is meer dan waarschijnlijk dat verschillende universiteiten de in de regelgeving opgenomen meldingsplicht al dan niet bewust vergeten.

9.1 INLEIDING

Het toezicht op de wetgeving 'tewerkstelling buitenlandse werknemers' wordt door diverse inspectiediensten (federaal en regionaal) uitgeoefend. Elke inspectiedienst beschikt over dezelfde mogelijkheden en bevoegdheden.

Zij kunnen optreden voor inbreuken op de bepalingen betreffende:

- Het tewerkstellen van een persoon van vreemde nationaliteit in strijd met de bepalingen van de wet van 30 april 1999 of de uitvoeringsbesluiten waarbij hetzij de vreemde werknemer illegaal in het land verblijft en tewerkgesteld is zonder arbeidskaart, hetzij de vreemde werknemer legaal in het land verblijft maar tewerkgesteld is zonder arbeidskaart.
- Tegen betaling als tussenpersoon voor de buitenlander optreden bij het binnenkomen of bij het zoeken naar werk in België.
- Als tussenpersoon de buitenlandse werknemer, de werkgever of de autoriteiten te hebben misleid.
- De arbeidskaart doen betalen of het contract vroegtijdig verbreken.
- Niet verwittigen van bevoegde overheden bij wijziging van de toestand van de persoon zoals vertrek, tewerkstelling bij andere werkgevers dan deze waarvoor de vergunning en kaart werden afgeleverd.
- Het verhinderen van het toezicht.

In het Belgisch Staatsblad van 5 augustus 2004 verscheen het decreet van 30/04/2004 tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaal-rechtelijke aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest bevoegd zijn. Dit decreet wordt aangehaald als 'decreet houdende sociaal-rechtelijk toezicht'. Het bepaalt o.m. de bevoegdheidsdomeinen van de afdeling Inspectie Werkgelegenheid.

Door het Besluit van de Vlaamse Regering van 14/01/2005 en het Ministerieel Besluit van 17/02/2005 werd verder uitvoering gegeven aan het decreet.

Daarmee wordt een grondige juridische basis gelegd voor het optreden van de beëdigde inspecteurs.

Het toezicht op de wetgeving inzake de tewerkstelling van buitenlandse werknemers wordt evenwel geregeld door de federale wetgeving, waaruit ook de Vlaamse inspectiedienst haar bevoegdheid haalt.

9.2 ALGEMEEN OVERZICHT

9.2.1 AANTAL UITGEVOERDE CONTROLES: PERIODE VAN 1 JANUARI 2004 TOT EN MET 31 DECEMBER 2004.

In het jaar 2004 werden er in deze materie 535 controles uitgevoerd. Deze hadden betrekking op 777 werkgevers.

Deze controles geschieden hetzij op eigen initiatief, hetzij op vraag van de functioneel behandelende afdeling, hetzij door andere (externe) aanvragers.

De verdeling is als volgt:

	Aantal				%			
	2001	2002	2003	2004	2001	2002	2003	2004
Eigen onderzoeken	73	141	244	177	19,8	26,4	35,9	33,1
Gecoördineerde acties / AC*	74	69	73	57	20,1	12,8	10,9	10,6
Gevraagde onderzoeken door de afdeling Tewerkstelling	200	295	339	276	54,5	55,2	50	51,6
Gevraagde controles door anderen**	21	30	22	25	5,6	5,6	3,2	4,7
Totaal	368	535	678	535	100	100	100	100

* AC = Arrondissementscellen

** Het betreft o.m. politiediensten, arbeidsauditoraten, andere gewesten, klachten

De geografische opdeling van de gecontroleerde werkgevers is als volgt:

Provincie	Gecontroleerde werkgevers
Vlaams-Brabant	125
Antwerpen	238
Limburg	156
Oost-Vlaanderen	182
West-Vlaanderen	76
Totaal	777

Voorgaande tabel vergt enige commentaar.

a) In vergelijking met 2003 is er een daling van het aantal controles vast te stellen.

De daling van het aantal doet zich voor bij zowel de gevraagde als de eigen opgezette controles en laat zich verklaren door o.m.:

- een hogere tijdsbesteding voor controles in andere bevoegdheidsdomeinen;
- het ad hoc en gericht onderzoek van de sportsector;
- mindere deelname aan AC acties ingevolge andere prioriteiten;
- wetswijzigingen ingevolge toetreding nieuwe EU-lidstaten;
- grotere tijdsbesteding ingevolge complexiteit van de dossiers.

Desalniettemin werd er voor gezorgd dat de diverse sectoren en risicodomeinen werden bezocht en aan toezicht onderworpen, o.m.:

- fruit- en tuinbouw;
- horeca;
- bouw en aanverwanten.

Daarenboven werden voornamelijk in de sportsector, alsook met betrekking tot een aantal eerder uitgevoerde inspecties, opvolgingscontroles ingesteld.

b) Sinds 1995 bestaat een protocol van samenwerking tussen de diverse inspectiediensten, met de bedoeling de strijd tegen de illegale tewerkstelling van vreemde werknemers en de mensenhandel te intensifiëren en het optreden van de diverse inspectiediensten te coördineren binnen de Arrondissementscellen (AC).

Hierbij dient te worden genoteerd dat de werkwijze en organisatie van diverse AC in de loop van 2004 onderhevig was aan de gestarte heroriëntering naar aanleiding van de wet van 3 mei 2003, waardoor de deelname aan acties niet steeds optimaal en overal kan worden opgenomen (zie hoofdstuk 9.4).

Toch werd aan 57 acties deelgenomen met een gemiddelde deelname van 4 inspectiediensten en gemiddeld 4,5 gecontroleerde werkgevers per actie.

De voornaamste sectoren waarin aan acties werd deelgenomen zijn:

- fruit en tuinbouw;
- horeca;

- bouw;
- diverse (o.a. schoonmaak, informatica en vervoer);
- inwonend personeel – huishoudens.

Dit is gelijklopend met de verdeling vastgesteld in 2003. Wel wordt een verhoogde activiteit vastgesteld in de bouwsector.

c) De categorie eigen onderzoeken behelzen zowel eigen gecoördineerde acties als controles en opvolging van individuele dossiers.

d) Van andere aanvragers werden 25 vragen tot onderzoek geregistreerd. Ten aanzien van vorig jaar is een stijging van deze vragen vast te stellen. Anderzijds werden sommige vragen geïncorporeerd in de gewone gevraagde onderzoeken.

Voornamelijk gaat het om het stellen van bijkomende onderzoeksdaden op basis van gegevens verzameld door andere diensten of vragen van de auditoraten. Daarenboven zijn hierin een aantal klachten verwerkt.

Categorieën / sectoren

De controles situeren zich in alle sectoren van de economische bedrijvigheid.

De sectoren waarin in hoofdzaak controles werden uitgevoerd zijn in dalende volgorde:

- cultuur, sport en recreatie (139);
- particuliere huishoudens met werknemers (62);
- bouw (47);
- horeca / restaurants (43);
- informatica en aanverwante activiteiten (35);
- land- en tuinbouw (30).

Ten aanzien van 2003 werden in de sectoren bouw, cultuur / sport en particuliere huishoudens meer controles uitgevoerd. De groothandel, de vervoersector en de land- en tuinbouw kwamen in 2004, in vergelijking met vorige jaren, minder aan bod.

De meest gecontroleerde buitenlandse werknemers zijn in dalende volgorde:

- personen in de bouwsector;
- horecapersoneel;
- beroepssporters.

Aantal gecontroleerde werkgevers / werknemers

Naast het aantal controles en de diverse sectoren is het nuttig daarbij de reikwijdte ervan na te gaan. Onderstaande tabel geeft hiervan een indicatie.

	AC's		Eigen en gevraagde controles		Totaal	
	2003	2004	2003	2004	2003	2004
Werkgevers	447	299	465	478	912	777
Werknemers	2333	1490	930	478	3263	1968

Dit betekent dat gemiddeld per controle 1,45 werkgevers en 3,7 werknemers worden gevat.

In 2003 bedroeg dit respectievelijk 1,35 en 4,8.

Eén en ander laat besluiten dat, ondanks het minder aantal controles, daarbij iets meer werkgevers betrokken zijn. Daar tegenover waren minder werknemers in de controles betrokken.

9.2.2 GEVOLGEN VAN DE CONTROLES

Het inspectieoptreden behelst blijvend zowel een informatief – preventief als een curatief – repressief aspect.

Al naargelang de aard van het optreden, het al of niet vaststellen van inbreuken, het aantal herhalingen van eerder vastgestelde feiten en de algehele beoordeling kan de inspectie zowel informerend, waarschuwend met termijnstelling als verbaliserend optreden.

De inspectie betracht steeds door een bezoek ter plaatse hetzij te vermijden (inclusief de nodige voorlichting te bezorgen) dat zich in de toekomst inbreuken zouden voordoen, hetzij verbaliserend op te treden met het oog op het herstel van een niet-wettelijke toestand.

9.2.2.1 OVERZICHT VAN DE MAATREGELEN

	Aantal			PV waarschuwing / termijn			Pro-Justitia		
	2002	2003	2004	2002	2003	2004	2002	2003	2004
Eigen onderzoeken	141	244	177	6	4	9	12	17	18
Gecoördineerde acties (AC)	69	73	57	1	0	1	2*	0*	1*
Gevraagde controles (AT)	295	339	276	10	11	11	19	7	7
Gevraagde controles (andere)	30	22	25	1	0	1	1	0	1
Totaal	535	678	535	18	15	22	34	24	27

* Inzake de gecoördineerde acties binnen AC dient te worden opgemerkt dat het hier controles betreft die diverse aspecten behelzen (migratie – sociale documenten – lonen – werkloosheid). Bij deze acties wordt meestal na overleg verbaliserend opgetreden door de dienst(en) bevoegd voor het geheel van de onderzochte reglementeringen. Ingeval opgetreden wordt door AIW komt dit voor rekening van de eigen onderzoeken.

Commentaar:

a) In 2004 werd in 49 gevallen een maatregel getroffen. In vergelijking met 2003 is dit een stijging en een status quo t.o.v. 2002.

Eenzijds toont één en ander aan dat én diepgaander en kordater werd gecontroleerd én dit blijkbaar in sectoren waar risico tot inbreuken hoger ligt. Anderzijds moet worden vermeld dat bij gezamenlijke controles (met aandacht voor diverse aspecten: tewerkstelling buitenlandse werknemers, sociale documenten, loon, werkloosheidsreglementering) meestal, na overleg, wordt opgetreden door de diensten bevoegd voor het geheel van de onderzochte reglementen (eenheid van dossier). Het aandeel van AIW is niet in deze tabel vervat.

Volledigheidshalve moet worden vermeld dat het hier gaat om effectieve vaststellingen (inbreuken) en de daarbij getroffen maatregelen. Eén en ander doet geen definitieve uitspraak omtrent het aantal bestaande onregelmatigheden.

b) Daarenboven wordt het eerder minimale aantal maatregelen (t.o.v. totaal aantal controles) verklaard door het feit dat een groot aantal controles ingesteld werden ingevolge aanvragen tot het bekomen van de vergunningen en eventueel onderzoeken van de beroepschrijften. Veelal zijn de personen nog niet op onregelmatige wijze werkzaam. Deze controles hebben én een adviserend (t.a.v. beslissingsorgaan) én een preventief karakter.

Bij de eigen onderzoeken wordt in 15,2 % (8,6 in 2003) een maatregel getroffen; bij de gevraagde controles in 6,6 % (5,3 % in 2003) van de dossiers.

c) In 27 (5 %) gevallen werd Pro-Justitia opgesteld. In 2003 werden 24 (3,54 %) Pro-Justitia's opgesteld. Inzake Processen Verbaal van waarschuwing werd in 22 (4,1 %) gevallen derwijze gehandeld ten opzicht van 16 (2,2 %) maal in 2003.

9.2.2.2 SECTOREN

De inbreuken (Pro-Justitia) situeerden zich vooral in de volgende sectoren:

Sector
Land- en tuinbouw
Horeca en restaurants
Particuliere huishoudens
Sport / cultuur / recreatie
Vervoer te land (transport)
Onderwijs
Vervoer over water (binnensc
Informatica en aanverwanten
Gezondheidszorg
Bouw
Andere
Totaal

9.3 BIJZONDERE CATEGORIEËN / AANDACHTSPUNTEN 2004

9.3.1 BEROEPSSPORTERS

In navolging van de controles in de sportsector in 2002 en 2003, werd ook voor het seizoen 2003 – 2004 een controleplanning uitgewerkt die erin bestond dat de Vlaamse voetbalclubs van 1°, 2° en 3° klasse heren werden gecontroleerd en opgevolgd; alsook de hoogste reeks van de Vlaamse volleybal- en basketbalploegen, en dit zowel bij de mannen als de vrouwen.

In totaal - verspreid over de tweede helft van 2003 en het jaar 2004 - werden aldus 103 sportploegen gecontroleerd.

Sporttak	Aantal		Pro Justitia		Waarschuwing	
	2003	2004	2003	2004	2003	2004
Voetbal	58	82	5	2	7	1
Basketbal	7	4	1		13	
Volleybal	17	4	2	2	4	
Handbal	10				1	
Zaalvoetbal		11				
Andere (tafeltennis, motorsport)		2				
Totaal	92	103	8	4	25	1

Ook nu werden er in de eerste en tweede klasse voetbal veel minder inbreuken vastgesteld waaruit blijkt dat het optreden van de voorbije jaren zijn nut heeft bewezen zowel naar verbalisering als naar sensibilisering.

De strenge aanpak heeft ervoor gezorgd dat de toestand zowel in eerste als in tweede klasse nagenoeg is geregulariseerd, althans op het vlak van arbeidsvergunningen.

In andere sporttakken werden evenwel, relatief gezien, nog een aantal inbreuken vastgesteld.

Weliswaar moet worden aangestipt dat opvolging noodzakelijk blijft, mede in het licht van het respecteren van de bepalingen inzake het loon. Wat dat laatste betreft heerst er nogal wat verwarring binnen de profwereld van de diverse sporttakken omtrent het begrip loon en wat hieronder dient te worden verstaan overeenkomstig de van toepassing zijnde sociaal-rechtelijke wetgeving.

Bovendien blijkt het onderscheid tussen beroepssporter, niet-amateur en amateur voor verwarring en onduidelijkheid te zorgen. Er zal steeds ten gronde moeten worden nagegaan hoe de gezagsverhoudingen liggen.

9.3.2 INDISCHE DIENSTKNECHT-KOKS

In opvolging van eerdere controles en de gedane vaststellingen, en ingevolge aanvragen, werd andermaal in 2004 opdracht gegeven om naast de onderzoeken naar aanleiding van een beroepschrift ook opvolgingscontroles te organiseren.

Zo werden naast hernieuwingen van lopende arbeidsvergunningen en nieuwe aanvragen tevens spontane controles uitgevoerd waarbij naast de algemene geldende voorwaarden vooral aandacht werd besteed op de naleving van de aangegane engagementen in het verleden.

Meer bepaald werden opnieuw volgende aspecten bijzonder nagekeken:

- de wijze van betaling van het loon;
- de huisvesting;
- aan de werknemer bij de aankomst in België een aantal vormingsactiviteiten te bieden met betrekking tot taalopleiding en maatschappelijke oriëntatie zodat hij in kennis wordt gesteld van zijn rechten en plichten als werknemer;
- de mogelijkheid en engagement controles niet te hinderen.

In deze sector werden in totaal **21 controles** uitgevoerd. Deze situeerden zich uitsluitend in de provincie Antwerpen.

9.3.3 GESPECIALISEERDE TECHNIEKERS

Gezien het verder vastgestelde veelvuldige gebruik van dit artikel werden in 2004 tot de maand mei in totaal 7 globale onderzoeken uitgevoerd. In tegenstelling tot vorig jaar werd de wetgeving nauwkeuriger opgevolgd. Er was geen noodzaak om afgeleverde kaarten in te trekken.

9.3.4 HOOGGESCHOOLDEN / LEIDINGGEVENDEN

Tijdens het voorbije jaar werden 44 controles in deze sector uitgevoerd.

Bij de onderzoeken uitgevoerd in dit kader werden volgende knelpunten vastgesteld:

- In de IT-sector worden de aanvragen voor hooggeschoolden ingediend via de tussenkomst van advocatenkantoren, die als mandataris optreden in België voor buitenlandse bedrijven die eigen IT-specialisten (hooggeschoolden) detacheren voor de uitvoering van opdrachten bij Belgische bedrijven. Meestal betreft het de implementatie van softwarepakketten. Aangezien de IT-specialisten via een beurtroolsysteem voor een beperkt aantal maanden worden tewerkgesteld, worden er door de mandataris meerdere arbeidsvergunningen gelijktijdig aangevraagd voor dezelfde werkgever. Ook ten aanzien van de fiscale wetgeving brengt dit mee dat één en ander mogelijk wordt omzeild.

- Bij beëindiging van de tewerkstelling voor het verstrijken van de geldigheidsduur van de arbeidsvergunning wordt de bevoegde overheid niet in kennis gesteld hiervan in overeenstemming met art.12, 2^od van de wet van 30 april 1999.
- Aangezien de lonen worden uitbetaald in het buitenland, verloopt het afleveren van de bewijsstukken betreffende de naleving van de loonsvoorwaarden moeizaam.
- Het grote aantal aanvragen van arbeidsvergunningen voor de tewerkstelling van buitenlandse hooggeschoolden kan mogelijks verklaard worden door het feit dat de jaarlijkse bezoldiging voor hooggeschoolde in 2004 minimaal dient overeen te stemmen met een brutoloon van 31 669 euro, wat zeer laag is in vergelijking met de gangbare lonen.
- Een zakenvisum kan slechts toegekend en gebruikt worden in welomlijnde gevallen en voorwaarden. Een dergelijk visum is slechts geldig voor maximum 3 maanden (meerdere binnenkomsten zijn mogelijk aangezien deze personen soms maar enkele dagen aanwezig hoeven te zijn)

9.3.5 AU PAIRS

In de loop van het jaar 2004 werden 41 controles uitgevoerd binnen deze sector.

De afdeling Inspectie Werkgelegenheid heeft naar aanleiding van controles vastgesteld dat au pairs door het gastgezin in een aantal gevallen ingeschakeld worden als louter goedkope kinderoppas en/of poetspersoneel.

De controles en de vaststellingen in deze sector verlopen echter moeilijk. Vaak is de au pair niet snel geneigd om een klacht in te dienen, ten eerste omdat de bevoegde instanties soms niet gekend zijn, ten tweede omdat het ‘zakgeld’ dat ze hier krijgen (€450) in hun ogen vaak zeer hoog is, en ten derde omwille van de gevolgen (o.a. het land verlaten).

9.3.6 SAMENGEVAT BETEKENT DIT VOOR DE SPECIFIEKE CATEGORIEËN VOLGEND RESULTAAT

	Aantal		% t.o.v. totaal migratie	
	2003	2004	2003	2004
Sport	92	72	13,5	13,5
Koks	19	21	2,8	3,9
Techniekers	7	7	1	1,3
Hooggeschoolden / leidinggevenden	38	44	5,6	8,2
Au-pair	47	41	6,9	7,6
Totaal	203	185	29,9	34,5

9.4 WERKING VAN DE AC'S EN CELLEN MENSENHANDEL

9.4.1 AC

Op 23 maart 1995 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan een samenwerkingsakkoord met betrekking tot de coördinatie van de controles betreffende tewerkstelling van arbeidskrachten van vreemde nationaliteit.

Het betreft een akkoord dat kan worden ingepast in het al bestaande protocol van 1993 tussen de federale inspectiediensten. Dit akkoord voorzag in een betere samenwerking alsook een vlottere uitwisseling van informatie en gegevens. Bovendien streefde men naar een betere harmonisering en coördinatie tussen de reglementeringen betreffende verblijf en tewerkstelling van werknemers van vreemde nationaliteit. In Vlaanderen kwamen als dusdanig 12 arrondissementele inspectiecellen tot stand.

Vanaf **1 juli 2003** werd gewerkt op basis van de nieuwe wet van 3/05/2003 (B.S., 10/06/03) houdende de oprichting van de Federale Raad voor de strijd tegen de illegale arbeid en de sociale fraude, het Federale Coördinatiecomité en de Arrondissementscellen.

Per gerechtelijk arrondissement wordt een arrondissementscel opgericht, voorgezeten door de arbeidsauditeur en voor het overige samengesteld uit vertegenwoordigers van de inspectiediensten.

De arrondissementscellen worden ondersteund door een secretariaat dat per provincie werd uitgebouwd en wordt waargenomen door de SI en TSW.

Het federale coördinatiecomité en de Federale Raad waarin de Gewesten zijn vertegenwoordigd hebben hun activiteiten in de loop van het najaar aangevat.

De afdeling hecht een groot belang aan het gezamenlijke en gecoördineerde optreden waardoor een meer integrale aanpak van sommige fenomenen mogelijk is en wordt.

De deelname aan de werkzaamheden en de gezamenlijke controles behelst dan ook een belangrijk onderdeel van het geheel van de inspectiewerkzaamheden met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse werknemers. Zoals reeds gemeld werd aan 57 acties deelgenomen.

De afdeling Inspectie Werkgelegenheid werkt thans mee aan de vernieuwde uitbouw van de AC in het kader van de wet van 3 mei 2003. Terzake werden voor 2005 samen met de andere diensten prioritaire onderzoeksdomeinen vastgelegd. Eén van de prioriteiten betreft het onderzoek naar de activiteiten van de zogenaamde ‘detacheringsbureaus’ (aanbieden van diensten), o.m. ingevolge verdere uitbreiding van EG. Eén en ander heeft overigens raakvlakken met de bemiddelingssector.

9.4.2 CEL MENSENHANDEL

Krachtens de beslissing van 14/11/1996 van het College van Procureurs-generaal is in ieder gerechtelijk arrondissement en bij ieder Parket-Generaal een verbindingsmagistraat inzake mensenhandel aangewezen.

Gevolg gevend aan de richtlijnen van de Minister van Justitie, vervat in de omzendbrief van december 1999 van het College van Procureurs-generaal houdende het opsporing- en vervolgingsbeleid betreffende mensenhandel, werd er een samenwerking georganiseerd tussen de diensten van de Procureur des Konings en deze van de Arbeidsauditeur, met de bedoeling acties tegen en onderzoeken naar zwartwerk en illegale tewerkstelling, die eventueel kunnen kaderen in een netwerk van mensenhandel, te coördineren en het gepaste gevolg hieraan te kunnen geven.

Het is de bedoeling, door uitwisseling van informatie tussen politie, rijkswacht en sociale inspectiediensten, een algemeen beeld te verkrijgen van mogelijke mensenhandel en de organisaties of netwerken die erachter schuilgaan.

Meer bepaald gaat het om volgende fenomenen:

- mensensmokkel;
- mensenhandel in het kader van prostitutie – kinderporno;
- huisjesmelkers;

- mensenhandel in het kader van de sociale wetgeving;
- ‘probleem van het stijgende aantal ‘ valse documenten’;
- onderzoek naar ‘ ten laste nemingen’
- schijnhuwelijken;
- organenhandel.

Indien de sociale inspectiediensten in de loop van hun werkzaamheden kennis krijgen van elementen van mensenhandel melden zij dit aan het centrale orgaan bij de sociale inspectie, dat werd aangeduid tot inzameling en uitwisseling van alle informatie hieromtrent.

In twee gerechtelijke arrondissementen (Hasselt en Brussel-Halle-Vilvoorde) maakt de afdeling Inspectie Werkgelegenheid structureel deel uit van het bovenvermelde orgaan.

In een 15-tal dossiers werd informatie uitgewisseld tussen de cel en AIW vooraleer werd overgegaan tot een inspectie.

Naast de coördinatie in de individuele dossiers werden de volgende aandachtspunten beklemtoond:

- Misbruik van de status ‘kandidaat politiek vluchteling’. De slachtoffers van mensenhandel komen meestal voor in de groep van vreemdelingen die hun verblijf gewettigd hebben door zich ‘kandidaat vluchteling’ te verklaren. In vele gevallen is het onderzoek over hun kandidatuur evenwel nog lopende.
- Het al of niet gevolg geven aan het bevel om het grondgebied binnen de 5 dagen te verlaten.
- Aansluitend is het mogelijk dat misbruik gemaakt wordt van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.
Artikel 9, derde lid van deze wet bepaalt de procedure die gevolgd moet worden door de vreemdeling die een aanvraag voor een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden wil indienen. Niettegenstaande bepaalde procedures volledig afgelopen zijn, wordt alsnog gebruik gemaakt van de toepassing van dit artikel. In afwachting van een beslissing mag de vreemdeling immers in België verblijven, maar niet worden tewerkgesteld.
- Valse papieren en valse identiteiten vormen een steeds terugkerend probleem waarvoor nog geen bevredigende oplossing lijkt te zijn gevonden.
- Blijvende knelpunten zijn het bewijs van tewerkstelling bij en aangifte van korte prestaties.

- De problematiek van schijnhuwelijken en ‘ten laste nemingen’.
- Mogelijke bron van netwerken via Chinese restaurants.
- Problematiek van de schijnzelfstandigheid.

10 CONCLUSIES

10.1 ALGEMEEN

Voor het jaar 2004 kunnen de volgende belangrijke conclusies getrokken worden:

- A-kaarten: een verdere sterke daling van 142 naar 35;
- B-kaarten: een daling van 5.402 naar 5.269;
- C-kaarten: sedert de invoering op 1/4/2003 werden er vorig jaar 9.779 arbeidskaarten C toegekend; in 2004 werden er 12.582 arbeidskaarten C toegekend.
- Voorlopige vergunningen: in 2004 werden er 971 voorlopige arbeidsvergunningen toegekend aan Afghaanse uitgeprocedeerde asielzoekers en personen die nog altijd wachten op een beslissing inzake de regularisatieaanvraag van januari 2000.

De daling bij de A-kaarten heeft zich verder versneld doorgezet in 2004 naar 35.

De daling van het aantal arbeidskaarten B is voornamelijk toe te schrijven aan de gewijzigde reglementering, waardoor sedert 1.4.2003 arbeidskaarten C worden toegekend aan personen die vroeger in aanmerking kwamen voor een arbeidskaart B (binnen het kader van gezinshereniging, op basis van duurzame relaties, slachtoffers mensenhandel, studenten en personen die op grond van art 9, 3° van de verblijfwetgeving gemachtigd werden tot een verblijf, en waarbij een eventuele verlenging afhankelijk gesteld werd van tewerkstelling).

De stijging van het aantal arbeidskaarten C is toe te schrijven aan het gegeven dat in 2003 pas sedert april dergelijke dossiers behandeld werden, daar waar dit in 2004 het ganse jaar betreft.

10.2 A-KAART

Men merkt een verdere sterke daling van het toegekende aantal A-kaarten naar 35 eenheden.

In het kader van de vereenvoudiging van de regelgeving blijft de administratie (zoals ook in de vorige jaarverslagen) verder pleiten voor de afschaffing van de arbeidskaart A.

De cijfergegevens tonen aan dat het behoud van deze arbeidskaart volledig zinloos is.

10.3 B-KAART

Het totaal aantal toegekende B kaarten in 2004 is ten opzichte van 2003 met 133 eenheden gedaald (van 5.402 naar 5.269). Deze daling is evident, gezien de gewijzigde regelgeving die op 1 april 2003 van kracht werd en waarbij bepaalde B-kaart categorieën ofwel vrijgesteld werden van een arbeidskaart, ofwel overgeheveld werden naar de nieuwe C-kaart procedure (bvb. studenten, gemachtigd of toegelaten verblijf, gezinshereniging...).

Er kunnen evenwel geen verdere relevante conclusies getrokken worden uit de vergelijking van de globale cijfers 2003 en 2004, te meer daar ook in 2004 de regelgeving nogmaals werd aangepast ingevolge de toetreding van 10 nieuwe lidstaten.

Hierna volgen de conclusies wat betreft de belangrijkste categorieën.

10.3.1 HOOGGESCHOOLDEN EN LEIDINGGEVENDEN

A) Hooggeschoolden:

Tot op heden hebben er zich geen noemenswaardige problemen gesteld met betrekking tot de uitbreiding van de mogelijkheden tot tewerkstelling van hooggeschoold personeel:

- De uitbreiding van 4 jaar naar 8 jaar vormt geen acuut probleem: alle tewerkstellingen die aanvingen vóór 1/4/2003 werden de facto uitgebreid naar 8 jaar. Pas voor de vergunningen die afgeleverd werden na 1/4/2003 dienen de bijkomende voorwaarden (de voorwaarden inzake respectering van het Rosetta-plan en het diversiteitsplan) nageleefd te worden. Derhalve zullen de effecten van deze bijkomende voorwaarden pas geëvalueerd kunnen worden vanaf 2007. Pas dan moeten bedrijven die van de uitbreidingsmogelijkheden naar 8 jaar gebruik wensen te maken, aantonen dat de opgelegde voorwaarden gerespecteerd werden. Wel kan nu reeds gesteld worden dat deze maatregel weinig succesvol zal blijken, daar door de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Binnenlandse bij toekenning van de derde arbeidskaart voor niet-gedetacheerden de verblijfsbeperking op de verblijfsvergunning “Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister” geschrapt wordt.

Zij bekomen derhalve onbeperkt verblijfsrecht en zijn vrijgesteld van het bezit van een arbeidskaart.

- De regeling voor hooggeschoolden met het loon van leidinggevenden die niet ter beschikking gesteld wordt, is duidelijk. Toch is het volgens de administratie onlogisch dat, indien er toch voor het behoud van de arbeidskaart A geopteerd wordt, deze categorie niet in aanmerking zal komen voor deze arbeidskaart.

De administratie blijft van oordeel dat het logischer zou zijn om de mogelijkheid op blijvende tewerkstelling mede afhankelijk te maken van de fiscale en sociaalrechtelijke context, waarvoor werkgever en werknemer zelf opteren. In concreto past de Dienst Vreemdelingenzaken dit principe reeds gedeeltelijk toe in de praktijk bij het toekennen van een recht op onbeperkt verblijf.

B) Leidinggevenden

Ook voor leidinggevenden blijft de administratie van oordeel dat er mede een verband moet gelegd worden met de door de werkgever en werknemer gekozen fiscale en sociaalrechtelijke context.

10.3.2 GESPECIALISEERDE TECHNIEKERS

De administratie stelde vorig jaar dat de controle op de correcte naleving van deze aanverwante regelgevingen in de toekomst nog veel moeilijker zou worden vermits veel van deze gespecialiseerde techniekers afkomstig zijn uit de nieuw toegetreden lidstaten. Zij hebben immers op basis van het vrij verkeer van diensten geen arbeidsvergunning en arbeidskaart meer nodig sedert 1mei 2004.

De gespecialiseerde techniekers moeten tewerkgesteld zijn door de producerende onderneming. Binnen het kader van het vrij verkeer van diensten is dit niet langer een vereiste voor bedrijven uit de EU-lidstaten.

Uit diverse reacties van werkgevers-, werknemers- en beroepsorganisaties blijkt dat deze praktijk reeds ruim ingang gevonden heeft. Deze stelling kan echter niet onderbouwd worden door cijfergegevens, gezien gebrek aan cijfermateriaal terzake.

10.3.3 BEROEPSPORTBEOEFENAARS

Het verdubbelen van de loongrens sedert 1 juli 2003 heeft geen noemenswaardig effect gehad op het aantal aangevraagde arbeidsvergunningen en arbeidskaarten B.

10.4 C-KAART

De arbeidskaart C werd ingevoerd sedert 1 april 2003.

De administratie blijft van oordeel dat de mogelijkheid tot tewerkstelling voor personen die reeds op een andere basis dan tewerkstelling in België verblijfsrecht bekwamen, dient geïntegreerd te worden in de verblijfsvergunning. Dit is niet alleen administratieve vereenvoudiging, maar zorgt ook voor eenvormigheid tussen verblijf en arbeid voor de betrokkenen.

De belangrijkste kenmerken van de arbeidskaart C zijn:

- De arbeidskaart C wordt aangevraagd door de (kandidaat)werknemer zelf.
- Ze wordt toegekend op basis van een reeds bestaande verblijfssituatie.
- Er dient op het ogenblik van de aanvraag geen effectieve tewerkstellingsmogelijkheid bestaan. Er is ook geen directe link met een eventuele werkgever.
- Ze wordt toegekend voor een maximale (hernieuwbare) duur van één jaar.
- De arbeidskaart C is geldig voor alle in loondienst uitgeoefende beroepen.
- De arbeidskaart verliest haar geldigheid indien de titularis zijn/haar recht op of machtiging tot verblijf verliest.

De voornaamste gevolgen zijn:

- Gezien de arbeidskaart C enkel betrekking heeft op in loondienst uitgeoefende beroepen, kan zij geen juridische basis vormen voor vrijwilligerswerk of werk als PWA-er.
- Geldige arbeidskaart C en geldige verblijfsvergunning (= Aankomstverklaring, Attest van Immatriculatie, Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister) zijn noodzakelijk om de tewerkstelling te legitimeren.

- De werkgever hoeft voor de aanwerving geen bijkomende administratieve stappen te ondernemen.
- De administratie kan geen enkele link leggen tussen de arbeidskaart C en eventuele werkgever(s).
- Personen in het bezit van een arbeidskaart C kunnen zich zonder enig probleem inschrijven voor interim-arbeid.
- Voor asielaanvragers wordt door deze arbeidskaart het recht op werkloosheidsvergoeding geopend.

10.5 EFFECTEN VAN DE TOETREDING VAN NIEUWE LIDSTATEN

Malta en Cyprus maken vanaf 1 mei 2004 volwaardig deel uit van de Europese Unie.

Voor Polen, Slovenië, Letland, Estland, Litouwen, Tsjechië, Slowakije en Hongarije werd een overgangperiode van 2 jaar voorzien waarbinnen de verplichting van de arbeidsvergunning en de arbeidskaart nog van toepassing blijft (eventueel verlengbaar met 3 jaar; nadien met akkoord van de EU nogmaals verlengbaar mits ernstige verstoring van de arbeidsmarkt met een periode van 2 jaar).

Vanaf 1 mei 2004 is evenwel het vrij verkeer van diensten volledig van toepassing voor alle nieuw toetreden lidstaten, zodat voor zuivere dienstverleningscontracten geen arbeidsvergunning en arbeidskaart meer nodig is voor onderdanen van deze lidstaten. De regeling is gebaseerd op de detacheringrichtlijn 96/71 van de EU, omgezet naar Belgisch recht bij wet van 2/03/2003.

In de toetredingsakten werd een voorrangsclausule opgenomen, die maakt dat bij ontstentenis van geschikte kandidaten uit de klassieke EU en ER lidstaten, men voorrang moet verlenen aan de kandidaten uit de 8 nieuwe lidstaten.

Toch heeft dit niet geleid tot een noemenswaardige stijging van het aantal arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor onderdanen van deze 8 nieuwe lidstaten.

Voor seizoen- en gelegenheidswerk werden na 1 mei 2004 weliswaar 970 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten afgeleverd, maar hier is duidelijk geen sprake van duurzame arbeidsmigratie. De toelatingen werden verstrekt voor perioden van 6 weken tot 3 maanden, met maximum 65 arbeidsdagen.

Het is evident dat deze sector gebruik maakt van het stelsel van arbeidskaarten: vrij dienstenverkeer kan onmogelijk een loonkostenbesparing met zich meebrengen, gezien de zeer gunstige RSZ en de fiscale stimuli die aan de sector binnen het kader van de 65-dagenregeling toegekend werden.

Aan andere sectoren werden in totaal amper 83 arbeidsvergunningen en arbeidskaarten toegekend.

De administratie wenst op te merken dat het aantal aanvragen vrij beperkt gebleven is. Een mogelijke verklaring kan worden gevonden op basis van 2 uiteenlopende stellingen:

- De overgangsmaatregel, waarbij zeker tot 1 mei 2006 de arbeidsmarkt niet volledig opengesteld wordt voor de nieuwe lidstaten heeft zijn doel niet gemist.
- In plaats van gebruik te maken van de mogelijkheden die de voorrangsclausule in de toetredingsakte biedt, wordt gebruik gemaakt van alternatieve wegen, zoals het laten uitvoeren van werken onder het statuut van zelfstandige of het laten uitvoeren van werken binnen een context van dienstverlening en detachering.

De administratie vermoedt dat de verklaring voornamelijk in de tweede stelling moet worden gezocht, doch kan dit niet staven met cijfermateriaal. Hiervoor zou men moeten kunnen nagaan hoeveel werknemers er naar Vlaanderen kwamen binnen de context van het vrij verkeer van diensten. Alhoewel indirect, heeft dit wel een effect op de situatie van de arbeidsmarkt.

11 GROENBOEK OVER HET BEHEER VAN DE ECONOMISCHE MIGRATIE

11.1 INLEIDING

In de loop van 2004 werd door de Europese Commissie een document samengesteld met het oog op het op gang brengen van een discussie met betrekking tot de toelatingsprocedures voor economische migranten uit derdelanden. Dit resulteerde in het zogenaamde ‘Groenboek over het beheer van de economische migratie: een EU-aanpak’, dat op 11 januari 2005 werd ingediend. Aan de verschillende lidstaten werd hieromtrent advies gevraagd. Gezien de betrokkenheid van de gewesten in deze materie werden zij door de federale overheid om advies gevraagd. Door de Administratie Werkgelegenheid werd op 15 april 2005 het hiernavolgende advies geformuleerd.

11.2 REACTIE VAN HET MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP - ADMINISTRATIE WERKGELEGENHEID OP HET EUROPEES GROENBOEK OVER HET BEHEER VAN DE ECONOMISCHE MIGRATIE: EEN EU- AANPAK, 15 APRIL 2005

Antwoorden op de vragen geformuleerd in het Europees Groenboek over het beheer van de economische migratie, COM (2004) 811 (11/1/2005)

Op een aantal belangrijke vragen uit het groenboek economische migratie is een antwoord geformuleerd op basis van vaststellingen en analyse van belang binnen de Vlaamse context en beleid. De bespreking bevindt zich in bijlage van dit document. De reactie is deels ook gebaseerd op de ervaringen van de VDAB⁴, onder meer inzake EURES.

- *In hoeverre moet een Europees beleid inzake arbeidsmigratie worden ontwikkeld en in hoeverre moet de Gemeenschap daarbij een rol spelen?*

⁴ VDAB: Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

Een Europees beleid inzake economische migratie is nodig om concurrentieverschillen en opbod tussen verschillende lidstaten en regio's zoveel mogelijk te voorkomen. Daarnaast is het evenzeer belangrijk om aandacht te schenken aan de communautaire arbeidsmarkt. Het is noodzakelijk om eerst de interne mobiliteit binnen en tussen de Europese lidstaten op punt te stellen, vooraleer men de Europese arbeidsmarkt volledig kan openstellen voor arbeidskrachten uit derde landen.

De uitbreiding van de Europese Unie zal sowieso nieuwe migratiestromen tot gevolg hebben, van de 10 nieuwe lidstaten naar de EU-15. Een Europees economisch migratiebeleid moet in de eerste plaats hierop gebaseerd zijn. Een nieuwe migratiegolf van buiten de EU is niet aan te raden. Noodzakelijk is wel dat de Europese Unie een gemeenschappelijk kader schept met gemeenschappelijke criteria voor de toelating van economische migranten.

Met de uitbreiding van de Europese Unie met 10 nieuwe lidstaten is de potentiële arbeidsreserve aanzienlijk groter geworden. Het Europees beleid inzake economische migratie moet dan ook in eerste instantie gericht zijn op het activeren van deze arbeidsreserve. Hiervoor kan o.a. gedacht worden aan de optimalisering van de werking van EURES (zie verder).

Beroep doen op economische migratie kan slechts een laatste stap zijn. Deze dient wel gekaderd binnen een duidelijke Europese regelgeving.

- *Moet een Europese migratiewet een allesomvattend regelgevend kader verschaffen dat vrijwel elke onderdaan van derde landen bestrijkt die naar de EU komt, of moet een dergelijke wet zijn toegespitst op specifieke groepen immigranten?*

Economische migratie is voornamelijk een niche-fenomeen. Bedrijven zijn vooral geïnteresseerd indien er voor bepaalde knelfuncties geen geschikte kandidaten worden gevonden op de eigen arbeidsmarkt. In eerste instantie is het belangrijk dat de Europese regelgeving zich enerzijds concentreert op functies die per definitie reeds onderhevig zijn aan een grote internationale mobiliteit (zoals bijv. hooggeschoolde en leidinggevende functies, navorsers, professoren, beroepssporters, gespecialiseerde techniekers, enz...). Anderzijds op de zogenaamde knelpuntberoepen waarvoor een duidelijk tekort aan arbeidskrachten bestaat op de Europese, nationale en regionale arbeidsmarkten.

- *Is de bestaande definitie van “communautaire preferentie” nog relevant? En hoe moet deze worden toegepast?*

Het beginsel van “communautaire preferentie” wordt als volgt omschreven: *“De lidstaten nemen verzoeken om toelating tot hun grondgebied met het oog op tewerkstelling alleen in aanmerking wanneer de vacatures niet kunnen worden vervuld door nationale of communautaire arbeidskrachten dan wel door niet-communautaire arbeidskrachten die permanent en legaal in de betrokken lidstaat verblijven en reeds tot de reguliere arbeidsmarkt van die lidstaat behoren”*. Deze definitie is nog steeds relevant en bij economische migratie is dit principe richtinggevend, in het bijzonder voor de categorieën van arbeidskrachten die niet in aanmerking komen voor economische migratie vanuit derde landen. Vooral men beroep doet op economische migratie uit derde landen dienen alle andere alternatieven te worden benut in functie van een betere benutting van de interne en Europese arbeidsreserve. In Vlaanderen (en in de rest van de EU) bestaat er tot op heden immers een belangrijke onbenutte arbeidsreserve met o.m. veel allochtonen, 50-plussers, kortgeschoolden en arbeidsgehandicapten (de zogenaamde ‘kansengroepen’).

- *Hoe kunnen de Europese openbare diensten voor arbeidsvoorziening (ODA’s) en het Europees portaal voor beroepsmobiliteit EURES bijdragen tot het vergemakkelijken van de arbeidsmigratie van werknemers uit derde landen?*⁵

De werking van EURES, als instrument om de arbeidsmobiliteit binnen de EU te verhogen, was tot hiertoe weinig effectief. Europa stelt als doelstelling voorop om in de periode 2004-2007 EURES te integreren in de basisdienstverlening. Op dit moment bestaat er geen automatische link tussen de nationale databanken met vacatures en cv’s (vb. WIS en KISS in Vlaanderen) en de Europese portaal. De verschillende systemen zijn (nog) niet op elkaar afgestemd. Vlaanderen is hier momenteel volop mee bezig.

De lidstaten moeten zelf kunnen beslissen om bepaalde vacatures via het EURES-portaal te verspreiden om na te gaan of ze vanuit andere Europese lidstaten kunnen worden ingevuld. Indien

⁵ Antwoord gebaseerd op de ervaring van de VDAB

dit niet lukt moet de lidstaat opnieuw zelf kunnen beslissen of er wordt overgegaan tot een invulling via economische migratie vanuit derde landen. Het mag echter geen automatisme worden dat wanneer een vacature via EURES niet wordt ingevuld, dit automatisch aanleiding kan geven tot een toelating voor economische migratie uit derde landen, o.m. omdat de niet-Invulling van een vacature kan leiden tot een aanpassing van de eisen van de werkgever, waardoor wel geschikte kandidaten kunnen worden gevonden en economische migratie dus niet langer nodig is. Indien er geen beperking (bv. op basis van nationale/regionale lijsten met knelpuntberoepen) wordt ingebouwd, bestaat het risico dat het EURES-systeem zal worden overspoeld met vacatures (die niet worden ingevuld), wat tot onterechte economische migratie zou leiden.

- *Moet alleen een concrete vacature een voorwaarde zijn voor de toelating van onderdanen van derde landen tot de arbeidsmarkt in de EU of moeten de lidstaten ook de mogelijkheid hebben onderdanen van derde landen zonder een dergelijke voorwaarde toe te laten?*

In tegenstelling tot andere vormen van migratie (bv. i.k.v. gezinshereniging) dient er bij economische migratie, die tot doel heeft de tekorten op de nationale en regionale arbeidsmarkt te verhelpen, noodzakelijkerwijze een concrete vacature tegenover te staan. De toelating van economische migranten moet soepel kunnen worden afgestemd op de complexe en snel veranderende behoeften van de regionale arbeidsmarkt. Voor bijvoorbeeld knelpuntberoepen is een onderzoek naar de economische behoeften zowel op het niveau van de lokale en Europese arbeidsmarkt als op het niveau van de werkgever noodzakelijk (zie ook vraag 1).

- *Acht u het onderzoek naar de economische behoeften een werkbaar systeem?*⁶

De huidige procedure in Vlaanderen waarbij in functie van het uitreiken van een arbeidskaart een arbeidsmarktonderzoek (= onderzoek naar de economische behoeften) wordt uitgevoerd door de ODA (VDAB) heeft in de praktijk zijn nut bewezen:

- fictieve firma's worden achterhaald;
- fictieve vacatures worden achterhaald;

⁶ Antwoord gebaseerd op de ervaring van de VDAB

- een aantal van de aanvragen worden o.b.v. dit onderzoek geweigerd omdat er voldoende arbeidskrachten voorhanden zijn om de functie in te vullen.

Het arbeidsmarktonderzoek heeft als kenmerk dat het voor elk dossier individueel wordt opgestart, en dus rekening houdt met alle specifieke aspecten die van belang zijn in dit dossier.

- *Zou het vergemakkelijken van de mobiliteit van de ene lidstaat naar de andere van werknemers uit derde landen gunstig zijn voor de economie van de EU en de nationale arbeidsmarkten?*

Vanaf 23 januari 2006 treedt de Europese Richtlijn (2003/109/EG) inzake de status van langdurig ingezetenen onderdanen van derde landen in werking. Deze richtlijn bepaalt dat wanneer onderdanen van derde landen vijf jaar legaal in een Europese lidstaat verblijven, zij de status van langdurig ingezetenen kunnen aanvragen en als gevolg verblijfsrecht kunnen krijgen in een andere Europese lidstaat. De status als langdurig ingezetene waarborgt ervoor dat de betrokkene op een groot aantal economische en sociale vlakken op dezelfde wijze wordt behandeld als burgers van de lidstaat.

Het soepeler maken van de mobiliteit van de ene lidstaat naar de andere van werknemers uit derde landen kan ongewenste effecten in de hand werken. De mogelijkheid is reëel dat de economische migranten zullen binnenkomen in het land met de laagste drempels om zich vervolgens te begeven naar de landen binnen de EU met meer sociale bescherming. Het versoepelen van de interne mobiliteit van werknemers van derde landen binnen de Unie kan ook het beheersen van de migratiestromen bemoeilijken. Anderzijds kan ook het principe gehanteerd worden dat wanneer onderdanen van derde landen legaal in een lidstaat verblijven, zij dezelfde rechten moeten krijgen als de burgers van de lidstaat, en bijgevolg het vrij verkeer van werknemers ook op hen van toepassing moet zijn.

- *Moeten flexibelere procedures mogelijk zijn voor zelfstandigen die de EU wensen binnen te komen voor een periode van minder dan één jaar teneinde een specifiek contract met een cliënt in de EU na te komen?*

Het is niet wenselijk om flexibelere procedures in te voeren voor zelfstandigen die in de EU opdrachten of dienstverrichtingen van beperkte duur wensen uit te voeren. Uit de praktijk is namelijk gebleken dat zij tegen een veel lagere kostprijs dan de in de EU gevestigde zelfstandigen een bepaalde dienst of opdracht kwamen verrichten. Al te vaak moest hierbij (achteraf) worden vastgesteld dat door de betrokken buitenlandse zelfstandige of dienstverlener tal van bestaande reglementeringen (sociale, fiscale, verblijfswetgeving) niet werden nageleefd (al dan niet te goeder trouw), waardoor mede de goedkope(re) dienstverlening werd mogelijk gemaakt.

Op dit principe kunnen echter twee uitzonderingen gemaakt worden: ten eerste voor bepaalde, zeer specifieke opdrachten in zeer specifieke sectoren die niet of moeilijk door EU zelfstandigen of dienstverleners kunnen worden uitgevoerd, of opdrachten die specifieke erkenningen of kwalificaties vereisen die wereldwijd worden aanvaard. Zo zijn er bijvoorbeeld wereldwijd slechts enkele bedrijven die over de nodige knowhow beschikken (en hiertoe ook gelabeld werden) om op geregelde tijdstippen controles uit te oefenen op nucleaire installaties, kernreactoren, enz.... Ten tweede, een uitzondering in een totaal andere sector zou de internationaal erkende (zelfstandige) artiest kunnen zijn die voor een aantal optredens naar Europa komt.

- *Moet er binnen de arbeidsmarkt van de lidstaat van verblijf beperkingen gelden voor de mobiliteit van de werknemer uit een derde land? Zo ja, welke (werkgever, sector, regio, enz.), onder welke omstandigheden en hoe lang?*⁷

De beperking van de mobiliteit moet blijven omdat de werknemer vanuit een derde land naar de Europese Unie is gekomen om een tijdelijke economische behoefte in te vullen, gekoppeld aan een concrete vacature. Indien de economische behoefte verdwijnt (bv. door bijkomende opleidingsinspanningen voor werkzoekenden, door een veranderde economische situatie,...) is de tewerkstelling van de arbeidsmigrant niet langer nodig. Werknemers van derde landen beschikken best over een arbeidskaart / verblijfsvergunning van beperkte duur (bv. 1 jaar), jaarlijks herzienbaar. Vanuit sociale overwegingen kan deze tijdelijke situatie echter niet onbeperkt blijven duren, bijvoorbeeld na drie jaar kan de arbeidsmigrant een arbeidskaart / verblijfsvergunning voor onbepaalde duur krijgen indien er nog steeds geen Europese werkzoekenden zijn die de job kunnen invullen.

- *Welke specifieke rechten moeten worden toegekend aan onderdanen van derde landen die tijdelijk in de EU werken?*

De Europese Gemeenschapswetgeving verschaft reeds een aantal rechten, onder meer de rechten die zijn vastgelegd in Richtlijn 2003/109/EG (langdurig ingezetenen), de twee anti-discriminatie-richtlijnen (Richtlijn 2000/43/EG en Richtlijn 2000/78/EG) en de meeste artikelen van het Europees Handvest van de grondrechten. Daarnaast is de Vlaamse overheid voorstander om de VN-Conventie van 1990 ter bescherming van de rechten van alle arbeidsmigranten en hun gezinsleden te ratificeren en de bijhorende rechten te laten gelden.

- *Welk soort begeleidende maatregelen moeten worden overwogen om de toelating van economische migranten tot zowel de EU als de landen van herkomst, alsmede hun integratie in die landen te vergemakkelijken?*

Als maatregel voor de toelating van economische migranten tot de EU is het aangewezen om een minimum tewerkstellingsduur van zes maanden vast te leggen. Ten eerste omwille van de grote afstand die de arbeidsmigrant moet afleggen (thuisland-EU). Verder zorgt een minimumduur er ook voor dat misbruiken beter worden voorkomen.

- *Wat kan de EU overeenkomstig het EU-ontwikkelingsbeleid doen om de mobiliteit van hoogopgeleide personen (“brain circulation”) aan te moedigen en de mogelijke negatieve effecten van het wegtrekken van hoogopgeleide personen (“brain drain”) aan te pakken?*

De vraag is of de mobiliteit van hoogopgeleide personen dient aangemoedigd te worden. De mogelijkheden om hooggeschoold personeel van buiten de EU aan te werven is in België reeds vrij soepel. Het is wel van primordiaal belang dat een duidelijk uniform kader op Europees niveau hieromtrent wordt opgemaakt welke de minimale criteria (loon, diplomavereiste,...) bepaalt. Om mogelijke problemen van brain-drain te voorkomen, kan er op Europees niveau gewerkt worden met bilaterale akkoorden met derde landen. Bilaterale akkoorden bieden een soepel instrument

⁷ Antwoord gebaseerd op de ervaring van de VDAB

waardoor men rekening kan houden met de specifieke situatie van het land en met de belangen van de bevolking in het land van herkomst.

Bijlage

1. Inleiding

Deze nota bevat een eerste reactie vanuit het Vlaamse beleidsdomein Werkgelegenheid m.b.t. dit groenboek. Deze insteek is deels gebaseerd op een eerdere nota van AW naar aanleiding van de Mededeling van de Europese Commissie over een communautair immigratiebeleid (COM (2000)757), deels op de informatie vanwege de cel migratie van de AW o.b.v. hun praktijkervaring bij het uitreiken van arbeidskaarten en deels op een reactie van de VDAB.

Deze nota geeft een overzicht van een aantal belangrijke uitgangspunten die centraal staan binnen de Vlaamse context en beleid. Vervolgens volgt er een beschrijving van een mogelijk Europees model voor economische migratie.

2. Aandachtspunten vanwege het Vlaams Gewest

2.1. Inleiding

Immigratie kan slechts één van de mogelijke deeloplossingen zijn om de demografische evolutie, meer bepaald de vergrijzing, aan te pakken. Volgens berekeningen van de VN heeft de EU-15 tussen 2000 en 2050 674 miljoen migranten nodig, d.w.z. 13,5 miljoen per jaar, om de grijze druk constant te houden. Op korte termijn kan immigratie wel enigszins de druk van de vergrijzing verminderen, maar de leeftijdsstructuur van de bevolking is op lange termijn nauwelijks met immigratie te beïnvloeden⁸.

In de nabije toekomst zal de Vlaamse beroepsbevolking tussen 2000 en 2010 ondanks de demografische evolutie (van vergrijzing en ontgroening) blijven toenemen omwille van een verdere toename van de participatie van vrouwen en ouderen. De daaropvolgende decennia zal dit effect

⁸ “Bestemming Europa. Immigratie en integratie in Europa”, Sociaal en Cultureel Planbureau Nederland, 2004

echter ruimschoots teniet worden gedaan. De Vlaamse beroepsbevolking zal naar schatting tussen 2010-2020 dalen met 103.000 personen en tussen 2020-2030 met 146.000 personen⁹.

Momenteel stellen zich, met uitzondering van een aantal knelpuntberoepen, nog geen problemen voor Vlaanderen. In de aanloop naar 2010, het scharnierpunt vanaf wanneer de beroepsbevolking zal beginnen krimpen, dient echter een geïntegreerd beleid over lange termijn ontwikkeld te worden.

Het centrale antwoord op de uitdaging die de vergrijzing stelt voor de Vlaamse arbeidsmarkt is een stijging van de werkzaamheidsgraad, in het bijzonder voor de zogenaamde kansengroepen die momenteel sterk zijn ondervertegenwoordigd op de Vlaamse arbeidsmarkt (de ouderen, allochtonen, kortgeschoolden en personen met een handicap). De centrale uitdaging voor de toekomst is dus het beter op elkaar afstemmen van vraag en aanbod op de Vlaamse arbeidsmarkt. Beleidsmaatregelen zoals de sluitende aanpak van werkloosheid, het diversiteitsbeleid en het competentiebeleid zijn hierop gericht.

Ondanks het gevoerde beleid bestaat er voor een aantal beroepen echter een structureel tekort, waarvoor economische migratie deels een oplossing kan bieden.

Een Europees beleid inzake economische migratie uit derde landen is noodzakelijk en moet gericht zijn op de volgende uitgangspunten :

- een duidelijk en eenvormig kader voor de *beroepen met een hoge graad van internationale mobiliteit*, en dit overeenstemmend met de huidige Belgische regelgeving inzake hooggeschoolden, leidinggevendenden, navorsers, beroepssporters, ... Een Europees regelgevend kader zou voor deze sectoren het risico op concurrentieverschillen en opbod tussen de lidstaten kunnen beperken;
- voor de structurele *knelpuntberoepen*, een soepele vorm van economische migratie, waarbij er noodzakelijkerwijze een realistische vacature dient tegenover te staan. Op deze wijze kan worden ingespeeld op de specifieke noden van de nationale en regionale arbeidsmarkten in de EU, zonder afbreuk te doen aan het principe van communautaire preferentie.

⁹ Berekeningen voor het Vlaams Gewest o.b.v. prognoses van het Federaal Planbureau

2.2. Uitgangspunten

De volgende drie uitgangspunten zijn van belang bij de Vlaamse standpuntbepaling over een EU-aanpak van economische migratie uit derde landen:

- 1) aanspreken van de beschikbare en onderbenutte arbeidsreserve binnen Vlaanderen;
- 2) tegemoetkomen aan de structurele knelpuntvacatures op de Vlaamse arbeidsmarkt;
- 3) bevorderen van de geografische arbeidsmobiliteit in Vlaanderen, België en de EU.

2.2.1. Beschikbare arbeidsreserve en participatiegraad

Eerste uitgangspunt is het aanspreken van de beschikbare en onderbenutte arbeidsreserve binnen Vlaanderen. Om de situatie van spanning op de arbeidsmarkt rond een aantal knelpuntberoepen te verminderen en de beroepsbevolking op peil te houden kan Vlaanderen intensiever beroep doen op de huidige beschikbare arbeidsreserve.

- De werkzaamheidsgraad van kortgeschoolden ligt in Vlaanderen ongeveer 40% lager dan die van hogeschoolden.
- Ook tussen de werkloosheidsgraad van inwoners met een Belgische nationaliteit en de werkloosheid bij personen met een niet-EU-nationaliteit ligt een kloof van 22% in 2003. De werkzaamheidsgraad van niet-EU-onderdanen in het Vlaams Gewest bedraagt slechts 35,5% in 2003.
- 10% van alle niet-werkende werkzoekenden die in 2000 ingeschreven waren bij de VDAB zijn personen met een arbeidshandicap, 30% van de werkzoekenden uit deze kansengroep is dat reeds langer dan 5 jaar.
- De werkzaamheidsgraad van ouderen (50-64 jaar) bedraagt in 2003 slechts 42% in Vlaanderen, dit is 11% minder dan het EU-15-gemiddelde.

Beroep doen op economische migratie kan slechts een laatste stap zijn. Om de werkzaamheidsgraad van de beroepsbevolking te verhogen heeft het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid bijzondere aandacht voor :

- Via intensieve trajectbegeleiding en opleiding kan een deel van de tot op heden op de arbeidsmarkt ondervertegenwoordigde kansengroepen naar de arbeidsmarkt worden toegeleid;
- De activering van deze kansengroepen gebeurt eveneens binnen het huidige impulsbeleid voor evenredige arbeidsdeelname en diversiteit in de Vlaamse ondernemingen. Door gelijktijdig te werken aan het openen van deuren (streefcijfers rond in- en doorstroom), van ogen (waardering van veranderende verschillen in alle geledingen van de organisatie) en van praktijken (verankeren van de resultaten in het HR-beleid) tracht het beleid een ommekeer te realiseren.

De activering van een aantal kansengroepen dient te gebeuren tegen de achtergrond van een gelijkkansenbeleid en een anti-discriminatieregelgeving. Basis hiervoor vormt de omzetting in Belgisch en Vlaamse regelgeving van de EU-richtlijnen 2000/43/EG van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming, de Richtlijn 2000/78/EG tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in werkgelegenheid en beroep en het nieuwe voorstel voor een richtlijn betreffende de tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen ten aanzien van de toegang tot het arbeidsproces, de beroepsopleiding en de promotiekansen en ten aanzien van de arbeidsvoorwaarden.

2.2.2. Bevorderen van de geografische mobiliteit binnen de EU

De geografische mobiliteit of interne migratie binnen de EU is op dit moment beperkt, o.a. door het gebrek aan afstemming van regelgeving en sociale zekerheid, en door culturele- en taalbarrières. Een harmonisering van wetgeving en de uitbouw van de nodige vervoersinfrastructuur (bv. voor seizoenarbeid, grensarbeid, pendel) zou ervoor kunnen zorgen dat werknemers uit EU-regio's met een hoge werkloosheid meer in regio's met een lagere werkloosheidsgraad of krapte op de arbeidsmarkt aan het werk gaan. Maar ook binnen België is er tussen de verschillende gewesten nog steeds weinig mobiliteit.

Er bestaat m.a.w. naast de eigen kansengroepen die ondervertegenwoordigd zijn op de arbeidsmarkt nog een arbeidsreserve waarop door o.a. Vlaanderen en de EU-lidstaten binnen bestaande (aan te passen) regelgeving een beroep kan worden gedaan om de spanning op de arbeidsmarkt te verlichten.

2.2.3. Huidige spanning op de Vlaamse arbeidsmarkt

Voor een aantal knelpuntberoepen bestaat er een zekere spanning op de arbeidsmarkt: de openstaande vacatures worden niet of moeilijk ingevuld. Hier zijn diverse oorzaken mogelijk. De oorzaak kan *kwantitatief* (onvoldoende mensen die voor het beroep geschoold zijn) dan wel *kwalitatief* zijn (er zijn te weinig mensen die aan de gestelde beroepseisen voldoen). Daarnaast kunnen ook de *minder gunstige arbeidsomstandigheden*, zoals onregelmatige arbeidstijden, lage verloning en ongezonde werkomgeving, de motivatie van mogelijke kandidaten bemoeilijken.

Al geruime tijd vertonen deze beroepen tekorten en de permanente wervingsproblemen doen zich meestal voor in dezelfde sectoren, wat leidt tot een selectieve krapte op de arbeidsmarkt. Het gaat hier om een structureel probleem waarop nog geen afdoend structureel antwoord werd geformuleerd. Een van de maatregelen van het huidige beleid om tegemoet te komen aan deze problemen is het toekennen van premies aan werkzoekenden, wanneer ze een opleiding volgen die leiden naar een knelpuntberoep. In België verschilt de stand van zaken op de arbeidsmarkt ook sterk tussen de verschillende gewesten, waardoor een gediversifieerde aanpak aangewezen is. In Vlaanderen bedraagt het aantal werkzoekenden per beschikbare vacature 7 in 2003, tegen 29 werkzoekenden per vacature in het Waalse Gewest en 47 in Brussel¹⁰. Bovendien zijn de knelpuntenberoepen verschillend in de drie gewesten. Zo heeft Vlaanderen bijvoorbeeld tekorten in de fruitteelt en diamantsector, terwijl het Waalse Gewest andere noden heeft.

3. Nood aan communautair beleid inzake arbeidsmigratie

3.1. Uitbreiding naar EU-25

Zoals reeds in het kader aangegeven heeft dit groenboek niet tot doel een beeld te geven van de beleidsmaatregelen in de EU-25. Het is wel van belang om bij de standpuntbepaling rekening te houden met dit nieuwe gegeven. De economische migratiestromen binnen de uitgebreide Unie zijn nog niet in kaart gebracht. De meeste lidstaten van de EU-15 hebben tot 2006 overgangsmaatregelen voorzien die een te grote immigratie moet voorkomen.

Met de uitbreiding van de EU wordt ook de Europese arbeidsmarkt uitgebreid. Het ligt dan ook meer voor de hand om vacatures binnen Vlaanderen en binnen de EU in te vullen, voornamelijk met de bestaande arbeidsreserve. Migratie kan verrijkend zijn. Elke migratiegolf brengt economische, sociale, culturele, creatieve en intellectuele stimulansen mee die elke open maatschappij nodig heeft. We moeten er wel voor zorgen dat onze maatschappij voorbereid is op migratie (los van de omvang ervan) en onze arbeidsmarkt omvormen tot een multiculturele arbeidsmarkt. Het arbeidsmigratiedebat staat niet los van het inburgerings- én het gelijke kansendebat. Onze maatschappijvorm houdt in dat iedereen die zich legaal op ons grondgebied gevestigd heeft aanspraak kan maken op dezelfde (sociale) rechten. Het uitbouwen van een goed onthaalbeleid ten aanzien van nieuwkomers blijft in elk geval essentieel.

De uitbreiding van de Europese Unie zal sowieso nieuwe migratiestromen tot gevolg hebben, van de 10 nieuwe lidstaten naar de EU-15. Een Europees economisch migratiebeleid moet in de eerste plaats hierop gebaseerd zijn. Een nieuwe migratiegolf van buiten de EU is niet aan te raden. Noodzakelijk is wel dat de Europese Unie een gemeenschappelijk kader schept met gemeenschappelijke criteria voor de toelating van economische migranten.

3.2. Economische migratie als deel van een globaal migratiebeleid

Er is nood aan een stelselmatige aanpak over langere termijn en, gezien de toenemende mondialisering, aan een overkoepelend en pro-actief immigratiebeleid van de EU. Vertrekkend van de principes van subsidiariteit en efficiëntie moet het rekening houden met de verschillende soorten migratie en met de gevolgen voor de landen van herkomst en de gastlanden in het algemeen.

¹⁰ Bron: Cijfers van VDAB, FOREM, ORBEM
Jaarrapport 2004

Economische migratie vormt slechts een onderdeel van de volledige migratiestroom. Vluchtelingen en asielzoekers, niet EU-ers die naar de Europese Unie komen om redenen zoals gezinshereniging, Deze vormen van migratie hebben allen economische migratie tot gevolg.

3.3. Europees beleid inzake arbeidsmigratie

De toelating van economische migranten moet soepel kunnen worden afgestemd op de complexe en snel veranderende aard van de behoeften van de arbeidsmarkt. Hiervoor is een quotasysteem minder aangewezen en is meer te zeggen voor het Commissievoorstel en het werken met indicatieve streefcijfers. Ramingen van het benodigde aantal arbeidsmigranten en hun vaardigheidsniveaus zouden deel kunnen uitmaken van de periodieke verslagen van de lidstaten en de streefcijfers dienen te worden gekoppeld aan de behoeften van de arbeidsmarkt, rekening houdend met de bestaande overeenkomsten met landen van herkomst en een reeks andere factoren (bvb. de voor opvang en integratie beschikbare middelen, de mogelijkheden inzake sociale en culturele aanpassing, enz.).

Een systeem van economische migratie gebaseerd op quota (green cards) is bovendien niet wenselijk als antwoord op mogelijke knelpuntvacatures aangezien de specifieke noden van de arbeidsmarkt dan niet het uitgangspunt zijn, en omdat men op deze manier niet soepel genoeg kan optreden als het nodig zou zijn, want eens het quota behaald is, is economische migratie voor een bepaalde periode niet meer mogelijk.

Een Europees beleid is nodig om (toekomstige) concurrentieverschillen en opbod tussen verschillende lidstaten en regio's zoveel mogelijk te voorkomen. Hiervoor is een duidelijk en eenvormig kader nodig met zo weinig mogelijk afwijkingen. De concurrentiepositie van bedrijven uit verschillende lidstaten kan immers grondig worden verstoord wanneer in een eengemaakte Europese markt niet dezelfde voorwaarden voor niet-Europese werknemers gelden. Eveneens zou men moeten vermijden dat economische migratie in één bepaalde lidstaat, indirect invloed zou uitoefenen op het arbeidsmarktbeleid en de arbeidsmarktsituatie van een andere lidstaat (via vrij verkeer van diensten of via recht op toegang tot andere lidstaten).

Het Europees kader moet een onderscheid maken tussen beroepen met reeds een hoge graad van internationale mobiliteit en de zogenaamde knelpuntberoepen.

Voor de beroepscategorieën met een hoge graad van internationale mobiliteit (zoals hooggeschoolden, navorsers, leidinggevendenden, professoren, beroepssporters, gespecialiseerde techniekers,...) is een regelgeving per sector aangewezen. Dit stemt overeen met de huidige Belgische regelgeving voor deze beroepscategorieën. Voor deze categorieën is een eenvormig kader noodzakelijk om communautaire verschillen te vermijden en op basis van te veel vrijheden competitieve voordelen te creëren (zoals bv. verschillende looncriteria voor hooggeschoolden).

Daarnaast moeten er voor bepaalde (tijdelijke) knelpunten op de arbeidsmarkt op een soepele wijze economische migranten kunnen toegelaten worden. Voor het bepalen van deze specifieke knelpunten is vooraf een arbeidsmarktonderzoek op regionaal en Europees niveau noodzakelijk. Omdat deze knelpunten zich vaak concentreren in bepaalde regio's is het nodig dat er rekening wordt gehouden met de verschillende regionale behoeften binnen Europa, maar ook binnen België.

De Europese Commissie stelt dat de verantwoordelijkheid om te beslissen over de verschillende categorieën migrerende arbeidskrachten bij de lidstaten moet blijven berusten. Aan de hand van een systeem van open coördinatie, dat o.a. in het Werkgelegenheidsbeleid zijn merites heeft verworven, zouden ramingen moeten kunnen worden gemaakt. Rekening houdend met de behoeften van de lidstaten kan het beleid van de EU vorm worden gegeven en periodiek bijgesteld. Het zou aan iedere lidstaat toekomen aan de hand van de in de richtlijnen aangegeven criteria nationale maatregelen betreffende derdelanders aan te nemen.

Naast de belangrijke rol die lokale en regionale overheden hebben in het volledige proces van inburgering en integratie van nieuwkomers en de sensibilisering van de bevolking is het van belang dat bij de studie van de arbeidsmarkt een onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende Belgische Gemeenschappen en Gewesten. Ze kennen immers grote verschillen wat betreft de situatie op de arbeidsmarkt. De verschillende regio's binnen België en binnen de Europese Unie kennen immers verschillende arbeidsmarkten. Het Europees kader dient hiermee dan ook rekening te houden en de regio's voldoende ruimte te laten om, in het kader van het eigen economisch en werkgelegenheidsbeleid en wat betreft tewerkstellingsmogelijkheden voor vreemdelingen (andere dan deze die een rechtstreeks gevolg zijn van de toegang tot of het verblijf in het land), in zeer specifieke omstandigheden, vreemde arbeidskrachten toe te laten.

Maar voor de verschillende gewesten moeten echter, om brain-drain naar één bepaald gewest te voorkomen, dezelfde voorwaarden blijven gelden voor categorieën van vreemde werknemers die voor de drie Gewesten van gelijkwaardige belang zijn.

Bilaterale akkoorden tussen de EU en derde landen kunnen wel een onderscheid maken tussen landen van herkomst (dit zou er bijvoorbeeld voor kunnen zorgen dat ontwikkelingslanden met een tekort aan hooggeschoolden niet te lijden krijgen onder een brain-drain of dat plaatselijke projecten en ontwikkelingssamenwerking ‘op maat’ de emigratie uit een derde land aanvullen). Deze Europese bilaterale akkoorden dienen ter vervanging van de reeds bestaande bilaterale akkoorden die de meeste Europese lidstaten afzonderlijk reeds kennen. Bilaterale akkoorden op Europees niveau hebben een belangrijke meerwaarde om ervoor te zorgen dat alle Europese lidstaten, die beroep wensen te doen op economische migranten, de voorkeur geven aan dezelfde derde landen. Dit aspect wordt van belang wanneer de economische migranten binnen de Europese Unie mobiliteit krijgen.

In het kader van een onthaalbeleid ten aanzien van economische migranten moet er duidelijkheid bestaan over de (sociale) rechten waarover een nieuwkomer al dan niet kan beschikken. In dit verband heeft Vlaanderen er reeds op aangedrongen bij de federale overheid om de VN-Conventie van 1990 ter bescherming van de rechten van alle arbeidsmigranten en hun gezinsleden te ratificeren. Een ratificatie van deze Conventie door alle Europese lidstaten is wenselijk voor het garanderen van basisrechten aan alle arbeidsmigranten en hun familieleden.

12 OVERZICHT VAN DE STATISTISCHE TABELLEN

1. **Evolutie arbeidskaarten**
(overzicht 2000 → 2004)
2. **Evolutie voorlopige toelatingen**
(overzicht 2000 → 2004)
3. **1e Aanvragen 2004**
(indeling per nationaliteit per soort kaart en geslacht)
4. **Hernieuwingsaanvragen B 2004**
(indeling per nationaliteit en geslacht)
5. **Nationaliteiten afgeleverde arbeidskaarten 2004**
(overzicht van de nationaliteiten per soort vergunning en per provincie)
6. **Nationaliteiten afgeleverde voorlopige vergunningen 2004**
(overzicht van de nationaliteiten per soort vergunning en per provincie)
7. **Arbeidskaarten per geslacht en leeftijdscategorieën 2004**
8. **Afgeleverde B-kaarten 2004** per categorie werknemer en sector van tewerkstelling
9. **Afgeleverde voorlopige toelatingen 2004** per categorie werknemer en sector van tewerkstelling

1) Evolutie Arbeidskaarten 2000 tot 2004

Evolutie van behandelde arbeidskaarten en -vergunningen in het Vlaamse Gewest (periode 2000-2004)					
	2000	2001	2002	2003	2004
A-kaarten	833	509	323	142	35
B-kaarten	5.191	5.421	6.268	5.402	5.269
Au-Pairs	60	51	112	129	110
Beroepsopleiding	27	7	68	35	40
Beroepssportbeoefenaars	241	256	230	169	177
Gasthoogleraar	39	46	40	19	19
Gespecialiseerde Techniekers	422	531	924	727	285
Gezinshereniging (art 9,16° en 9,17°)				25	50
Hooggeschoolden	1.751	1.858	1.861	1.908	1.904
Leidinggevenden	1.041	1.065	1.308	1.165	1.173
Navorsers	400	371	387	167	94
Schouwspelartiesten	28	25	28	49	52
Niet-EU seizoenarbeid					73
Nieuwe EU Lidstaat					83
Nieuwe EU lidstaten seizoenarbeid					930
Stagiairs	190	128	115	98	125
Andere	377	294	90	536	154
Subtotaal	4.576	4.632	5.163	5.002	5.269
Categorieën die voor 01/04/2003 in aanmerking kwamen voor een arbeidskaart B en sinds 1/4/2003 voor een arbeidskaart C					
gemachtigd of toegelaten verblijf	300	423	609	188	
humanitaire redenen art 9,3°	37	10	9	2	
slachtoffers mensenhandel	3	36	50	16	
Studenten	275	320	437	169	
Subtotaal	615	789	1.105	400	0
C-kaarten	0	0	0	9.779	12.581
Echtgenoot en kind diplomaat/consul				0	0
Echtgenoot onderdaan EER				1	0
Gezinshereniging art 17, 5°				586	707
Kandidaat Vluchteling				6.721	8.043
Samenwoonst				455	636
Slachtoffer Mensenhandel met BIVR				63	79
SMH met aankomstverklaring				37	14
Student				1.421	2.041
Tijdelijk verblijf met BIVR				495	1.061
TOTAAL afgeleverde kaarten	6.024	5.930	6.591	15.323	17.885
Weigeringen (A+B+C)	638	881	659	1.507	1.248
Beroepschriften (A+B+C)	485	331	349	382	259

2) Evolutie voorlopige arbeidsvergunningen 2000 - 2004

Evolutie aantal toegekende voorlopige vergunningen per categorie 2000-2004					
	2000	2001	2002	2003	2004
(VA) Regeling Seizoenarbeid KPV	1.762	1.600	1.840	663	0
(VA) Kandidaat Vluchtelingen	1.076	1.614	1.760	638	0
(VA) Regularisatie(art 9) Seizoen	27	32	3	0	0
(VA) Regularisatie(wet) Seizoen	2.974	3.507	736	238	144
(VA) Regularisatie	3.560	3.628	757	521	669
(VA) Regularisatie(art 9)	40	53	5	4	4
(VA) Slachtoffers Mensenhandel	31	11	10	2	0
(VA) Ontheemden	189	0	0	0	0
(VA) Uitgeproceedeerde Afghaanse asielzoekers	0	0	0	10	154
Voorlopige Arbeidsvergunningen	9.659	10.445	5.111	2.076	971
Niet ontvankelijke VA	690	773	492	208	12

* De "niet ontvankelijke VA" moeten feitelijk worden beschouwd als een "weigering"

3) 1ste Aanvragen 2004

1ste aanvraag	Arbeidskaarten 2004 - 1ste aanvraag											
	A-kaarten			B-kaarten			C-kaarten			A & B & C		
Nationaliteit	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal
Afghaanse	0	0	0	0	0	0	38	7	45	38	7	45
Albanese	0	0	0	0	1	1	31	28	59	31	29	60
Algerijnse	0	0	0	2	1	3	34	6	40	36	7	43
Amerikaanse	1	1	2	270	50	320	14	17	31	285	68	353
Andorrese	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Angolese	0	0	0	0	0	0	39	22	61	39	22	61
Argentijnse	0	0	0	5	0	5	4	6	10	9	6	15
Armeense	0	0	0	0	0	0	65	60	125	65	60	125
Australische	0	0	0	19	10	29	3	4	7	22	14	36
Azerbeidzjaanse	0	0	0	0	0	0	22	21	43	22	21	43
Belgische	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Bengaalse	0	0	0	2	0	2	23	4	27	25	4	29
Beninse	0	0	0	0	0	0	1	2	3	1	2	3
Bhutaanse	0	0	0	0	0	0	9	3	12	9	3	12
Bosnische	2	0	2	5	0	5	15	9	24	22	9	31
Botswaanse	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Braziliaanse	1	0	1	34	4	38	5	19	24	40	23	63
Britse (Hong Kong)	1	0	1	0	0	0	1	0	1	2	0	2
Bulgaarse	0	0	0	12	25	37	28	52	80	40	77	117
Burkinese	0	0	0	2	0	2	3	3	6	5	3	8
Burundische	0	0	0	0	0	0	26	21	47	26	21	47
Cambodjaanse	0	0	0	0	0	0	2	1	3	2	1	3
Canadese	2	0	2	39	9	48	3	5	8	44	14	58
Centraal-Afrikaanse	0	0	0	0	0	0	3	1	4	3	1	4
Chileense	0	0	0	1	0	1	7	4	11	8	4	12
Chinese	1	1	2	65	20	85	362	326	688	428	347	775
Colombiaanse	0	0	0	0	1	1	12	10	22	12	11	23
Congolese	2	0	2	2	0	2	127	150	277	131	150	281
Costaricaanse	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	1	2
Cubaanse	0	0	0	1	0	1	3	2	5	4	2	6
Cypriotische	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	2
Djiboutiaans	0	0	0	0	0	0	4	1	5	4	1	5
Ecuadoraanse	0	0	0	2	1	3	13	7	20	15	8	23
Egyptische	1	0	1	1	1	2	12	3	15	14	4	18
Equatoriaal-Guinese	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Erithrese	0	0	0	0	0	0	1	3	4	1	3	4
Estlandse	0	0	0	0	2	2	2	5	7	2	7	9
Ethiopische	0	0	0	2	0	2	26	14	40	28	14	42
Filipijnse	0	0	0	1	13	14	4	9	13	5	22	27
Gabonese	0	0	0	0	0	0	3	2	5	3	2	5
Gambiaanse	0	0	0	0	0	0	3	1	4	3	1	4
Georgische	0	0	0	0	0	0	22	16	38	22	16	38
Ghanese	0	0	0	4	1	5	33	31	64	37	32	69
Guatemalaanse	0	0	0	1	0	1	1	0	1	2	0	2
Guinese	0	0	0	3	0	3	36	12	48	39	12	51
Guyaanse	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Haitiaanse	0	0	0	0	0	0	2	3	5	2	3	5
Hongaarse	0	0	0	48	13	61	5	15	20	53	28	81
Indische	0	0	0	352	34	386	40	39	79	392	73	465
Indonesische	0	0	0	3	7	10	10	6	16	13	13	26
Iraakse	0	0	0	0	0	0	197	28	225	197	28	225
Iraanse	0	0	0	1	1	2	297	156	453	298	157	455
Israëlische	1	0	1	16	2	18	14	2	16	31	4	35
Ivoriaanse	1	0	1	11	0	11	40	10	50	52	10	62

3) 1ste Aanvragen 2004 (vervolg)

1ste aanvraag	Arbeidskaarten 2004 - 1ste aanvraag											
	A-kaarten			B-kaarten			C-kaarten			A & B & C		
Nationaliteit	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal
Japanse	1	0	1	262	13	275	1	6	7	264	19	283
Jemenitische	0	0	0	0	0	0	2	0	2	2	0	2
Joegoslavische	0	0	0	15	5	20	164	128	292	179	133	312
Jordaanse	0	0	0	2	0	2	4	0	4	6	0	6
Kameroense	0	0	0	2	2	4	95	57	152	97	59	156
Kazachse	0	0	0	1	0	1	23	41	64	24	41	65
Keniaanse	0	0	0	0	1	1	8	10	18	8	11	19
Khmerse	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Kirgische	0	0	0	0	1	1	18	21	39	18	22	40
Koeweitse	0	0	0	2	1	3	0	0	0	2	1	3
Kroatische	0	0	0	10	1	11	2	5	7	12	6	18
Laotiaanse	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Letlandse	0	0	0	6	2	8	2	10	12	8	12	20
Libanese	0	0	0	2	0	2	18	6	24	20	6	26
Liberiaanse	0	0	0	0	0	0	17	9	26	17	9	26
Libische	0	0	0	0	0	0	8	1	9	8	1	9
Litouwse	0	0	0	12	7	19	2	7	9	14	14	28
Macedonische	1	0	1	2	1	3	17	10	27	20	11	31
Malagassische	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Malawische	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Maleisische	1	0	1	18	4	22	0	1	1	19	5	24
Malinese	0	0	0	0	0	0	0	2	2	0	2	2
Marokkaanse	0	0	0	8	2	10	257	111	368	265	113	378
Mauritaanse	0	0	0	2	0	2	27	1	28	29	1	30
Mexicaanse	0	0	0	7	4	11	2	6	8	9	10	19
Moldavische	0	0	0	1	1	2	6	2	8	7	3	10
Mongoolse	0	0	0	0	1	1	3	4	7	3	5	8
Myanmarese	0	0	0	0	0	0	12	1	13	12	1	13
Nepalese	0	0	0	0	0	0	147	44	191	147	44	191
Nicaraguaanse	0	0	0	0	0	0	1	1	2	1	1	2
Nieuw-Zeelandse	1	0	1	3	1	4	1	0	1	5	1	6
Nigerese	0	0	0	0	0	0	13	8	21	13	8	21
Nigeriaanse	0	0	0	7	1	8	42	26	68	49	27	76
Noord-Koreaanse	0	0	0	0	0	0	2	0	2	2	0	2
Oegandese	0	0	0	0	0	0	5	6	11	5	6	11
Oekraïense	1	1	2	3	3	6	22	29	51	26	33	59
Oezbeekse	0	0	0	1	0	1	33	39	72	34	39	73
Omaanse	0	0	0	0	0	0	1	1	2	1	1	2
onbepaalde	0	0	0	0	0	0	16	6	22	16	6	22
Pakistaanse	1	0	1	4	0	4	63	11	74	68	11	79
Palestijnse	0	0	0	0	0	0	3	0	3	3	0	3
Paraguayaanse	0	0	0	0	0	0	3	0	3	3	0	3
Peruaanse	0	0	0	0	4	4	5	10	15	5	14	19
Polynesische	0	0	0	3	0	3	0	0	0	3	0	3
Poolse	0	1	1	649	277	926	27	98	125	676	376	1052
Portoricaanse	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Roemeense	1	0	1	26	22	48	15	41	56	42	63	105

3) 1ste Aanvragen 2004 (vervolg)

1ste aanvraag	Arbeidskaarten 2004 - 1ste aanvraag											
	A-kaarten			B-kaarten			C-kaarten			A & B & C		
Nationaliteit	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal
Russische	2	0	2	31	17	48	502	408	910	535	425	960
Rwandese	1	0	1	2	0	2	40	38	78	43	38	81
Salvadoraanse	0	0	0	1	1	2	2	1	3	3	2	5
Saudi-Arabische	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Senegalese	0	0	0	1	1	2	13	7	20	14	8	22
Sierraleonse	0	0	0	0	0	0	15	9	24	15	9	24
Singaporese	0	0	0	9	6	15	0	1	1	9	7	16
Slovaakse	0	1	1	32	7	39	22	27	49	54	35	89
Sloveense	0	0	0	0	0	0	0	3	3	0	3	3
Soedanese	0	0	0	0	0	0	48	2	50	48	2	50
Somalische	0	0	0	0	0	0	15	10	25	15	10	25
Srilankaanse	0	0	0	3	0	3	14	5	19	17	5	22
Staatloos	0	0	0	0	0	0	2	1	3	2	1	3
Surinaamse	0	0	0	0	1	1	2	1	3	2	2	4
Swazische	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1	1	2
Syrische	0	0	0	1	0	1	54	10	64	55	10	65
Tadzjikse	0	0	0	0	0	0	2	0	2	2	0	2
Taiwanese	0	0	0	1	3	4	1	2	3	2	5	7
Tanzaniaanse	0	0	0	0	0	0	5	2	7	5	2	7
Thaise	0	0	0	0	1	1	10	23	33	10	24	34
Togolese	0	0	0	1	0	1	37	11	48	38	11	49
Trinidad en Tobago	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Tsjadische	0	0	0	1	0	1	6	1	7	7	1	8
Tsjechische	0	0	0	29	12	41	5	19	24	34	31	65
Tunesische	1	0	1	1	0	1	16	4	20	18	4	22
Turks en Caicoseilanden	0	0	0	0	0	0	1	3	4	1	3	4
Turkse	4	0	4	47	19	66	153	76	229	204	95	299
Uruguayaanse	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	1
vaderlandsloze	0	0	0	0	0	0	3	1	4	3	1	4
Venezolaanse	0	0	0	2	2	4	2	2	4	4	4	8
Vietnamese	0	0	0	2	2	4	4	9	13	6	11	17
Zairese	0	0	0	0	0	0	0	2	2	0	2	2
Zambiaanse	0	0	0	0	0	0	7	2	9	7	2	9
Zimbabwaanse	0	0	0	0	1	1	3	0	3	3	1	4
Zuid-Afrikaanse	2	0	2	13	9	22	1	9	10	16	18	34
Zuid-Koreaanse	0	0	0	20	3	23	0	1	1	20	4	24
Zwitserse	0	0	0	5	1	6	1	2	3	6	3	9
TOTAAL	30	5	35	2162	637	2799	3724	2601	6325	5916	3243	9159

4) Hernieuwingsaanvragen B 2004

Hernieuwingen	Arbeidskaarten 2004 - Hernieuwing								
	B-kaarten			C-kaarten			A & B & C		
Nationaliteit	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal
Afghaanse	0	0	0	47	8	55	47	8	55
Albanese	0	2	2	71	58	129	71	60	131
Algerijnse	4	1	5	60	3	63	64	4	68
Amerikaans-Antilliaanse	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Amerikaanse	222	48	270	13	6	19	235	54	289
Angolese	0	0	0	33	25	58	33	25	58
Argentijnse	3	2	5	1	4	5	4	6	10
Armeense	0	2	2	73	46	119	73	48	121
Australische	33	8	41	2	3	5	35	11	46
Azerbeidzjaanse	1	0	1	22	14	36	23	14	37
Bengaalse	3	0	3	17	2	19	20	2	22
Beninse	1	0	1	3	0	3	4	0	4
Bhutaanse	0	0	0	25	11	36	25	11	36
Boliviaanse	2	0	2	0	2	2	2	2	4
Bosnische	2	0	2	23	14	37	25	14	39
Botswanaanse	2	0	2	1	0	1	3	0	3
Braziliaanse	18	6	24	3	5	8	21	11	32
Britse	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Britse (Hong Kong)	1	0	1	1	0	1	2	0	2
Bulgaarse	45	27	72	40	32	72	85	59	144
Burkinese	4	0	4	7	1	8	11	1	12
Burundische	0	0	0	40	21	61	40	21	61
Cambodjaanse	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Canadese	61	12	73	5	6	11	66	18	84
Centraal-Afrikaanse	1	0	1	2	0	2	3	0	3
Chileense	3	0	3	5	3	8	8	3	11
Chinese	76	26	102	287	193	480	363	219	582
Colombiaanse	6	1	7	5	5	10	11	6	17
Congolese	10	0	10	166	97	263	176	97	273
Costaricaanse	0	1	1	0	0	0	0	1	1
Cubaanse	5	2	7	5	1	6	10	3	13
Cypriotische	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Djiboutiaans	0	0	0	5	1	6	5	1	6
Dominicaanse	0	0	0	1	1	2	1	1	2
Ecuadoraanse	1	3	4	4	1	5	5	4	9
Egyptische	19	1	20	13	1	14	32	2	34
Equatoriaal-Guinese	0	0	0	2	0	2	2	0	2
Erithrese	0	0	0	2	3	5	2	3	5
Estlandse	1	1	2	1	2	3	2	3	5
Ethiopische	2	0	2	31	14	45	33	14	47
Filipijnse	6	6	12	3	7	10	9	13	22
Gabonese	0	1	1	1	0	1	1	1	2
Gambiaanse	2	0	2	3	0	3	5	0	5
Georgische	2	0	2	67	45	112	69	45	114
Ghanese	1	2	3	17	9	26	18	11	29
Guiaanse	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Guinese	4	0	4	25	5	30	29	5	34
Haitiaanse	0	0	0	1	1	2	1	1	2
Hongaarse	24	9	33	2	3	5	26	12	38
Indische	264	26	290	26	7	33	290	33	323
Indonesische	8	3	11	11	0	11	19	3	22

4) Hernieuwingsaanvragen B 2004 (vervolg)

Hernieuwingen	Arbeidskaarten 2004 - Hernieuwing								
	B-kaarten			C-kaarten			A & B & C		
Nationaliteit	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal
Iraakse	0	0	0	184	29	213	184	29	213
Iraanse	2	0	2	233	104	337	235	104	339
Israelische	22	3	25	39	2	41	61	5	66
Ivoriaanse	18	0	18	41	4	45	59	4	63
Jamaicaanse	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Japanse	379	28	407	1	8	9	380	36	416
Jemenitische	0	0	0	6	0	6	6	0	6
Joegoslavische	24	8	32	286	159	445	310	167	477
Jordaanse	1	0	1	6	0	6	7	0	7
Kaapverdische	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Kameroense	7	1	8	101	31	132	108	32	140
Kazachse	1	0	1	52	59	111	53	59	112
Keniaanse	3	2	5	3	8	11	6	10	16
Kirgische	0	0	0	46	41	87	46	41	87
Koeweitse	3	2	5	1	0	1	4	2	6
Kroatische	8	4	12	3	5	8	11	9	20
Letlandse	0	4	4	0	3	3	0	7	7
Libanese	6	2	8	28	7	35	34	9	43
Liberiaanse	0	0	0	17	3	20	17	3	20
Libische	3	0	3	2	0	2	5	0	5
Litouwse	0	0	0	0	3	3	0	3	3
Macedonische	0	1	1	16	11	27	16	12	28
Malagassische	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Malawische	1	0	1	2	1	3	3	1	4
Maleisische	2	0	2	1	2	3	3	2	5
Malinese	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Marokkaanse	15	7	22	85	24	109	100	31	131
Mauritaanse	2	0	2	37	2	39	39	2	41
Mauritiaanse	0	0	0	2	0	2	2	0	2
Mexicaanse	21	4	25	4	3	7	25	7	32
Moldavische	7	0	7	13	8	21	20	8	28
Mongoolse	0	0	0	5	4	9	5	4	9
Myanmarese	0	0	0	8	1	9	8	1	9
Namibische	1	0	1	0	1	1	1	1	2
Nepalese	0	1	1	121	25	146	121	26	147
Nieuw-Zeelandse	5	1	6	0	0	0	5	1	6
Nigerese	0	0	0	22	3	25	22	3	25
Nigeriaanse	13	0	13	78	30	108	91	30	121
Noord-Koreaanse	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Oegandese	0	1	1	3	2	5	3	3	6
Oekraïense	22	11	33	36	38	74	58	49	107
Oezbeekse	2	2	4	54	52	106	56	54	110
onbepaalde	0	0	0	5	0	5	5	0	5
Oppervoltese	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Pakistaanse	2	0	2	79	3	82	81	3	84
Palestijnse	2	0	2	6	0	6	8	0	8
Panamese	0	1	1	0	0	0	0	1	1
Paraguayaanse	1	0	1	1	0	1	2	0	2
Peruaanse	1	0	1	4	4	8	5	4	9
Poolse	213	60	273	19	39	58	232	99	331
Roemeense	61	30	91	12	22	34	73	52	125
Russische	97	29	126	798	465	1263	895	494	1389
Rwandese	1	0	1	63	41	104	64	41	105

4) Hernieuwingsaanvragen B - 2004 (vervolg)

Hernieuwingen	Arbeidskaarten 2004 - Hernieuwing								
	B-kaarten			C-kaarten			A & B & C		
Nationaliteit	M	V	Totaal	M	V	Totaal	M	V	Totaal
Salvadoraanse	0	0	0	1	1	2	1	1	2
Saudi-Arabische	1	0	1	0	0	0	1	0	1
Senegalese	2	1	3	9	0	9	11	1	12
Sierraleoonse	1	0	1	55	13	68	56	13	69
Singaporese	7	1	8	2	1	3	9	2	11
Slovaakse	31	4	35	4	9	13	35	13	48
Sloveense	4	0	4	0	0	0	4	0	4
Soedanese	1	0	1	81	8	89	82	8	90
Somalische	0	0	0	26	8	34	26	8	34
Sri Lankaanse	0	0	0	58	14	72	58	14	72
Surinaamse	0	0	0	0	2	2	0	2	2
Syrische	1	0	1	59	12	71	60	12	72
Tadzijkse	0	0	0	2	2	4	2	2	4
Taiwanese	2	1	3	0	0	0	2	1	3
Tanzaniaanse	0	0	0	1	1	2	1	1	2
Thaise	2	3	5	7	16	23	9	19	28
Togolese	4	0	4	45	8	53	49	8	57
Tsjadische	0	0	0	3	1	4	3	1	4
Tsjechische	46	4	50	2	9	11	48	13	61
Tsjechoslovaakse	0	0	0	0	1	1	0	1	1
Tunesische	6	1	7	13	1	14	19	2	21
Turkse	57	16	73	118	24	142	175	40	215
vaderlandsloze	0	0	0	3	0	3	3	0	3
Venezolaanse	6	5	11	2	5	7	8	10	18
Ver. Arabische Emiraten	0	0	0	1	0	1	1	0	1
Vietnamese	3	5	8	1	2	3	4	7	11
Zambiaanse	1	0	1	3	0	3	4	0	4
Zimbabwaanse	3	0	3	2	1	3	5	1	6
Zuid-Afrikaanse	29	10	39	5	2	7	34	12	46
Zuid-Koreaanse	26	1	27	0	3	3	26	4	30
Zwitserse	6	0	6	0	0	0	6	0	6
TOTAAL	2027	444	2470	4200	2056	6256	6227	2500	8726

5) Nationaliteiten afgeleverde vergunningen 2004 (vervolg)

Overzicht van de landen van herkomst per soort (afgeleverde) vergunning en per provincie in 2004																				
Nationaliteit	Provincie	A-kaarten					B-kaarten					C-kaarten					TOTAAL			
		A	B	L	O	W	Totaal	A	B	L	O	W	Totaal	A	B	L		O	W	Totaal
Haitiaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	4				7	7
Hongaarse		0	0	0	0	0	0	27	42	1	12	7	89	8	6	1	8	2	25	114
Hongaarse (Volksrepubliek)		0	0	0	0	0	0	1	4	0	0	0	5						0	5
Indische		0	0	0	0	0	0	472	132	10	29	33	676	26	20	52	10	4	112	788
Indonesische		0	0	0	0	0	0	6	10	1	0	4	21	7	7	3	7	3	27	48
Iraakse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	179	116	18	75	50	438	438
Iraanse		0	0	0	0	0	0	1	2	0	1	0	4	299	93	55	187	156	790	794
Israëlische		0	1	0	0	0	1	25	14	0	4	0	43	17	8	3	20	9	57	101
Ivoriaanse		0	0	1	0	0	1	1	2	0	25	1	29	60	9	3	14	9	95	125
Jamaicaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		1				1	1
Japanse		0	0	0	1	0	1	80	465	31	76	30	682	6	6	2	2		16	699
Jementische		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3			1	4	8	8
Joegoslavische		0	0	0	0	0	0	14	23	0	8	7	52	319	70	51	191	106	737	789
Jordaanse		0	0	0	0	0	0	0	3	0	0	0	3	3	3		4		10	13
Kaapverdische		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1						0	1
Kameroense		0	0	0	0	0	0	2	4	3	0	3	12	129	53	10	71	21	284	296
Kazachse		0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2	79	22	18	30	26	175	177
Keniaanse		0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	1	6	12	7	2	6	2	29	35
Khmerse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		1				1	1
Kirgische		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	37	26	10	31	22	126	127
Koeweitse		0	0	0	0	0	0	7	0	1	0	0	8					1	1	9
Kroatische		0	0	0	0	0	0	7	5	1	5	5	23	8			6	1	15	38
Laotiaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1					1	1
Letlandse		0	0	0	0	0	0	4	2	0	1	5	12	8		1	3	3	15	27
Libanese		0	0	0	0	0	0	5	4	0	1	0	10	24	12	2	12	9	59	69
Liberiaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	29	2	1	8	6	46	46
Libische		0	0	0	0	0	0	2	0	0	1	0	3	3	3	1	1	3	11	14
Litouwse		0	0	0	0	0	0	1	14	0	0	4	19	2		3	6	1	12	31
Macedonische		1	0	0	0	0	1	1	1	0	1	1	4	36	7	3	6	2	54	59
Malagassische		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2					2	2
Malawische		0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1		3		1		4	5
Maleisische		1	0	0	0	0	1	3	18	0	2	1	24		2			2	4	29
Malinese		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	3					3	3
Marokkaanse		0	0	0	0	0	0	10	16	0	3	3	32	304	51	25	45	52	477	509
Mauritaanse		0	0	0	0	0	0	1	3	0	0	0	4	44	7	2	9	5	67	71
Mauritiaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0			1		1	2	2
Mexicaanse		0	0	0	0	0	0	7	21	2	3	3	36	4	6	1	4		15	51
Moldavische		0	0	0	0	0	0	3	4	2	0	0	9	12	3	4	3	7	29	38
Mongoolse		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	7	2	1	3	3	16	17
Myanmarese		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	20	1	1			22	22
Namibische		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1			1			1	2
Nepalese		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	138	132	26	22	19	337	338
Nicaraguaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0					2	2	2
Nieuw-Zeelandse		0	1	0	0	0	1	4	3	0	1	2	10	1					1	12
Nigerese		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	30	1	5	5	5	46	46
Nigeriaanse		0	0	0	0	0	0	4	10	3	2	2	21	46	75	14	36	5	176	197
Noord-Koreaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1		1	1		3	3
Oegandese		0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	5	6	2	2	1	16	17
Oekraïense		2	0	0	0	0	2	18	14	1	5	1	39	50	16	14	20	25	125	166
Oezbeekse		0	0	0	0	0	0	3	2	0	0	0	5	81	9	17	35	36	178	183
Omaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2					2	2
onbepaalde		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11	1	1	10	4	27	27
Oppervoltese		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0					1	1	1
Pakistaanse		1	0	0	0	0	1	1	3	0	0	2	6	100	6	25	14	11	156	163
Palestijnse		0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2	2	1	1	3	2	9	11
Panamese		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1						0	1
Paraguayaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1		4	5
Peruaanse		0	0	0	0	0	0	4	1	0	0	0	5	12	5		4	2	23	28
Polynesische		0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	3						0	3
Poolse		0	1	0	0	0	1	235	208	328	164	264	1199	71	49	18	40	5	183	1383

5) Nationaliteiten afgeleverde vergunningen 2004 (vervolg)

Overzicht van de landen van herkomst per soort (afgeleverde) vergunning en per provincie in 2004																					
Nationaliteit	Provincie	A-kaarten					B-kaarten					C-kaarten					TOTAAL				
		A	B	L	O	W	Totaal	A	B	L	O	W	Totaal	A	B	L		O	W	Totaal	
Portoricaanse		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1						0	1
Roemeense		0	1	0	0	0	1	29	53	3	15	39	139	35	24	6	15	10	90	230	
Russische (Federatie)		0	1	0	0	0	1	53	45	5	10	6	119	657	184	225	376	391	1833	1953	
Russische (U.S.S.R.)		0	1	0	0	0	1	1	19	0	9	0	29	22	3	13	46	51	135	165	
Rwandese		0	0	1	0	0	1	1	1	0	1	0	3	57	50	12	52	11	182	186	
Salvadoraanse		0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	2		3			2	5	7	
Saudi-Arabische		0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1		1				1	2	
Senegalese		0	0	0	0	0	0	0	3	0	2	0	5	20	3		4	2	29	34	
Sierraleonse		0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	47	9	4	23	9	92	93	
Singaporese		0	0	0	0	0	0	16	3	0	1	3	23	1	1	1		1	4	27	
Slovaakse		1	0	0	0	0	1	14	25	2	15	18	74	9	12		39	2	62	137	
Sloveense		0	0	0	0	0	0	0	1	0	3	0	4	1	1		1		3	7	
Soedanese		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	70	8	10	33	18	139	140	
Somalische		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	20	5		21	13	59	59	
Sri Lankaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	3	64	3	2	12	10	91	94	
Staatloos		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1			1	1	3	3	
Surinaamse		0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	4	1				5	6	
Swazische		0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1					1	1	2	
Syrische		0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	2	58	23	5	34	15	135	137	
Tadzjikse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		4		2		6	6	
Taiwanese		0	0	0	0	0	0	4	1	1	0	1	7	1	1			1	3	10	
Tanzaniaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	2	2	3		9	9	
Thaise		0	0	0	0	0	0	1	4	0	0	1	6	24	5	13	9	5	56	62	
Togolese		0	0	0	0	0	0	1	2	1	1	0	5	43	10	8	23	17	101	106	
Trinidad en Tobago		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1						0	1	
Tsjadische		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	4	2	1	3	1	11	12	
Tsjechische		0	0	0	0	0	0	35	25	3	21	7	91	13	10	4	6	2	35	126	
Tsjechoslovaakse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0				1		1	1	
Tunesische		0	1	0	0	0	1	2	3	0	1	2	8	11	5	2	11	5	34	43	
Turkse		0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1						0	1	
Turks en Caïcoseilanden		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		1	3			4	4	
Turkse		3	0	1	0	0	4	30	81	7	16	5	139	131	51	66	108	15	371	514	
Uruguayaanse		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1						0	1	
vaderlandsloze		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2			5		7	7	
Venezolaanse		0	0	0	0	0	0	4	10	0	0	1	15	2	1	1	7		11	26	
Ver. Arabische Emiraten		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0				1		1	1	
Vietnamese		0	0	0	0	0	0	0	6	0	6	0	12	4	7	1	4		16	28	
Wit-Russische		0	0	0	0	0	0	11	5	0	3	7	26	106	17	13	42	27	205	231	
Zairese		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1			1		2	2	
Zambiaanse		0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	8	2		2		12	13	
Zimbabweaanse		0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	4				5	1	6	10	
Zuid-Afrikaanse		1	1	0	0	0	2	34	19	2	5	1	61	8	4	1	3	1	17	80	
Zuid-Koreaanse		0	0	0	0	0	0	13	26	7	3	1	50	1	1		2		4	54	
Zwitserse		0	0	0	0	0	0	2	4	0	6	0	12	1	1			1	3	15	
TOTAAL		13	13	5	3	1	35	1600	1907	459	715	589	5269	5192	2328	1003	2464	1594	12581	17885	

6) Nationaliteiten afgeleverde voorlopige vergunningen - 2004

Overzicht van de landen van herkomst en per provincie in 2004							
Nationaliteit	Voorlopige vergunningen						
	Provincie	A	B	L	O	W	Totaal
Afghaanse		68	5	23	34	32	162
Albanese					1		1
Armeense						1	1
Bengaalse		12					12
Beninse		4					4
Bhutaanse		15	15	9		25	64
Bosnische		4					4
Bulgaarse		3					3
Burkinese		3					3
Chinese		3	0	6	1	6	16
Egyptische		31	4	2		6	43
Georgische		1					1
Ghanese		15					15
Indische		43	22	102	1	4	172
Israelische		17					17
Joegoslavische		6					6
Liberiaanse		4			1		5
Marokkaanse		92	1	3	5	4	105
Nepalese		2		3		4	9
Nigeriaanse		8			1	4	13
Oekraïense		4					4
Pakistaanse		67	1	5		3	76
Roemeense		57	77		3	4	141
Senegalese		11					11
Sierraleonse		5					5
Slovaakse					3		3
Somalische		4					4
Togolese					4		4
Turkse		53		13	1		67
TOTAAL		532	125	166	55	93	971

7) Arbeidskaarten per geslacht en leeftijdscategorieën 2004

Arbeidskaarten per geslacht en leeftijdscategorieën 2004										
Leeftijdscategorie	A			B			C			Totaal
	Mannen	Vrouwen	Totaal	Mannen	Vrouwen	Totaal	Mannen	Vrouwen	Totaal	
?	0	0	0	5	0	4	391	84	475	479
< 16	0	0	0	0	0	0	1	3	4	4
16 - 17	0	0	0	1	0	1	51	28	79	80
18 - 19	0	0	0	35	12	47	249	155	404	451
20 - 24	2	0	2	401	208	609	1380	886	2266	2877
25 - 29	5	2	7	966	307	1273	1873	1187	3060	4340
30 - 34	9	1	10	933	212	1145	1602	856	2458	3613
35 - 39	5	1	6	726	147	873	1107	649	1756	2635
40 - 44	4	0	4	455	106	561	669	435	1104	1669
45 - 49	4	1	5	337	53	390	345	207	552	947
50 - 54	1	0	1	200	26	226	172	112	284	511
55 - 59	0	0	0	105	8	113	67	45	112	225
60 - 64	0	0	0	18	2	20	13	2	15	35
65 +	0	0	0	7	0	7	4	8	12	19
TOTAAL	30	5	35	4189	1081	5269	7924	4657	12581	17885

8) Afgeleverde arbeidskaarten B per categorie en sector 2004

Afgeleverde B-kaarten per categorie en sector van tewerkstelling - 2004								
Sector van tewerkstelling	Au-pair	Beroeps- opleiding	Beroeps sportbeoefenaar	Andere	Gast- hoogleraar	Gezins- hereniging	Hooggeschoolden & Leidinggevenden	Gespecialiseerde techniekers
01 landbouw, jacht	0	0	0	4	0	2	9	0
02 bosbouw	0	0	0	0	0	0	0	0
10 winning steenkool, turf	0	0	0	0	0	0	0	3
11 win. Aardolie/-gas e.a.	0	0	0	0	0	0	2	0
14 winning overige delfstoffen	0	0	0	1	0	0	0	0
15 vervaardiging voeding & drank	0	0	0	2	0	1	65	0
17 vervaardiging textiel	0	0	0	0	0	3	13	0
18 vervaardiging kleding, verven bont	0	0	0	0	0	0	3	0
19 leernijverheid & vervaard. Koffers ea.	0	0	0	0	0	0	1	0
20 houtindustrie & hout-/kurkart.	0	0	0	0	0	0	2	0
21 pulp, papier ea.	0	0	0	0	0	0	15	0
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie	0	0	0	0	0	0	3	0
23 cokes, aard-/olieprod. & splijtstoffen	0	0	0	0	0	0	17	0
24 chemische produkten	0	0	0	1	0	0	389	0
25 rubber & kunststof	0	8	0	0	0	0	58	0
26 niet-metaalhoudende minerale produkten	0	0	0	0	0	0	2	0
27 metalen in primaire vorm	0	0	0	2	0	0	26	13
28 produkten van metaal excl machines	0	7	0	3	0	2	48	13
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui	0	24	0	2	0	2	70	12
30 kantoor machines & computers	0	0	0	0	0	0	62	0
31 elektrische machines & apparaten	0	0	0	0	0	1	76	1
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	0	0	0	0	0	1	225	2
33 medische apparatuur	0	0	0	0	0	0	12	0
34 assemblage etc. auto's	0	0	0	0	0	0	271	0
35 vervaard. Overige transportmiddelen	0	0	0	0	0	0	21	0
36 meubels, industrie n.e.g.	0	0	0	9	0	0	84	0
37 recyclage	0	0	0	0	0	0	1	0
40 distributie E.G.W.	0	0	0	0	0	0	17	136
41 winning & distributie H2O	0	0	0	0	0	1	0	0
45 bouwnijverheid	0	0	0	15	0	2	9	67
50 verkoop & herstel auto & riwielen	0	0	0	0	0	1	6	0
51 groothandel & bemiddeling excl. auto e.d.	0	0	0	1	0	1	55	0
52 kleinhandel excl. Auto & riwielen/herst	0	0	0	1	0	1	5	0
55 hotels & restaurant	0	0	0	15	0	11	3	0
60 vervoer te land/via pilleidingen	0	0	0	12	0	0	32	0
61 vervoer over water	0	0	0	25	0	0	37	0
62 luchtvaart	0	0	0	4	0	0	33	0
63 vervoerondersteunende activiteiten	0	0	0	4	0	0	50	0
64 Post & telecommunicatie	0	0	0	0	0	0	7	0
65 financiële instellingen	0	0	0	0	0	0	26	0
66 verzekeringen & pensioenfondsen	0	0	0	0	0	0	6	0
67 ondersteuning ivm financiële activiteit	0	0	0	0	0	0	2	0
70 exploitatie & handel in onroerend goed	0	0	0	0	0	0	1	0
72 informatica & aanverwante activiteiten	0	0	0	1	0	2	563	9
73 reasearch & development	0	0	0	0	5	0	162	4
74 overige zakelijke dienstverlening	0	0	0	0	0	1	105	0
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.	0	1	0	0	0	1	0	0
80 onderwijs	0	0	0	4	13	4	213	0
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	0	0	0	3	0	0	12	0
91 verenigingen, n.e.g.	0	0	0	0	0	0	0	0
92 cultuur, sport & recreatie	0	0	177	3	0	0	10	0
93 overige diensten	0	0	0	8	0	11	117	1
95 particuliere huishoudens met werknemers	100	0	0	32	0	0	0	0
00 onbekend	10	0	0	2	1	2	131	24
TOTAAL	110	40	177	154	19	50	3077	285

8) Afgeleverde arbeidskaarten B per categorie en sector 2004 (vervolg)

Afgeleverde B-kaarten per categorie en sector van tewerkstelling - 2004							
Sector van tewerkstelling	Navorsers	Niet-EU seizoenarbeid	Nieuwe EU Lidstaat	we EU lids seizoenarbeid	Schouw- spelartiest	Stagiairs	Totaal
01 landbouw, jacht	0	73	9	886	0	0	983
02 bosbouw	0	0	0	28	0	4	32
10 winning steenkool, turf	0	0	0	0	0	0	3
11 win. Aardolie/-gas e.a.	0	0	0	0	0	0	2
14 winning overige delfstoffen	0	0	0	0	0	0	1
15 vervaardiging voeding & drank	0	0	0	0	0	0	68
17 vervaardiging textiel	0	0	0	0	0	5	21
18 vervaardiging kleding, verven bont	0	0	0	0	0	0	3
19 leernijverheid & vervaard. Koffers ea.	0	0	0	0	0	0	1
20 houtindustrie & hout-/kurkart.	0	0	0	0	0	0	2
21 pulp, papier ea.	0	0	0	0	0	3	18
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie	0	0	0	0	0	0	3
23 cokes,aard-/olieprod. & splijtstoffen	0	0	0	0	0	0	17
24 chemische produkten	1	0	1	0	0	33	425
25 rubber & kunststof	0	0	2	0	0	0	68
26 niet-metaalhoudende minerale produkten	0	0	0	0	0	0	2
27 metalen in primaire vorm	0	0	1	0	0	14	56
28 produkten van metaal excl machines	0	0	6	0	0	13	92
29 vervaardiging machines/apparaten/werktui	0	0	0	0	0	0	110
30 kantoor machines & computers	3	0	0	0	0	0	65
31 elektrische machines & apparaten	0	0	0	0	0	4	82
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	0	0	0	0	0	15	243
33 medische apparatuur	0	0	0	0	0	0	12
34 assemblage etc. auto's	0	0	5	0	0	0	276
35 vervaard. Overige transportmiddelen	0	0	1	0	0	0	22
36 meubels, industrie n.e.g.	0	0	1	0	0	0	94
37 recyclage	0	0	0	0	0	0	1
40 distributie F.G.W.	0	0	0	0	0	0	153
41 winning & distributie H2O	0	0	0	0	0	0	1
45 bouwnijverheid	0	0	10	0	0	2	105
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	0	0	0	0	0	0	7
51 groothandel & bemiddeling ecl.auto e.d.	0	0	0	0	2	0	59
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	0	0	0	0	0	0	7
55 hotels & restaurant	0	0	0	0	0	0	29
60 vervoer te land/via pijpleidingen	0	0	11	0	0	0	55
61 vervoer over water	0	0	19	0	0	0	81
62 luchtvaart	0	0	0	0	0	0	37
63 vervoerondersteunende activiteiten	0	0	2	0	0	2	58
64 Post & telecommunicatie	0	0	0	0	0	0	7
65 financiële instellingen	0	0	0	0	0	0	26
66 verzekeringen & pensioenfondsen	0	0	0	0	0	0	6
67 ondersteuning ivm financiële activiteit	0	0	0	0	0	0	2
70 exploitatie & handel in onroerend goed	0	0	0	0	0	0	1
72 informatica & aanverwante activiteiten	0	0	1	0	0	17	593
73 reasearch & development	40	0	2	0	0	0	213
74 overige zakelijke dienstverlening	0	0	0	0	0	4	110
75 openb. Bestuur & defensie, Soc. Zekerh.	0	0	0	0	0	0	2
80 onderwijs	43	0	1	0	0	3	281
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	0	0	1	0	0	0	16
91 verenigingen, n.e.g.	0	0	0	0	2	0	2
92 cultuur, sport & recreatie	0	0	0	0	48	0	238
93 overige diensten	0	0	5	0	0	2	144
95 particuliere huishoudens met werknemers	0	0	2	0	0	0	134
00 onbekend	7	0	3	16	0	4	200
TOTAAL	94	73	83	930	52	125	5269

9) Afgeleverde voorlopige vergunningen per categorie en sector 2004

Voorlopige arbeidsvergunningen afgeleverd in Vlaanderen in 2004			
Sector tewerkstelling	AFGH	REG	TOTAAL
01 landbouw, jacht	36	316	352
02 bosbouw	1	0	1
15 vervaardiging voeding & drank	10	40	50
17 vervaardiging textiel	0	4	4
20 houtindustrie & hout-/kurkart.	0	4	4
22 uitgeverij, drukkerij, reproductie	1	1	2
28 producten van metaal excl machines	0	3	3
32 audio- video & telecommunicatieapparaten	0	3	3
35 vervaard. Overige transportmiddelen	0	4	4
45 bouwnijverheid	5	116	121
50 verkoop & herstel auto & rijwielen	0	5	5
51 groothandel & bemiddeling ecl. auto e.d.	1	14	15
52 kleinhandel excl. Auto & rijwielen/herst	28	58	86
55 hotels & restaurant	11	157	168
60 vervoer te land/via pijpleidingen	0	5	5
64 Post & telecommunicatie	10	11	21
74 overige zakelijke dienstverlening	12	4	16
80 onderwijs	1	5	6
85 gezondheidszorg & maatsch. Dst.verlening	0	4	4
91 verenigingen, n.e.g.	0	1	1
92 cultuur, sport & recreatie	3	0	3
93 overige diensten	25	33	58
00 onbekend	10	29	39
TOTAAL	154	817	971

